

Θαλασσινοί Απόηχοι

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

• ΕΤΟΣ 16ο • ΤΕΥΧΟΣ 96 • ΜΑΡΤΙΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010

Θαλασσινοί Αποηχοί

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΙ ΑΠΟΗΧΟΙ

I.S.S.N. 1105-6779

Το περιοδικό ενημέρωσης των αποστράτων

Π.Ν. και Λ.Σ.

•
Διμηνιαία έκδοση

Ιδιοκτησία

της Ένωσης Αποστράτων

Αξιωματικών Ναυτικού

ΚΩΔΙΚΟΣ 2037

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Αντιναύαρχος ΠΝ ε.α. ΣΠ. ΠΕΡΒΑΙΝΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΝΑΥΤΙΚΟΥ Ν.Π.Δ.Δ.

Ι. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ & Π.Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ - 105 61 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ.: 210-33.10.430, 210-33.10.431 FAX: 210-33.10.429

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΤΟ INTERNET: www.eaan.gr

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡ. ΘΥΡΙΔΑ: (e-mails)

1) eaan@eaan.gr, 2) info@eaan.gr,

3) chairman@eaan.gr

•
Σύμβουλος Εκδόσεως:

Υποναύαρχος ΠΝ ε.α. Δ. Αποστολάκης

•
Διευθυντής Σύνταξης:

Υποναύαρχος ΠΝ (Ο) ε.α. Ν. Τσαπράζης

•
Συντακτική Επιτροπή:

Υποναύαρχος ΛΣ ε.α. Δ. Παπαζαφείρης

Αρχιπλοίαρχος ΠΝ (Δδ) ε.α. Ι. Αγγελόπουλος

Πλοίαρχος ΠΝ (ΠΥ) ε.α. Χ. Αϊδίνης

Αντιπλοίαρχος ΠΝ (ΠΤ) ε.α. Γρηγ. Γεωργακόπουλος

Αντιπλοίαρχος ΠΝ (ΠΤ) ε.α. Γ. Τζικιάκης

•
Φωτογραφικό υλικό: Δ. Παναγιωτόπουλος

•
Διανέμεται δωρεάν στα μέλη ΕΑΑΝ

Τιμή τεύχους € 1,00

Ετήσια συνδρομή για ιδιώτες € 5,00
συμπεριλαμβανομένων των ταχυδρομικών τελών

•
Εκδοτική Επιμέλεια:

PROFORMA PUBLICATIONS

Κλεισθένους 7 - ΑΘΗΝΑ 10552

Τηλ.: 210-52.40.739 - Fax: 210-52.24.556

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις προσωπικές
απόψεις των συντακτών τους και σε καμία περίπτωση
δεν δεσμεύουν την ΕΑΑΝ

Περιεχόμενα

• Αναστάσιμο μήνυμα.....	3
• Η νέα Σύμβαση του ΑΝΣ.....	4
ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ	
• Εθνεγερσία και Εκκλησία	5
• Πλοία και Μοναστήρια	6
• Θράκη. Οι ανασκαφές, η ιστορία της και οι Τούρκοι ..	11
• Ο δραματικός τορπιλισμός του «Laconia»	13
• Επέτειος 6ης Απριλίου 1941.....	18
• Ο Μέγας Κανών	19
• Η επιχείρηση «Βαρύ Ύδωρ»	20
• Πλωτάρχης Π.Ν. Αριστείδης Μωραϊνίνης, Αεροπόρος.....	22
• Ιστορικά δεδομένα για το χαρακτήρα του Έλληνα ..	23
• Τα πουλιά	26
ΙΑΤΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ. Διαβητικές επιπλοκές.	
• Το προλαμβάνει καλύτερο του θεραπεύειν	28
• Φώκαια - Μασσαλία - Τουρκία.....	33
• ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΑΛΛΗΘΙΝΑ: *Η στατιστική της διαφθοράς *Η αρρώστια στη δεκαετία του 1940	36
• Ναυτιλιακή επικαιρότητα - Απολογισμός 2009	38
• Επικίνδυνη η προσπάθεια για την απαξίωση των Στρατιωτικών.....	39
• Κραυγή αγανακτίσεως (29/5/1453).....	41
• Σκέψεις για την Εμπορική Ναυτιλία.....	46
• Η πατρίδα μας χρειάζεται τη βοήθειά μας	48
• Ελληνικά υποβρύχια.....	49
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	
• Χαιρετισμός του Αντιπροέδρου ΕΑΑΝ, Αντιναύαρχου ε.α. Σπ. Περβαινά ΠΝ	53
• Παραθερισμός μελών ΕΑΑΝ	54
• Επίσκεψη Συντονιστικού Συμβουλίου Ενώσεων Αποστράτων στον κ. ΥΕΘΑ	56
ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΚΕΝΤΡΙ	59
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ	60
ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ	67
ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ	68
ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΣ	74
Αυτοί που έφυγαν.....	78
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ	79

**ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΑΥΤΟ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ-
ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΕΧΡΙ 25/4/2010**

Αναστάσιμο Μήνυμα

Του Σεβ. Μητροπολίτου Χίου κ.κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Ο νικητήριος αυτός παιάνας αντηχεί και πάλι σ' όλα τα μήκη της Ορθόδοξης Εκκλησίας και οι καρδιές μας πλημμυρίζουν από χαρά και αισιοδοξία.

Το μεγάλο ιστορικό γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού απετέλεσε το ασάλευτο θεμέλιο, πάνω στο οποίο στηρίχθηκε το πνευματικό οικοδόμημα του Χριστιανισμού και έδωσε κου-

ράγιο και δύναμη στους Αποστόλους και τους ήρωες της Εκκλησίας να κηρύξουν το Ευαγγέλιο του Χριστού.

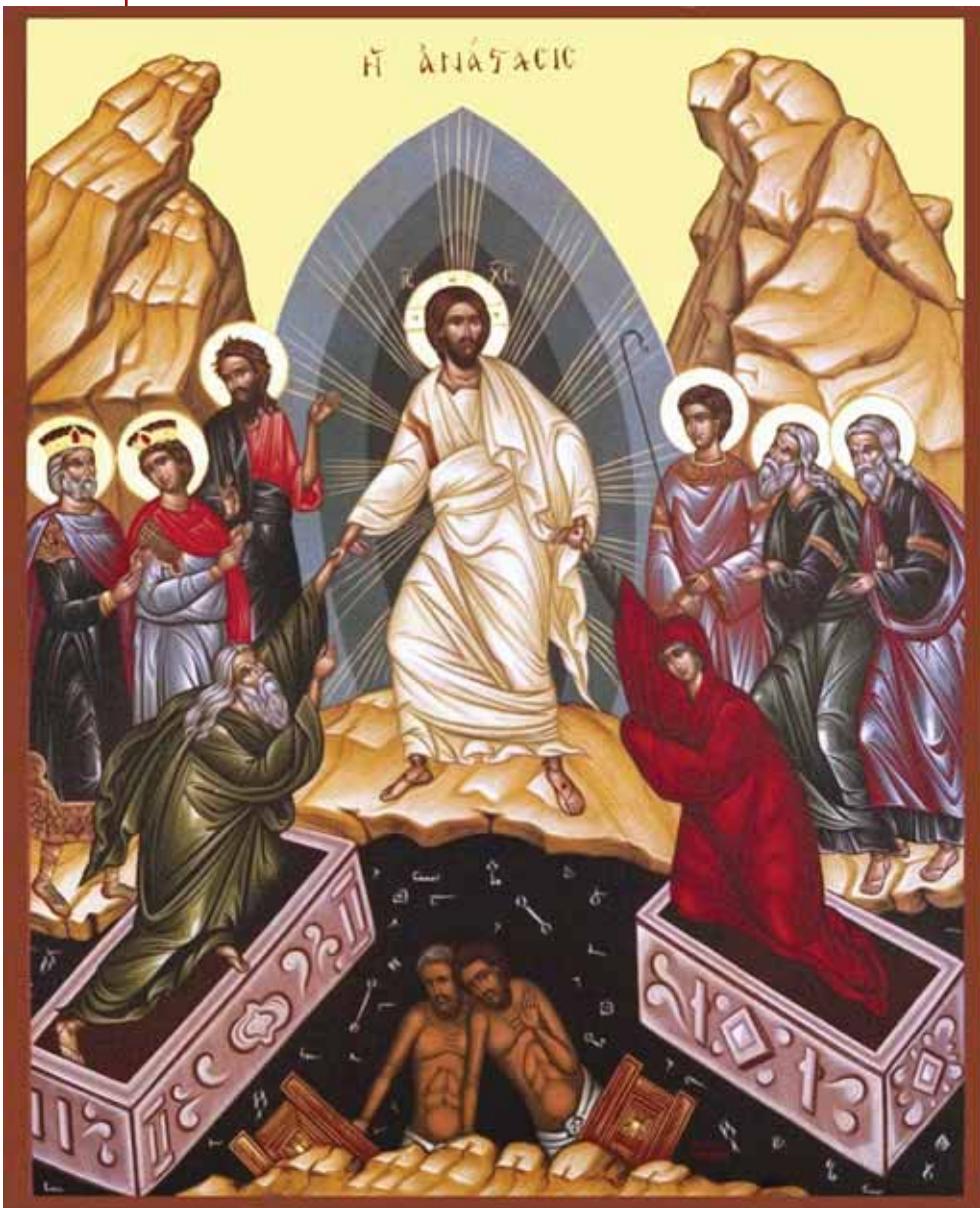
Με άσβεστες στα χέρια μας τις λαμπάδες της λαμπροφόρου Αναστάσεως ας παραμερίσουμε, έστω και προς στιγμή, τα σκοτάδια της σημερινής πραγματικότητας, για να αντικρίσουμε όσα και στην εποχή των Αποστόλων, το ελπιδοφόρο όραμα μιας νέας δημιουργίας, μιας καινούριας καταξιωμένης ζωής.

Μπορεί σήμερα να έπεσαν τα σιδηρά παραπετάσματα, που χώριζαν τους λαούς, χρειάζεται, όμως, οι λαοί να ενωθούν με τον ένα Ποιμένα, τον Αναστάντα Κύριο.

Μέσα στη νέα αυτή Δημιουργία δεν θα υπάρχει Ιουδαίος, Έλληνας, δούλος, ελεύθερος, άρσεν, θήλυ, αλλά όλοι θα συνδεόμαστε με τους ακατάλυτους δεσμούς της Αγάπης. Οι πολυποίκιλοι μεσότοιχοι και φραγμοί, που χωρίζουν τους ανθρώπους, θα εκλείψουν και όλοι μαζί θα συνεργασθούμε για έναν καλύτερο κόσμο.

Σ' αυτή τη νέα Δημιουργία ας προσεγγίσουν οι Ορθόδοξοι Έλληνες νέοι, στους οποίους το Έθνος μας έχει τις καλύτερες ελπίδες. Έτσι, όλοι, πρεσβύτεροι και νέοι, ας συνεργασθούμε για τη δημιουργία ενός αληθινού πνευματικού πολιτισμού, μέσα στον οποίον ο άνθρωπος δεν θα είναι αμελητέα μονάδα, αλλά το ακτινοβόλο πρόσωπο της χαράς, της ελπίδας και της κοινωνικής προσφοράς.

+ Χ.Δ.

Η νέα σύνθεση του Ανώτατου Ναυτικού Συμβουλίου (ΑΝΣ)

Αντιναύαρχος	Δημήτριος Ελευσινιώτης	ΠΝ	Αρχηγός ΓΕΝ
Αντιναύαρχος	Γεώργιος Δημητριάδης	ΠΝ	Αρχηγός Στόλου
Αντιναύαρχος	Ιωάννης Ορφανός	ΠΝ	Υπαρχηγός Στρατηγείου ΓΕΕΘΑ
Αντιναύαρχος (Μ)	Φωκίων Χατζηδάκης	ΠΝ	Γενικός Επιθεωρητής ΠΝ
Υποναύαρχος	Κωνσταντίνος Γκιώνης	ΠΝ	Διευθυντής Διευθύνσεως Εξοπλισμών
Υποναύαρχος	Παναγιώτης Ευσταθίου	ΠΝ	Επιτελείο ΓΕΕΘΑ
Υποναύαρχος	Γεώργιος Σκιαδάς	ΠΝ	Διοικητής ΣΝΔ
Υποναύαρχος (Μ)	Κωνσταντίνος Αγιατζίδης	ΠΝ	Διοικητής ΔΔΜΝ
Υποναύαρχος	Γεώργιος Καλόγηρος	ΠΝ	Υπαρχηγός ΑΣ
Υποναύαρχος	Νικόλαος Κρουονερίτης	ΠΝ	Υπαρχηγός ΓΕΝ
Υποναύαρχος	Γεώργιος Κασφίκης	ΠΝ	Διοικητής ΔΝΕ
Υποναύαρχος	Στυλιανός Φενέκος	ΠΝ	Επιτελείο ΓΕΕΘΑ
Υποναύαρχος (Μ)	Παναγιώτης Ελληνιάδης	ΠΝ	Συντονιστής Επιθεωρήσεων ΓΕΠΝ
Υποναύαρχος (ΥΙ)	Απόστολος Μαντίδης	ΠΝ	Διευθυντής Διευθύνσεως Υγειονομικού
Υποναύαρχος (Ο)	Γεώργιος Νιάνιας	ΠΝ	Διοικητής ΚΕΦΝ

Το Δ.Σ./ΕΑΑΝ εύχεται Καλή Επιτυχία
στο έργο των μελών του ΑΝΣ

Εθνεγερσία και Εκκλησία

Του Σεβ. Μητροπολίτου Χίου κ.κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Ολοι οι Έλληνες —παρά τις οιασδήποτε αντιξοότητες και τους εσωτερικούς περισπασμούς— θα εορτάσουν, και εφέτος, την 186^{ην} Επέτειον της Πανεθνικής εκείνης εκρήξεως της 25^{ης} Μαρτίου 1821, η οποία κατόπιν πολυετών τραχυτάτων αγώνων κατά του δυνάστου και μέσω ανυπολογίστων αιματηρών και υλικών θυσιών, επεστέφθη θριαμβευτικά από την περιπόθητη Εθνική μας Παλιγγενεσία. Και η μνήμη του Έθνους θα στραφεί ευγνωμονούσα προς τα φοβερά ολοκαυτώματα, τους αναρίθμητους άθλους και τα πάμπολλα τρόπαια, που έστησαν και ύψωσαν μέχρις εβδόμου ουρανού, με την πίστη στο Θεό και την ατρόμητη ανδρεία τους, όλοι οι επώνυμοι και ανώνυμοι ήρωες και μάρτυρες, του μεγάλου εκείνου Αγώνα της Ανεξαρτησίας.

Εντούτοις, κατά τις επίσημες αυτές ώρες της πατριωτικής έξαρσης, αλλά και της περισυλλογής, δικαίως η ελληνική σκέψις ανατρέχει και στους σκοτεινούς εκείνους καιρούς της δουλείας του Γένους, υπό το πέλμα των κατακτητικών σιφών. Πράγματι, διέτρεξε τότε ο Ελληνισμός άμεσο και έσχατο κίνδυνο ολοσχερούς αφανισμού του. Γιατί, κατά τους τέσσερις εκείνους εφιαλτικούς αιώνας της πνευματικής αφασίας του Ελληνισμού, όλα «τα 'σκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά», όπως τόσον επιγραμματικά διασαλπίζει ο Διονύσιος Σολωμός. Είκοσι γενεές υποδούλων Ελλήνων εγεννήθησαν, εγαλουχήθησαν, ανεπτύχθησαν και έφυγαν από τον κόσμο αυτόν, με τη βαθυτάτη πικρία του απραγματοποιήτου οράματος της ελεύθερης Πατρίδος.

Όμως, στη δεινώς δοκιμαζόμενη ελληνική ψυχή, έρριπτε βάλαμο ελπίδας και παρηγοριάς η πανταχού παρούσα Ορθόδοξη Εκκλησία μας. Από του ιστορικού εκείνου Πατριάρχου —ευθύς μετά την άλωση— Γενναδίου του Σχολαρίου και του υπό του μαινομένου όχλου απαχονισθέντος, κατά την ημέρα της Αναστάσεως του 1821, Εθνομάρτυρα Γρηγορίου του Ε', ο πρωϊκός μας Κλήρος, πάντοτε όρθιος και άκα-

μπος, κατέστη ο γρανιτώδης στυλοβάτης του χειμαζομένου Γένους, εκπληρώσας, με αξιοθαύμαστη γενναιότητα και αυτοθυσία, την ιερή και εθνική του αποστολή. Κατά τους σκοτεινούς εκείνους χρόνους της σκλαβιάς, ο Κλήρος ανεδείχθη σε σιδηρά του Έθνους κρηπίδα, αλλά και ζωοδόχο πηγή, η οποία τον εξόπλιζε με ακλόνητο θάρρος και του ενέπνεε ακράδαντη πίστη, για την τελική λύτρωση και δικαίωση.

Σε ολόκληρο τον τότε υπόδουλο Ελληνισμό, οι ταπεινοί Εφημέριοι των χωριών και των κωμοπόλεων, αλλά και οι φωτισμένοι Ιεράρχαι κατόρθωσαν να διατηρήσουν, επί τετρακόσια περίπου χρόνια, στις καρδιές των καταδυναστευόμενων Ελλήνων άσβεστη τη φλόγα των Ελληνοχριστιανικών μας Παραδόσεων. Το περίφημο εκείνο «κρυφό Σχολείο», που, υπό τη θανάσιμη απειλή των κατακτητών, εκράτησε αλώβητη την πολιτιστική μας κληρονομιά και μετελαμπάδευσε, από γενεάς εις γενεάν, τον ανεκτίμητο θησαυρό της ελληνικής γνώσεως, υπήρξε και αυτό αποκλειστικό δημιούργημα της Εκκλησίας μας, της οποίας, άλλωστε, οι λειτουργοί ήσαν οι μοναδικοί δάσκαλοι στις πόλεις και τα χωριά. Πάντοτε άφοβοι και αγέρωχοι, αντιμετώπιζαν οι Κληρικοί μας τους κατακτητές και, πολλάκις, διέσωσαν τους Έλληνες από τη μανία τους. Αλλά και πάμπολοι Ιερείς και Πρωθιεράρχαι αγρίως εσφαγιάσθησαν από την αιμοσταγή μάχαιρα της κατακτητικής θηριωδίας. Ήσαν οι Πρωτομάρτυρες της Εθνεγερσίας του '21, την οποίαν αυτοί, μεθοδικώς, επί τέσσερις αιώνες, προποίμαζον και αυτοί πρώτοι καθηγίασαν με την υπέρτατη αιματηρή προσφορά τους. Και το Έθνος υποκλίνεται σήμερα, ευλαβικά, ενώπιον των αγώνων και των θυσιών των Πρωτομαρτύρων εκείνων...

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος, κατά την επίσκεψή του στην Άγκυρα, το 1930, είπεν, επί λέξει, στον Κεμάλ Ατατούρκ: «Δεν επιθυμούμε να ενθυμούμεθα τίποτε, αλλά και τίποτε δεν δυνάμεθα να λησμονήσωμεν»...

✝ Χ.Δ.

ΠΛΟΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ ΒΙΟΙ

Τό χριστιανικό μήνυμα μέσα από τή θάλασσα

Γράφει ο Ναύαρχος ε.α. ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΥΜΠΕΡΗΣ ΠΝ
Επίτιμος Αρχηγός Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας (Α/ΓΕΕΘΑ)

1. Ορισμός της θάλασσας (αλός)

«Κάλλιο ψωμί και απ' άχυρα
παρά ψάρια και στη θάλασσα»
(ελληνική παροιμία)

Εις την αρχαία ελληνική γραμματεία απαντώνται και οι δύο όροι, θάλασσα και αλς (αλός).

«Άκρον επί ρηγμίνοσ αλόσ πολιοίο θέεσκον» (κι όταν πάλι σκιρτούσαν απάνω στη ράχη της πλατιάς θάλασσας, έτρεχαν απάνω στον αφρό του κύματος), Ιλ. Υ 229. «Πέμπουσι δε τούτους κατά θάλασσαν πλοίοισι» (Ηρόδ. 5, 63).

Ο Αριστοτέλης χρησιμοποιεί τους όρους πικροκυματούσα, πικροθάλασσα, θάλασσα (Περί τα ζώα ιστορία ζι 5986).

Στη Βίβλο εμφανίζονται οι όροι θάλασσα και πέλαγος. Κατά την ελληνική μυθολογία, η θάλασσα ήταν θυγατέρα του αιθέρος και της ημέρας. Ποια είναι η έννοια της θάλασσας;

Αγία Γραφή: «Και είπεν ο θεός· συναχθήτω το ύδωρ το υποκάτω του ουρανού εις συναγωγήν μίαν, και οφθθήτω η ξηρά. Και εγένετο ούτω. Και συνήχθη το ύδωρ το υποκάτω του ουρανού εις τας συναγωγάς αυτών, και ώφθη η ξηρά. Και εκάλεσεν ο θεός την ξηράν γην και τα συστήματα των υδάτων εκάλεσε θαλάσσης» (Γεν. 1, 9-10). Σύμφωνα λοιπόν με τη Βίβλο, η έννοια της θάλασσας περικλείει τα νερά των ωκεανών, των θαλασσών με την κρατούσα έννοια, των λιμνών, των ποταμών και των υπογείων πηγών, δηλαδή όλες τις συναγωγές υδάτων. Η έκφραση «μία συναγωγή» δεν σημαίνει συγκέντρωση υδάτων σε έναν τόπο αλλά σε διάφορες περιοχές, εξηγεί ο Μ. Βασιλείος και ο Ιωάννης Δαμασκηνός: «θάλασσα εστίν ύδωρ αλμυρόν και πικρόν τα κοίλα των κόλπων πληρούν της κατωτάτης γης».

Λεξικόν Δημητράκου: «θάλασσα είναι η ανώμαλος τον όγκον υδατίνη αλμυρή μάζα η εις

τας μεγάλας εν κατωτέρω της ξηράς επιπέδων εκτενείς κοιλότητασ απλουμένη, καταλαμβάνουσα δε ούτω το μέγιστον μέρος της επιφανείας της γήινης σφαιράσ συνεκδοχικά και παν τμήμα της όλης ταύτης υδατίνης μάζης».

Ο όγκος του συνόλου των θαλασσίων υδάτων υπολογίζεται στα 1.330 εκατομμύρια κυβικά χιλιόμετρα και είναι 13,5 φορές μεγαλύτερος του όγκου της επιφάνειας της ξηράς της υπέρ την επιφάνεια της θάλασσας ευρισκομένης. Η επιφάνεια της θάλασσας, ανερχομένη σε 355 εκατομμύρια τετρ. χλμ., καλύπτει τα 3/4 της συνολικής γήινης επιφάνειας (επιφάνεια γης: 510 εκατομ. τετρ. χλμ.). Στο βόρειο ημισφαίριο η αναλογία ξηράς προς θάλασσαν είναι μεγαλύτερη από εκείνη στο νότιο ημισφαίριο.

Στη συνέχεια αναφερόμαστε στις δύο θάλασσες, Μεσόγειο και Ερυθρά.

2. Ναυτικό περιβάλλον

Μεσόγειοσ¹

Η θάλασσα που παραμένει ιστορικό, γεωγραφικό, στρατηγικό κέντρο από αρχαιοτάτων χρόνων. Η Δύναμη που εξουσίαζε τη Μεσόγειο ήλεγχε και τις εξελίξεις στον κόσμο. Για αιώνες λειτουργεί ως πεδίο διεθνούς συνεργασίας και αντιπαλότητας.

Στη Μεσόγειο αναπτύχθηκαν οι μεγάλοι πολιτισμοί, ο ελληνικός, ο ιουδαϊκός και ο αιγυπτιακός. Περισσότερες από το 50% των διε-

(1) Το όνομα Μεσόγειοσ πρωτοχρησιμοποιήθηκε τον 3ο μ.Χ. αι. από τον Λατίνο Σύλινο. Κατά καιρούς χρησιμοποιήθηκαν οι όροι: «η καθ' ημάσ λεγόμενη θάλασσα» (Στράβων 2, 129), «η μεγάλη θάλασσα» (από τον ανώνυμο συγγραφέα του έργου Σταδιασμός μεγάλης θαλάσσης), «mare nostrum» (από τους Ρωμαίους), «έσω θάλασσα» (Ηρόδοτος).

Μεσόγειος

θών κρίσεων στον 20^ο αιώνα εμφανίστηκαν στην περιοχή της Μεσογείου. Η αναζήτηση της ειρήνης είναι ο διαρκής πόθος των λαών της, που όμως υπονομεύεται από εσωτερικούς ανταγωνισμούς και εξωτερικές παρεμβάσεις.

Ο καθηγητής Δ. Αιγινήτης το 1908 σε σχετική μελέτη κατέληξε ότι «*υπάρχει ταυτότητα ανεμομετρικών φαινομένων των παρατηρουμένων εν Ελλάδι από αρχαιοτάτων χρόνων. Το κλίμα της Ελλάδος και της Α. Μεσογείου εν γένει δεν υπέστη αισθητή παραλλαγή από των αρχαίων χρόνων μέχρις των σημερινών (1908)*».

Ο Άγγλος καθηγητής Λ. Κάσσον σημειώνει ότι ο Νέλσον το 1798 συνάντησε στη Μεσόγειο τους ίδιους ανέμους τους οποίους συνάντησε και ο Λουκιανός τον 2^ο μ.χ. αιώνα.

Ερυθρά θάλασσα (Αράβιος κόλπος)

Είναι ο μακρός και στενός βραχίονας του Ινδικού Ωκεανού, μήκους 1.450 ν.μ., που αρχίζει από το στενό Bab-el-Mandeb και εκτείνεται προς ΒΔ κατεύθυνση.

Στο βόρειο τμήμα της η Ερυθρά θάλασσα (ή θάλασσα Σουφ) χωρίζεται στους κόλπους του Σουέζ (δυτικά) και Άκαμπα (ανατολικά), μεταξύ των οποίων παρεμβάλλεται και η Χερσόνησος του Σινά.

Το όνομα «Ερυθρά θάλασσα» αναφέρεται τόσο στην *Παλαιά* όσο και στην *Καινή Διαθήκη* (Εξ. 19, 13, 18, 15, 4-22, Εβρ. 11, 29, Πράξ. 7, 36). Υπό των Εβραίων εκαλείτο και απλώς θάλασσα (Εξ. 18, 2, 9, 16, 21, 28, 15, 1, 19, 21), ενώ υπό των Ελλήνων εκαλείτο Ερυθρά. Η Ερυθρά είναι η θερμότερη και αλμυρότερη θάλασσα του κόσμου.

Από τη διάνοιξη της διώρυγας του Σουέζ το έτος 1869, η Ερυθρά θάλασσα και τα στενά της απέκτησαν σπουδαία γεωπολιτική και γεωοικονομική αξία.

Μέσα από αυτή διέρχονται τα δεξαμενόπλοια μεταφοράς πετρελαίου από τον Περσικό Κόλπο προς Μεσόγειο και Ατλαντικό. Οι Φαραώ είχαν συνδέσει με κανάλι μήκους 62 ν.μ., πλάτους 450 ποδών και βάθους 7 ποδών τον ποταμό Νείλο με τις δυτικές ακτές της Ερυθράς. Το κανάλι αυτό διατηρήθηκε μέχρι τον 4^ο π.Χ. αιώνα.

Η σημερινή απόσταση του βόρειου μυκού της Ερυθράς (Κόλπος Σουέζ) από τη Μεσόγειο ανέρχεται στα 70 ν.μ. Όμως, όπως αποκαλύπτουν επιστημονικές έρευνες, το βόρειο άκρο της Ερυθράς προσήγγιζε τη Μεσόγειο στα 20-25 ν.μ. Πολυετείς προσχώσεις έχουν αυξήσει την παραπάνω απόσταση στο σημερινό επίπεδο των 70 ν.μ.

Στις ημέρες του Μωυσή (16^{ος} π.Χ. αι.) η Ερυθρά ήταν ενωμένη με τη Λίμνη των Κροκοδείλων, το νότιο μέρος της Πικράς Λίμνης.

Ο Ιωάννης ο Δαμασκηνός γράφει: «*Από της συναγωγής των υδάτων (Γεν. 1, 10) εσχηματίσθησαν αι δύο θάλασσαι*» (εννοεί Μεσόγειος και Ερυθρά).

Άνεμοι

Χιλιάδες χρόνια προ Χριστού οι άνθρωποι απέδιδαν τα καιρικά φαινόμενα σε ενέργειες θεών. Επίστευαν ότι οι ανθρώπινες ενέργειες άλλοτε μεν επισύρουν την εύνοια των θεών του καιρού και άλλοτε την οργή τους.

Σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία, Βασι-

λεύς των ανέμων ήταν ο Αίολος. Αυτός ήλεγχε τους τέσσερις ανέμους², Βορρέα, Απηνίωτη, Νότιο, Ζέφυρο. Κρατούσε σε σπήλαιο του όρους Αίμου της Θράκης ερμητικά κλεισμένους τους τέσσερις ανέμους.

Η θεολογική παρατήρηση που μπορεί εδώ να γίνει, είναι ότι οι αρχαίοι Έλληνες απέδιδαν

(2) Απεικόνιση των τεσσάρων ανέμων υπάρχει στη Μονή Βατοπαιδίου του Αγίου Όρους.

(3) Το χαρακτηριστικό των ανέμων Βοριά, Ζεφύρου να δημιουργούνται ξαφνικά και να διαλύουν τα σύννεφα που έχει συγκεντρώσει ο Νοτιάς μας περιγράφει ο Όμηρος ως εξής: «Ὡς δ' άνεμοι δύο πόντον ορίνετον (έδερναν) ι-χθυόεντα, Βορέης και Ζέφυρος, τω τε Θρήκηθεν άπτον ελθόντ' εξαπίνης' άμυδης (μεμιάς) δε τε κύμα κελαιόν (μελανό) κορθύεται (σκορπάει), πολλόν δε παρέξ άλα φύκος έχευεν, ως εδαίζετο θυμός ενί στήθεσσι Αχαιών» (Ιλ. 14-8). Και συμπληρώνει στην ενδεκάτη ραψωδία. «Κι όπως ο Ζέφυρος σκορπά τα σύννεφα του ορμητικού νότου χτυπώντας τα με άγριο ανεμοστρόβιλο και το κύμα φουσκώνει και κυλά πελώριο κι ο αφρός σκορπιέται ψηλά από το φύσημα του άστατου ανέμου έτσι και ο Έκτορας χτυπούσε τα παλικάρια των Αχαιών» (Ιλ. Α 304-308).

στους θεούς τους εξουσία επί των ανέμων και των άλλων φυσικών φαινομένων.

Αξίζει να σημειωθεί το γεγονός ότι στην Αγία Γραφή η λέξη καιρός σπάνια χρησιμοποιείται, σε αντίθεση με τη λέξη άνεμος.

Ο ποιητής Ησίοδος (8ος π.Χ. αι.) στη Θεογονία αναφέρεται και στη γέννηση των ανέμων (στ. 868-878): «Από τον Τιφώνα βγήκαν οι άνεμοι που με υγρή πνοή φυσούνε, εκτός από το Νότο κι από το Βοριά κι απ' τον ξαστερωτή το Ζέφυρο· γιατί αυτοί από τους θεούς γεννήθηκαν, μεγάλη στους θνητούς ευεργεσία. Οι άλλοι μεσ' στη θάλασσα φυσούν, να, έτσι στα χαμένα. Είναι αυτοί που πέφτουνε στο σκοτεινό τον πόντο, για τους θνητούς μεγάλη συμφορά και με σκληρή λυσομανούνε μπόρα. Φυσούν εδώ, φυσούν εκεί, τα πλοία διασκορπίζουνε, τους ναύτες καταστρέφουνε· κι ενάντια σε τούτο το κακό τρόπο δεν είναι να παλαίψουν αυτοί που μεσ' στη θάλασσα τύχη και τους ανέμους τούτους απαντήσουν».

Στον Όμηρο³ αναφέρονται μόνο οι τέσσερις κύριοι άνεμοι, Βοριάς, Λεβάντες, Νοτιάς, Ζέφυρος και ενίοτε ο Σιρόκος. «Λεβάντες και νοτιάς, άγριος πουνέντες και βοριάς αιθερογέννητος φύσηξαν συγχρόνως και σήκωσαν τεράστιο κύμα» (Οδ. ε. 325-326).

Ο γεωγράφος της αρχαιότητας Στράβων γράφει για δύο ανέμους, τον βοριά και τον νοτιά. «Εισί δε τινες οι φασίν είναι δύο τους κυριωτάτους ανέμους, Βορέαν και Νότιον, τους δε άλλους κατά μικράν έγκλισιν διαφέρειν, τον μεν από θερινήν ανατολήν εύρον, χειμερινήν δε Αηλιώτην, δυσειή δε θερινήν μεν Ζέφυρον, χειμερινήν δε Αργέστην» (Στρ. 1, 21).

Η θέση του ηλιοστασίου, θερινού και χειμερι-

νού, προσδιορίζει και την αντίστοιχη ονομασία του ανατολικού και δυτικού ανέμου.

Ο Φώτης Κόντογλου στο βιβλίο του *Ο αστρολάβος* γράφει: «Οι άνεμοι λέγονται καιροί, καθώς και αγέρηδες. Οι πρώτοι καιροί είναι τέσσερις: Βορράς, Νότος, Ανατολικός και Δυτικός. Ο Βοριάς πιο βαθιά ελληνικά λέγεται Άρκτος. Στη σημερινή γλώσσα οι ονομασίες τους είναι τούτες: 1. Τραμοντάνα, 2. Νοτιά, Νότος, Όστρια, 3. Λεβάντης, 4. Μπουνέντης. Όσοι ταξιδεύουν στη Μεσόγειο θάλασσα χωρίζουνε την μπούσουλα σε 16 ρούμπους. Όσοι ταξιδεύουν στον ωκεανό τη χωρίζουνε σε 32».

Το ανεμολόγιο των ναυτικών άρχισε με τέσσερις ανέμους για να καταλήξει στο σημερινό με τριάντα δύο ανεμορόμβους. Περισσότερα για την εξέλιξη του ανεμολογίου στο «Προσάρτημα».

Οι ναυτικοί πάντοτε έδειχναν προσοχή στους δύο κυρίους ανέμους, το βοριά και το νοτιά.

Τα περισσότερα ναυτικά ατυχήματα έχουν συμβεί με αυτούς τους ανέμους. Είναι γνωστή η ναυτική έκφραση: «γερο-βοριά αρμένιζε και όστρια παλικάρι». Τι σημαίνει αυτό; Επειδή ο βοριάς γεμίζει γρήγορα και όταν πια γεράσει ακολουθεί σύντομα η ύφεσή του, δεν διατρέχει κίνδυνο ο ναυτικός που θα ταξιδεύει. Αντίθετα, ο νοτιάς είναι ύπουλος άνεμος, διότι μπορεί να σε ξεγελάσει επειδή γεμίζει προοδευτικά. Συνεπώς ταξίδευε το νοτιά στην αρχή του (όταν είναι παλικάρι και όχι γέρος).

Ο Φώτης Κόντογλου αποτυπώνει ως εξής την εξουσία του βοριά: «Καράβια π' αρμένιζετε, κάτεργα που κινάτε, εμπάτε στα λιμάνια σας, γιατί θε να φυσήξω· ν' ασπρίσω κάμπους και βουνά, να κρυσώ τις βρυσούλες κι όσα βρω μεσοπέλαγο, στεριάς θε να τα ρίξω».

Οι πληροφορίες καιρού στην εποχή της Βίβλου είχαν καθαρά εμπειρική βάση, ήταν η ερμηνεία φαινομένων, πριν από την έλευση του καιρού.

Ακόμη και οι μάντιες, μάγοι, επεστρατεύοντο για την πρόγνωση του καιρού. Κάποιος ανθρωπολόγος εσημείωσε το γεγονός ότι μία από τις μείζονες εργασίες των ανθρώπων της αρχέγονης ιατρικής ήταν να προλέγουν τον κατάλληλο καιρό για ψάρεμα, κυνήγι κ.λπ.

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

Θράκη - Οι ανασκαφές, η ιστορία της και οι Τούρκοι

Τον πρώην Υπουργό ΝΙΚΟΥ ΜΑΡΤΗ, προέδρου της «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ»

Όταν ήμουν Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης, ο καθηγητής της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Νίκος Μουτσόπουλος, μου ζήτησε να χρηματοδοτήσω ανασκαφές στην περιοχή που είναι τα χωριά στα οποία κατοικούν Πομάκοι. Του έδωσα χρήματα από το Πρόγραμμα Παραμεθορίων Περιοχών. Όταν έκανε την ανασκαφή, μου είπε ότι βρήκε χριστιανική εκκλησία. Οι Πομάκοι που χρησιμοποίησε για την ανασκαφή του είπαν: «Χριστιανοί δεν έζησαν εδώ». Τους απάντησε: «Εσείς είσατε χριστιανοί και σας έκαναν Μουσουλμάνους». Τα γεγονότα αυτά και το βίαιο εξισλαμισμό των Πομάκων αναφέρει η Αιμιλία Λαδοπούλου από Βουλγάρικες πηγές και από τον Τσέχο Γλωσσολόγο και Ιστορικό Leopold Geitler [Εφημερίδα Εστία - 10 Φεβρουαρίου 2010].

Το ότι οι Πομάκοι ήταν χριστιανοί επιβεβαιώνεται και εκ του ότι οι Πομάκοι διατηρούν χριστιανικά έθιμα, όπως π.χ. στη ζύμη για το ψωμί κάνουν το σταυρό και πριν από το κόψιμο του ψωμιού το σταυρώνουν με το μαχαίρι, επίσης σταυρώνουν τα παιδιά όταν πρόκειται να κοιμηθούν. Οι Πομάκοι εκδίδουν στην Κομοτηνή την εφημερίδα «Ζαγόρισσα» στην ελληνική γλώσσα και τιμούν την Παναγία, την οποία αποκαλούν Μυριάμ [Λεπτομέρειες σε άρθρο της Αιμιλίας Λαδοπούλου - Εστία, 31.12.2009].

Οι Πομάκοι διαφέρουν φυσιογνωμικά από τους Τούρκους και προϋπήρχαν ιστορικά προ της αφίξεως των Τούρκων. Τότε ήσαν γνωστοί ως Αγριάνες.

Εθνική προσφορά αποτελεί η έκδοση από τον Πρόεδρο της Μηχανικής, Πρόδρομο Εμφιετζόγλου, Λεξικού Ελληνο-Πομακικής Γλώσσας και Βιβλίων για τα σχολεία της δημοτικής εκπαίδευσης.

Στο Παππίκιο όρος τον 11ο αιώνα υπήρχαν

δεκάδες μοναστήρια και επί των ημερών που ήμουν υπουργός έγιναν ανασκαφές και αποκαλύφθηκαν ψηφιδωτά και χριστιανικά τεκμήρια.

Σε τηλεφωνική επικοινωνία μου με τον τότε Σωματάρχη του Δ' Σώματος Στρατού στην Ξάνθη, με πληροφόρησε ότι και ο στρατός έχει επισημάνει θέσεις χριστιανικές (νεκροταφεία).

Οι πρώτοι ημίθεοι, όπως ο Ορφείας, ο Μουσαίος, ο Ευμόλαος ήταν Θράκες. Ο Πρωταγόρας, ο Λεύκιππος, ο Εκκαβαίος, ο γλύπτης Πρίνιος, ο αρχιγραμματέας του Μεγάλου Αλεξάνδρου Ευμένης και κυρίως ο Δημόκριτος —ο πατέρας της Θεωρίας του Ατόμου— ήταν Θράκες.

Η λατρεία του Διονύσου από τη Θράκη διάδόθηκε σε ολόκληρη την Ελλάδα. Οι βασιλείς της Θράκης ισχυρίζοντο ότι κατάγονται από τον Ερμή.

Το 1980 έγινε στο Βελιγράδι Συνέδριο της Ουνέσκο. Τηλεφώνησα στον καθηγητή Γρηγόριο Κασιμάτη (πρέσβη μας στην Ουνέσκο) και του ζήτησα να προτείνει διοργάνωση Συνεδρίου από την Ουνέσκο για το Δημόκριτο στην Ξάνθη. Αποφασίστηκε και το Συνέδριο αυτό έγινε το 1982 στην Ξάνθη. Το φιλοξένησε το Δημοκρίτειο Ίδρυμα της Ξάνθης και έλαβαν μέρος πολλοί Ατομικοί Επιστήμονες, οι οποίοι αναφέρθηκαν στην ειρηνική και οικολογική χρησιμοποίηση της ατομικής ενέργειας.

Πρέπει να προβληθούν τα Άβδηρα και η Σαμοθράκη, όπου βρέθηκε η Νίκη της Σαμοθράκης —το σημαντικότερο έκθεμα του Μουσείου του Λούβρου— και όπου ο Φίλιππος γνώρισε τη μητέρα του Αλέξανδρου, την Ολυμπιάδα.

Ο ισχυρισμός των Τούρκων ότι καταπιέζεται η τουρκική μειονότητα στη Θράκη και η επιδίωξή τους για συνδιοίκηση της Θράκης είναι στόχος απορριπτέος πλην των ανωτέρω γεγονότων και διότι οι Τούρκοι παραβίασαν τους ακόλουθους δύο ουσιώδεις όρους της Συνθήκης

της Λοζάνης: Ότι είναι θρησκευτικός ο χαρακτήρας των μειονοτήτων και ότι θα διατηρηθεί η αριθμητική ισορροπία των μειονοτήτων.

Όταν ήμουν υπουργός Μακεδονίας - Θράκης ήρθε στο γραφείο μου Αμερικανός δημοσιογράφος και μου ζήτησε να τον διευκολύνουν οι αρχές της Θράκης για να εξετάσει καταγγελία Τούρκων, ότι καταπιέζονται οι Τούρκοι. Του υποσχέθηκα ότι θα το φροντίσω, αλλά πρέπει να ξέρει ότι η ελληνική μειονότητα στην Κωνσταντινούπολη ήταν τότε μόνο περί τους 3.000, ενώ το 1920 ήταν 200.000 και πλέον. Αντιθέτως η μουσουλμανική μειονότητα στη Θράκη αυξήθηκε από το 1921 κατά 30% και τον ερώτησα ποιος πιέζει ποιον; Ο Αμερικανός δημοσιογράφος μου απάντησε ότι δεν θα πάει στη Θράκη κατόπιν των όσων του είπα.

Όταν ήταν Πρόεδρος της ΕΟΚ ο Ντελόρ, ανέθεσε στον Ισπανό Καθηγητή Σεγκουάν να εξετάσει το θέμα των μειονοτήτων στην Ελλάδα. Για τη μουσουλμανική μειονότητα στην έκθεση ο καθηγητής έγραψε ότι απολαμβάνει όλων των δικαιωμάτων, ότι τα σχολεία λειτουργούν κανονικά με δαπάνη του ελληνικού δημοσίου και διδάσκεται η τουρκική.

Η φερόμενη ως τουρκική μειονότητα στη Θράκη δεν είναι τουρκική, αλλά μουσουλμανική, η οποία αποτελείται από τουρκογενείς, από Πομάκους και Αθίγγανους. Κατόπιν οργανωμένου σχεδίου της τουρκικής κυβερνήσεως παραβιάστηκε η αριθμητική ισορροπία των μειονοτήτων. Η παραβίαση της αριθμητικής ισορροπίας κορυφώθηκε το 1955, με το πογκρόμ σε βάρος των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης. Ο Νέρων έκαψε τη Ρώμη για να εξοντώσει τους χριστιανούς. Οι Τούρκοι εφήρμοσαν άλλη μέθοδο για την εξόντωση του ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης, όπως συνάγεται από τα πρακτικά της Δίκης Μεντερές, τα αρχεία του ΝΑΤΟ, τις ομολογίες στην Τουρκική Βουλή και άπειρα δημοσιεύματα ξένου τύπου.

Την 3.9.1955 η σύζυγος του Τούρκου Προξένου της Θεσσαλονίκης με Έλληνα φωτογράφο της Θεσσαλονίκης, έβγαλε φωτογραφίες του τουρκικού Προξενείου της Θεσσαλονίκης (όπου γεννήθηκε ο Κεμάλ). Την επομένη αναχώρησε με τα παιδιά της στην Κωνσταντινούπολη

και παρέδωσε τις φωτογραφίες σε εφημερίδες της Κωνσταντινούπολης. Στις 10 το πρωί της 5ης Σεπτεμβρίου 1955 ο φύλακας του Τουρκικού Προξενείου της Θεσσαλονίκης και ένας Τούρκος φοιτητής (ο οποίος αργότερα διορίστηκε Νομάρχης Καπαδοκίας), έριξαν στην αυλή του Προξενείου καψύλλιο δυναμίτιδας με συνέπεια να σπάσουν οι υαλοπίνακες του κτιρίου. Το πρωί της 6ης Σεπτεμβρίου 1955 εφημερίδα της Κωνσταντινούπολης, σε έκτακτη έκδοσή της, δημοσίευσε την προκατασκευασμένη ψευδή πληροφορία ότι ανατινάχτηκε στη Θεσσαλονίκη η οικία στην οποία γεννήθηκε ο Κεμάλ. Το απόγευμα της ίδιας μέρας τουρκικός όχλος, που είχε ήδη μεταφερθεί από την Ασιατική ακτή—βάσει σχεδίου των τουρκικών αρχών— εντός 9 ωρών κατέστρεψε στην Κωνσταντινούπολη 4.500 καταστήματα Ελλήνων, 1.000 σπίτια, 73 εκκλησίες και 37 σχολεία, προέβη σε τυμβωρυχίες και βίασε 200 Ελληνίδες. Το ίδιο βράδυ έκαψαν το Ελληνικό Προξενείο στη Σμύρνη και λεηλάτησαν τα σπίτια των Ελλήνων Αξιωματικών που υπηρετούσαν στο εκεί κλιμάκιο του ΝΑΤΟ. Με τα γεγονότα αυτά, μεγάλος αριθμός Ελλήνων εγκατέλειψαν την Τουρκία και τις εκεί περιουσίες τους. Η Ελλάδα με έντονη πίεση Αμερικής και ΝΑΤΟ για αυτοσυγκράτηση, δεν αντέδρασε χάριν της συμμαχίας. Η μη άμεση καταδίκη των παρανόμων ενεργειών της Τουρκίας, αποθράσυνε τους Τούρκους, οι οποίοι χρησιμοποίησαν έκτοτε ακατονόμαστα εκβιαστικά μέτρα (αστυνομικά, οικονομικά και άλλα), με στόχο τον εξαναγκασμό προς φυγή και των υπόλοιπων Ελλήνων.

Όταν ήμουν υπουργός Μακεδονίας - Θράκης, πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία έκαναν εκδρομή στις πόλεις και τα χωριά που είχαν ζήσει. Επιστρέφοντας μου έλεγαν με δάκρυα στα μάτια τη συγκίνησή τους από τις συναντήσεις τους με τους Τούρκους που τώρα ζούσαν στα χωριά αυτά... Πιστεύω ότι ο τουρκικός και ο ελληνικός λαός μπορούν να ζήσουν ειρηνικά αν οι αξιωματούχοι της Τουρκίας συνειδητοποιήσουν τα οφέλη των δύο λαών που θα αποτελέσουν σημαντικό παράγοντα ειρήνης στην περιοχή.

ΝΙΚΟΣ ΜΑΡΤΗΣ
Πρώην Υπουργός

Ο δραματικός τορπιλισμός του «Laconia»

Του Αντιναυάρχου ε.α. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

(Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

Το U-156 καλεί σε βοήθεια

Έχουν περάσει τρεισήμισι ώρες από τη στιγμή του τορπιλισμού και από το υποβρύχιο έρχουν παραληφθεί, περί τους 90 ναυαγούς, οι περισσότεροι Ιταλοί και μερικοί Βρετανοί.

Στις 02.25 της 13ης Σεπτεμβρίου ο Hartenstein αποστέλλει κρυπτογραφημένο σήμα στη Διοίκηση Υποβρυχίων, με το οποίο αναφέρει τον τορπιλισμό, τη διάσωση των 90 ναυαγών και το υπόλοιπο καυσίμων και πυρομαχικών, ζητώντας συγχρόνως οδηγίες. Το σήμα:

«Sunk by Hartenstein British «Laconia». Grid FF 7721 310 degrees. Unfortunately with 1.500 Italian POWs (σ.σ. Prisoners of War). So far 90 fished. 157 cubic meters (of oil). 19eels (slang for torpedoes), trade wind 3. Request orders».

Μόλις ελήφθη το σήμα στη Διοίκηση Υποβρυχίων, άρχισαν συζητήσεις και σχόλια γύρω από την ενέργεια του Hartenstein. Ορισμένοι τον κατακρίνουν, δριμύτατα, γιατί διακινδυνεύει το υποβρύχιο. Άλλοι είναι ηπιότεροι.

Ο ναύαρχος Donitz, μετά από σκέψη, τον δικαιολογεί. Παρότι οι εντολές απαγορεύουν να τίθενται σε κίνδυνο τα υποβρύχια για επιχειρήσεις διάσωσης, αντιλαμβάνεται ότι πρόκειται για μία ιπποτική ενέργεια που κρύβει μέσα της βαθύτατο ανθρωπισμό και κάμπτεται.

«Από τη στιγμή που ο Hartenstein είχε αρχίσει το έργο διάσωσης, δεν μπορούσα να τον διατάξω να το διακόψει», θα εξηγήσει χρόνια μετά, προσθέτοντας ότι «το ηθικό των ανδρών μου βρισκόταν σε πολύ υψηλό επίπεδο. Δίνοντας μία εντολή αντίθετη προς τους νόμους ανθρωπισμού, θα μπορούσα να τους το κατα-

Ναυαγοί στο κατάστρωμα του U-506, ενός από τα 4 υποβρύχια που διέσωσαν ναυαγούς από το τορπιλισθέν «Laconia»

στρέψω ολοσχερώς. Το επιτελείο μου δεν συμφωνούσε με την άποψή μου. Θυμάμαι έναν αξιωματικό που χτύπησε τη γροθιά του στο τραπέζι, κατακόκκινος από οργή».

Ο Donitz όχι μόνο επέτρεψε στο U-156 να συνεχίσει το έργο διάσωσης, αλλά διέταξε και άλλα τρία υποβρύχια, τα U-506 και U-507 με κυβερνήτες τους πλωτάρχες Erich Wurdemann και Harro Schacht αντίστοιχα και το ιταλικό Carrellini να σπεύσουν να βοηθήσουν. Θα χρειαζόταν τρεις ημέρες το πλησιέστερο για να φθάσει στην περιοχή του ναυαγίου.

Ο Donitz δεν μπορούσε να φανταστεί ότι η εντολή αυτή θα τον έσωζε αργότερα από τον

κρεμάλα στη Νυρεμβέργη. Διότι, κατά τη διάρκεια της περίφημης δίκης των εγκληματιών πολέμου, παίχθηκε το φινάλε της θαλασσινής αυτής τραγωδίας.

Όσο προχωρά η νύχτα το U-156 πλέοντας ήρεμα ανάμεσα σε ανθρώπους, σωσίβιες βάρκες και ναυάγια συνεχίζει να μαζεύει ναυαγούς. Έχει παραλάβει περί τα 200 άτομα, μεταξύ αυτών 5 γυναίκες. Δεν μπορεί να παραλάβει άλλους. Τους δίνουν νερό, τροφή και κουβέρτες για να ζεσταθούν και άμεση περίθαλψη στους τραυματίες.

Στις 06.00 της 13ης Σεπτεμβρίου ο Hartenstein δίνει εντολή στον ασύρματο να εκπέμψει σήμα στη συχνότητα των 25 μέτρων, σε ανοικτή γλώσσα στα Αγγλικά, προς όλα τα πλοία που πλέουν στην περιοχή. Δίνει το στίγμα του και ζητά να βοηθήσουν στη διάσωση, με την υπόσχεση να μην τους επιτεθεί, εφόσον δεν θα υφίστατο και αυτός επίθεση. Το σήμα:

«If any ship will assist the ship-wrecked Laconia will not attack providing I am not being attacked by ship or air forces. I picked up 193 men. 040 53' South, 110 26' West. German submarine».

Το σήμα αιφνιδιάζει τον Donitz, ο οποίος, παρ' όλ' αυτά, στηρίζει την ενέργεια του κυβερνήτη του. Συνομολογεί όμως ότι ο Hartenstein ή και οποιοσδήποτε άλλος κυβερνήτης υποβρυχίου θα πρέπει να περισυλλέγει τόσους ναυαγούς, όσους θα επέτρεπαν στο υποβρύχιο να καταδυθεί σε περίπτωση ανάγκης. Η θέση του γίνεται ακόμα πιο δύσκολη, όταν ο ίδιος ο Hitler του δίνει σαφή εντολή πως δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να θέτει σε κίνδυνο τα υποβρύχια για επιχειρήσεις διάσωσης.

Το άδικο τέλος της επιχειρήσης διάσωσης

Το U-156 παραμένει στην επιφάνεια στην περιοχή του ναυαγίου για τις επόμενες δυόμιση ημέρες. Στις 11.30 της 15ης Σεπτεμβρίου καταπλέει στην περιοχή το U-506 με κυβερνήτη τον Erich Wurdemann και λίγες ώρες αργότερα το U-507 του Harro Schacht και το ιταλικό Carrellini.

Γερμανοί ναύτες του U-156 περισυλλέγουν ναυαγούς του «Laconia»

Τα 4 υποβρύχια, με εκατοντάδες ναυαγούς στα καταστρώματα και άλλους στις ρυμουλκούμενες σωστικές βάρκες και σχεδίες, κατευθύνονται προς την αφρικανική ακτή και στο σημείο συνάντησης με τα γαλλικά πολεμικά, που η κυβέρνηση του Βισί είχε δώσει εντολή να αποπλεύσουν από το Ντακάρ, για να βοηθήσουν τα υποβρύχια στη διάσωση.

Στις 11.25 το επόμενο πρωί, 16 του μηνός, ένα τετρακινήτήριο (B-24) Liberator βομβαρδιστικό της Αμερικανικής Αεροπορίας Στρατού, που είχε ξεκινήσει από το νησί της Αναλήψεως (Ascension), προφανώς μετά το σήμα που είχε εκπέμψει σε ανοικτή γλώσσα ο Hartenstein, πετά χαμηλά πάνω από το U-156 και τις τέσσερις σωστικές βάρκες που ρυμουλκεί, γεμάτες ναυαγούς. Το υποβρύχιο έχει απλώσει στο κατάστρωμα του πυροβόλου μία τεράστια σημαία με το σήμα του Ερυθρού Σταυρού, σαν ένδειξη ότι βρίσκεται εκτός πολεμικών επιχειρήσεων παρέχοντας ανθρωπιστική βοήθεια. Ο Hartenstein στέλνει σήμα στο αεροσκάφος ζητώντας βοήθεια στο έργο της διάσωσης. Ο πιλότος του βομβαρδιστικού, υπολοχαγός James D. Harden, απομακρύνεται χωρίς καμία απάντηση και ενημερώνει τη βάση του για την κατάσταση. Ο αρχαιότερος αξιωματικός υπηρεσίας εκείνη την ημέρα στη βάση της Αναλήψεως δίνει εντολή να βυθιστεί το υποβρύχιο. «Sunk sub».

Μισή ώρα αργότερα το αεροσκάφος επιστρέφει. Ο Hartenstein αναμένει τη ρίψη τροφών και φαρμάκων ή τουλάχιστον τη διαβίβαση πληροφοριών για βοήθεια. Αντ' αυτού βλέπει τις θυρίδες των βομβών ανοιχτές και στις 12.32 δέχεται την πρώτη επίθεση με δύο βόμβες οι οποίες, ευτυχώς, δεν βρίσκουν το στόχο. Στη δεύτερη επίθεση μία βόμβα πέφτει πάνω σε μία βάρκα με ναυαγούς και οι άλλες περιβάλλουν το υποβρύχιο, ανατρέποντας βάρκες και φονεύοντας ή τραυματίζοντας πολλούς ναυαγούς. Μία που εξερράγη κάτω από το υποβρύχιο, προκαλεί διαρροή και αναθυμιάσεις κλωρίου από τους συσσωρευτές.

Αγανάκτηση καταλαμβάνει το πλήρωμα, πολλοί από τους οποίους διαμαρτύρονται γιατί δεν τους επέτρεψαν να ρίξουν με τα αντιαερο-

πορικά κατά του αεροσκάφους το οποίο, εν τω μεταξύ, έχει απομακρυνθεί.

Ο Hartenstein, προ του κινδύνου να βυθιστεί το υποβρύχιο, διατάζει τους ναυαγούς να εγκαταλείψουν το σκάφος. Σκηνές πανικού εκτυλίσσονται μεταξύ των άμοιρων ανθρώπων που πηδούν στις υπεροφορτωμένες βάρκες και άλλοι στη θάλασσα με κραυγές απελπισίας και εκκλήσεις για βοήθεια.

Μετά από σύντομη αποκατάσταση της διαρροής και ελέγχου των υπολοίπων ζημιών το U-156 καταδύεται και απομακρύνεται από την περιοχή.

Τα τρία άλλα υποβρύχια, η «Ομάδα Laconia» (Laconia group), όπως έχει αποκληθεί, συνεχίζει τον πλου προς το σημείο συνάντησης με τα γαλλικά πλοία. Φορτωμένα με ναυαγούς και ρυμουλκώντας δεκάδες σωστικές βάρκες και σχεδίες, οι κυβερνήτες δεν θέλουν να τους εγκαταλείψουν, παρά τις εντολές του Donitz να μη θέσουν σε κίνδυνο τα πλοία τους.

Την επομένη, 17^η Σεπτεμβρίου, πέντε δηλαδή αγωνιώδεις ημέρες μετά το ναυάγιο του «Laconia», η μοιραία ομάδα συναντάται με το γαλλικό καταδρομικό «Gloire» και το αντιτορπιλικό «Annamite», τα οποία παραλαμβάνουν τους ναυαγούς και αποδεσμεύονται τα υποβρύχια για να συνεχίσουν τις αποστολές τους. Τελικά από τους 2.444 επιβάτες και πλήρωμα του «Laconia» διασώθηκαν 1.111. Δύο από τις σωστικές βάρκες με 20 ναυαγούς βρέθηκαν ένα μήνα μετά. Ο Βρετανός ναύτης Tony Large, μόνος σε μία σχεδία και παρασυρόμενος από τα κύματα, διασώθηκε μετά από 29 ημέρες, σε ημιλιπόθυμη κατάσταση.

Η «Διαταγή Laconia» (Laconia Order)

Ο δραματικός τορπιλισμός του «Laconia», που έμεινε γνωστός στην ιστορία ως «επεισόδιο Laconia» (Laconia incident), είχε μεγάλες επιπτώσεις. Οι χιτλερικοί βρήκαν την ευκαιρία να επικρίνουν τον Donitz, που εξέθεσε σε κίνδυνο τα τρία υποβρύχια, παρά το γεγονός ότι ο ίδιος είχε επισημάνει στους κυβερνήτες πως η επιχείρηση διάσωσης δεν έπρεπε, σε καμία περίπτωση, να θέσει σε κίνδυνο τα πλοία τους.

Μέχρι τότε ήταν κοινό στους κυβερνήτες

των υποβρυχίων να παρέχουν βοήθεια στους ναυαγούς торπιλισθέντων πλοίων με τροφή, νερό και οδηγίες για την πλησιέστερη ακτή. Τώρα που οι Αμερικανοί επιτέθηκαν σε πλοίο που έφερε το σήμα του Ερυθρού Σταυρού, ενώ βρισκόταν σε εξέλιξη επιχείρηση διάσωσης ναυαγών, ο Donitz διέταξε να σταματήσουν οι επιχειρήσεις αυτές και οι ναυαγοί να αφήνονται στη θάλασσα.

Τη 17^η Σεπτεμβρίου 1942 αποστέλλει τη γνωστή ως «Διαταγή Laconia» (Laconia Order) που έχει ως εξής:

«Οι προσπάθειες για διάσωση ναυαγών βυθιζομένων πλοίων, όπως η περισυλλογή αυτών που βρίσκονται στη θάλασσα και επιβίβασή τους σε σωστικές λέμβους, η επαναφορά λέμβων που έχουν αναποδογυρίσει ή η παράδοση τροφής και νερού, πρέπει να σταματήσουν. Η διάσωση είναι αντίθετη με τις πλέον βασικές απαιτήσεις του πολέμου, την καταστροφή των εχθρικών πλοίων και των πληρωμάτων τους. Οι εντολές που αφορούν στην περισυλλογή κυβερνητών και πρώτων μηχανικών παραμένουν σε ισχύ. Ναυαγοί πρέπει να διασώζονται

μόνο όταν οι πληροφορίες τους είναι χρήσιμες για το πλοίο. Παραμείνατε σκληροί. Να θυμάστε ότι ο εχθρός δεν λαμβάνει υπόψη του γυναίκες και παιδιά, όταν βομβαρδίζει τις γερμανικές πόλεις».

Οι σύμμαχοι θεώρησαν ότι ο Donitz με το σήμα αυτό έδινε οδηγίες να σκοτώνουν τους ναυαγούς των торπιλιζομένων πλοίων, ακόμα και εάν είναι πολίτες. Η ερμηνεία αυτή, φαίνεται ότι επιβεβαιώθηκε την άνοιξη του 1944, όταν το U-852 βύθισε το ελληνικό ατμόπλοιο «Πηλεύς» και το γερμανικό πλήρωμα άνοιξε πυρ κατά των ναυαγών που βρίσκονταν στη θάλασσα, σκοτώνοντας πολλούς. Ο Donitz ισχυρίστηκε αργότερα ότι ο κυβερνήτης του υποβρυχίου Heinz Eck προσπάθησε να καταστρέψει τα ναυάγια, για να μην προδώσουν την παρουσία του υποβρυχίου στην περιοχή, από αεροσκάφος περιπολίας. Όταν όμως ο Eck συνελήφθη αργότερα από τους Βρετανούς και πέρασε ναυτοδικείο μαζί με άλλους δύο του πληρώματος, καταδικάστηκαν και οι τρεις εις θάνατον ως εγκληματίες πολέμου και εκτελέστηκαν.

Γυναίκες και παιδιά, ναυαγοί του «Laconia», τυλιγμένοι με κουβέρτες, πάνω στο γερμανικό υποβρύχιο που τους διέσωσε

Ο Donitz σώζεται από την κρεμάλα

Με το περιστατικό του «Laconia» απασχολήθηκε μετά τον πόλεμο, το 1946 και το δικαστήριο της Νυρεμβέργης, όπου δικάζονταν η πολιτική και στρατιωτική ηγεσία των Ναζί, ως εγκληματίες πολέμου. Ο Donitz επικαλέστηκε την τήρηση της σύμβασης της Γενεύης περί ναυτικού πολέμου και την υποχρέωση κάθε κυβερνήτου πολεμικού πλοίου που απορρέει από το άρθρο 16, να επιλαμβάνεται της διάσωσης ναυαγών μετά τη μάχη, εφόσον το επιτρέπουν οι στρατιωτικοί λόγοι.

Ο Donitz αντέτεινε στο δικαστήριο ότι οι σύμμαχοι ήταν πολύ σκληρότεροι και παρέπεμπαν σε Ναυτοδικείο εκείνους που έθεταν σε κίνδυνο τα πλοία. Ανέφερε ως παράδειγμα την περίπτωση των ναυτικών συγκρούσεων του Νάρβικ κατά τις οποίες, όσοι επέζησαν από τα γερμανικά αντιτορπιλικά, εξοντώθηκαν από τους Βρετανούς. Προέβαλε επίσης τη συμπεριφορά των Βρετανών απέναντι στους Γερμανούς πιλότους που καταρρίφθηκαν στη Μάχη. Ανέφερε τέλος κυβερνήτες αμερικανικών υποβρυχίων που εξόντωναν Ιάπωνες ναυαγούς και βύθισαν με εμβολισμό ναυαγσοστικές βάρκες και δεν έτυχαν της ίδιας αντιμετώπισης από τη Δικαιοσύνη. Τον ισχυρισμό αυτό επιβεβαίωσε ο Αμερικανός ναύαρχος, Διοικητής του Στόλου του Ειρηνικού, Chester Nimitz, αναφέροντας ότι τα αμερικανικά υποβρύχια επιχειρούσαν κάτω από τις ίδιες οδηγίες.

Ο Donitz τελικά γλίτωσε την κρεμάλα, στην οποία οδηγήθηκαν όσοι κρίθηκαν ένοχοι από τους άλλους εγκληματίες πολέμου και καταδικάστηκε σε φυλάκιση 11,5 ετών. Πέρασε το περισσότερο διάστημα μαζί με τον Rudolf Hess στις φυλακές του Σπαντάου στο Βερολίνο. Πέθανε σε βαθύ γήρας, σε ηλικία 89 ετών την

παραμονή των Χριστουγέννων του 1980. Στην κηδεία του παραβρέθηκαν χιλιάδες από τους παλαιούς συντρόφους του, μεταξύ των οποίων περισσότεροι από 100 στους οποίους είχε απονεμηθεί η μεγαλύτερη γερμανική στρατιωτική διάκριση, ο «Σταυρός των Ιπποτών».

Οι άλλοι πρωταγωνιστές της τραγωδίας αυτής είχαν χειρότερη τύχη.

Ο Werner Hartenstein από τους άσους των U-boats και κάτοχος του «Σταυρού των Ιπποτών» έξι μήνες μετά το επεισόδιο του «Laconia» στις 8 Μαρτίου 1943, ευρισκόμενος σε περιπολία με το U-156 ανατολικά των νησιών Μπαρμπάντος, δέχεται την επίθεση αμερικανικού βομβαρδιστικού και το υποβρύχιο βυθίζεται άγανδρο.

Ο Erich Wurdemann με το U-506 από το Σεπτέμβριο του 1941 που άρχισε τις πολεμικές περιπολίες είχε επιτύχει τη βύθιση 15 συμμαχικών πλοίων συνολικού εκτοπίσματος 76.714 τόνων και στις αρχές του 1943 τιμήθηκε με το «Σταυρό των Ιπποτών». Στις 12 Ιουλίου 1943 και ενώ βρισκόταν σε περιπολία μεταξύ Αζορών και ισπανικής ακτής, δέχεται την επίθεση ενός αμερικανικού Liberator από την Ανθυποβρυχιακή Μοίρα 1. Ο Wurdemann και 47 από το πλήρωμα χάθηκαν, ενώ 6 ναυαγοί περισυνελέγησαν αργότερα από βρετανικό αντιτορπιλικό.

Το ίδιο μοιραίο τέλος είχε και ο Harro Schacht του U-507. Στις 13 Ιανουαρίου 1943 κατά τη διάρκεια της πέμπτης περιπολίας χάνεται μαζί με το υποβρύχιο και όλο το πλήρωμα μετά από επίθεση ενός αμερικανικού Catalina της 83ης Μοίρας Περιπολίας.

Βιβλιογραφία:

1. Time Life Books: «Wofl Racks», έτος 1989.
2. Paul Kemp: «Sea Warfare», έτος 1998.

Επέτειος 6ης Απριλίου 1941

Του Υποναυάρχου ε.α. ΣΩΤΗΡΗ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ ΠΝ

Η επέτειος του δεύτερου ΟΧΙ της Ελλάδας στον Άξονα, όταν μετά την αρχική ιταλική εισβολή του Οκτωβρίου 1940 επακολούθησε η γερμανική επίθεση της 6ης Απριλίου 1941, πέρασε και φέτος απαρατήρητη. Κάθε χρόνο αποφεύγεται ηθελημένα ή αθέλητα να αναδειχθούν σημαντικά γεγονότα, για τα οποία δικαιούμεθα να αισθανόμαστε υπερήφανοι. Έτσι πολλοί νεότεροι όχι μόνο δεν έχουν καταλάβει τι αξιομνημόνευτο επιτέλεσε τότε η μικρή Ελλάδα, αλλά συγχέουν τα πράγματα και ασφαλώς δεν διδάσκονται από το μεγαλείο της ηρωικής εκείνης περιόδου.

Η Ελλάδα είχε από το 1936 προαποφασίσει να πει ΟΧΙ σε διαφαινόμενη έκτοτε επίθεση του Άξονα και πέτυχε με δικά της μέσα και χωρίς ξένη οικονομική βοήθεια να προετοιμάσει συστηματικά και αποτελεσματικά την άμυνά της. Η Ελλάδα μετά το ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου 1940, πολεμώντας γενναία και ουσιαστικά μόνη επί πεντάμηνο, νίκησε την επιτιθέμενη Ιταλία. Καταβεβλημένη από τη μακρότερη κάθε άλλης ευρωπαϊκής χώρας άμυνα, η Ελλάδα δεν δίστασε να επαναλάβει στη Γερμανία, που ήλθε στις 6 Απριλίου 1941 να προστεθεί στις δυνάμεις του επιτιθέμενου Άξονα, ένα υπερήφανο δεύτερο ΟΧΙ! Για την ολοκλήρωση της καταλήψεως της Ελλάδας, που συντελέστηκε μετά τη Μάχη της Κρήτης, ο Άξονας χρειάστηκε 216 ημέρες, ήτοι 7 ολόκληρους μήνες! Τα περισσότερα κράτη της Ευρώπης είχαν ήδη μέχρι τότε καταρρεύσει σε λίγες ημέρες, ακόμη και ώρες ή είχαν προσχωρήσει αμαχητί στον Άξονα. Τη μακρότερη άμυνα 45 μόλις ημερών είχε αντίταξει η κραταιά Γαλλία. Η πρώτη συμμαχική νίκη επί του μέχρι τότε αήττητου Άξονα ήταν η ελληνική επί της Ιταλίας.

Για την ολοκληρωτική κατάληψη της Ελλάδας ο Χίτλερ χρειάστηκε 2 μήνες, παρότι χρησιμοποίησε τις εκλεκτότερες και πλέον εμπειροπόλεμες μάχιμες γερμανικές μονάδες που διέθετε. Σ' αυτές περιλαμβάνονταν αρχικά η διαβόητη σκληροτράχηλη προσωπική του

φρουρά των Waffen SS «Leibstandarte SS Adolf Hitler», ως και το πλέον επίλεκτο συγκρότημα του τακτικού Στρατού «Gross Deutschland», καθώς μετέπειτα και οι περίφημες αερομεταφερόμενες Μεραρχίες αλεξιπτωτιστών, που αποδεκατίστηκαν στην Κρήτη και δεν ξαναχρησιμοποιήθηκαν σε μεγάλα εγχειρήματα.

Περιγραφή της ιδιαίτερα χαρακτηριστικής σκληρότητας της ελληνικής άμυνας το 1941, δίνει στα απομνημονεύματά του νεαρός τότε Γερμανός Διοικητής μονάδας των επίλεκτων Waffen SS. Ο Kurt Meier, Διοικητής ανιχνευτών της «Leibstandarte SS Adolf Hitler», γράφει ότι η μονάδα του, που διέθετε διαλεκτούς και έμπειρους πολεμιστές, είχε καθηλωθεί από σφοδρότατα ελληνικά πυρά στην Κλεισούρα και επειδή οι άντρες του δεν υπάκουαν σε αλληπάλληλες διαταγές του να επιτεθούν, υποχρεώθηκε για να τους εξαναγκάσει να προχωρήσουν, να εκσφενδονίσει μία χειροβομβίδα πίσω από τον τελευταίο του άντρα...! Τέτοια ήταν η ελληνική άμυνα!

Το βαρύτατο κόστος της Βαλκανικής εκστρατείας για τον Χίτλερ ήταν η απόσπαση σ' αυτή του ενός περίπου τρίτου των δυνάμεων στρατού, αρμάτων μάχης και πολεμικών αεροπλάνων που είχε συγκεντρώσει και προόριζε για την επίθεση κατά της Σοβιετικής Ένωσης στις 15 Μαΐου 1941 και που σημαντικό τους μέρος δεν πρόλαβε να επιστρέψει εγκαίρως για να συμμετάσχει στις επιχειρήσεις κατά της Ρωσίας, που αναγκαστικά αναβλήθηκαν και άρχισαν 22 Ιουνίου 1941. Η καθυστέρηση της Γερμανικής επιθέσεως κατά 5 και πλέον εβδομάδες είχε ως αποτέλεσμα, όπως παραδέχτηκε μετέπειτα μεταξύ άλλων και ο ίδιος ο Χίτλερ, να τον προλάβει ο βαρύς ρωσικός χειμώνας και να τον κάμψει μπροστά στη Μόσχα.

Έχουν περάσει 70 χρόνια από το 1940 και η Ελληνική Πολιτεία, ειδικότερα το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας (ΥΕΘΑ), δεν έχει φροντίσει να συγκεντρωθούν σ' ένα συνοπτικό βιβλίο και να αναδειχθούν τα σημαντικότερα σκόρπια ιστο-

ρικά στοιχεία και πολλά άγνωστα συγκλονιστικά γεγονότα, που κάνουν την περίοδο αυτή της Ελληνικής Ιστορίας να ξεχωρίζει και αποδεικνύουν τη σημαντική συνολική Ελληνική συμβολή στη Συμμαχική Νίκη στον Β' Π.Π. Ένα τέτοιο ανθολόγιο σημαντικών γεγονότων από πρωτογενείς αδιαμφισβήτητες ιστορικές πη-

γές, θα έπρεπε να είχε συνταχθεί από το ΥΕΘΑ, να μεταφραστεί στις βασικότερες ξένες γλώσσες και να διανεμηθεί σε σχολεία, πανεπιστήμια, βιβλιοθήκες, διπλωματικές αποστολές κ.λπ. στην Ελλάδα και το Εξωτερικό για ενημέρωση των σημερινών νέων, όπως έχουν ζητήσει πολλές φορές και Έλληνες της Διασποράς.

Ο Μέγας Κανών

Του Πανοσιολογιότατου Αρχιμανδρίτου ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΠΑΤΕΡΑΚΗ

τ. Δ/ντού Θρ. ΓΕΕΘΑ, Ταξιάρχου ε.α.

Ὕμνος εις την Ορθόδοξον εκκλησίαν αποτελεί το μέσον επικοινωνίας των ανθρώπων μετά του Θεού. Η αρχαία εκκλησία είχε εις την Ὑμνολογίαν της τους Εβραϊκούς Ὕμνους και μάλιστα το ψαλτήριον. Βραδύτερον η εμφάνισις των αιρετικών και η προσπάθεια αὐτῶν, ὡπως δι' ὕμνων διαδώσωσι τας αιρετικὰς διδασκαλίας των, η Ορθοδοξία ἐδημιούργησε ἰδικούς της χριστιανικούς ὕμνους διὰ να ἀμυνθῆι τη διδασκαλίαν της.

Η Ορθόδοξος εκκλησία εις ὅλας τας ἱεράς ακολουθίας της ἔχει τους ωραιότατους ὕμνους της. Οἱ χριστιανικοὶ ὕμνοι εἶναι δημιουργήματα της λειτουργικῆς ἀνάγκης της εκκλησίας. Ὅλα τα ἱερά βιβλία της εκκλησίας μας εἶναι γεμάτα ἀπὸ ωραίους κατανυκτικούς ὕμνους.

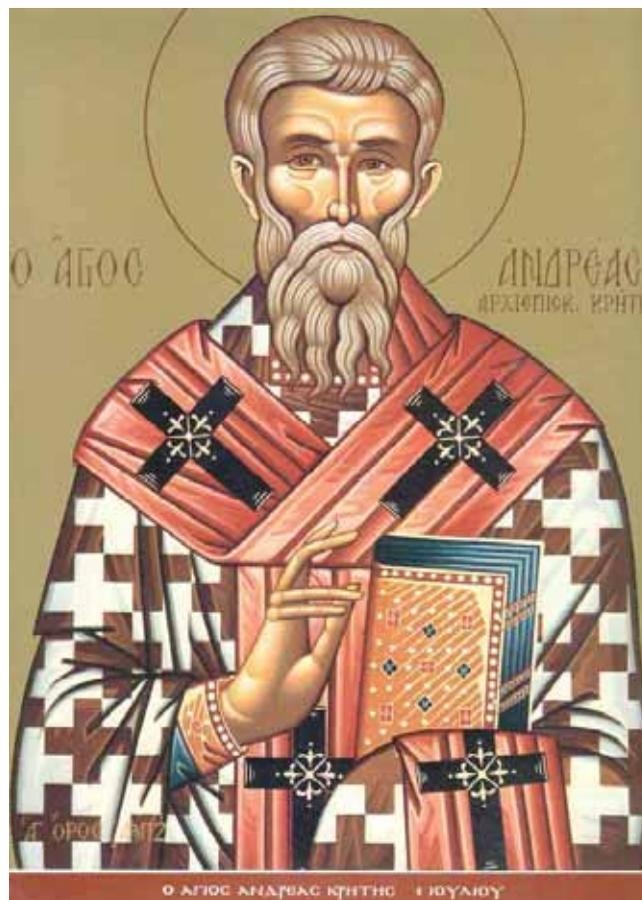
Ἐνα ἀπὸ τα ωραιότερα βιβλία της εκκλησίας μας εἶναι τὸ Τριῶδιον. Τὸ βιβλίον τούτο περιέχει ακολουθίας αἰ οποῖαι ἀρχίζουσι ἀπὸ τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελῶνου καὶ Φαρισαίου καὶ φθάνουσι ἕως τὸ Μέγα Σάββατον. Ὅλα τα τροπάρια τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι μεστὰ πνευματικῶν καὶ κατανυκτικῶν περιεχομένων, ἕνα ἀπὸ τα ωραιότατα ποιήματα τοῦ Τριωδίου εἶναι καὶ ὁ Μέγας Κανὼν.

Ὁ γνωστότατος οὗτος ὕμνος ψάλλεται κατὰ τὴν περίοδον της Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ μάλιστα τὴν Τετάρτην εσπέρας της πέμπτης εβδομάδος των Νηστειῶν. Ὁ Κανὼν οὗτος ονομάζεται καὶ κατανυκτικὸς διότι δημιουργεῖ κατάνυξιν καὶ συντριβὴν, τονίζει τὴν ἀμαρτωλότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ παρωθεῖ τὸν ἀνθρώπον εἰς μετάνοιαν καὶ συγγῶμην παρὰ τοῦ Θεοῦ.

Ἐπίσης ὁ Κανὼν οὗτος ἀποκαλεῖται Μέγας, διότι περιέχει περὶ τας 280 στροφάς. Τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ Μεγάλου Κανόνος τούτου εἶναι ἡ παράθεσις περιστατικῶν ἐκ της Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης. Εἰς τα περιστατικὰ ταῦτα διαφαίνεται ἡ ἀμαρτωλότης τοῦ ἀνθρώπου καὶ συνιστάται ἡ μετάνοια. Ὁ δε μετανῶν τυγχάνει συγχωρήσεως καὶ σωτηρίας.

Ὁ Κανὼν οὗτος ἐποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἀνδρέου Κρητός, ὅστις ὑῆρξεν εἰς ἐκ των σημαντικωτέρων ὑμνογράφων της εκκλησίας μας.

Ὁφείλει κάθε Ορθόδοξος χριστιανὸς να παρακολουθῆσι με πλήρη ευσέβεια καὶ κατάνυξιν τὸν ωραιότατον τούτον ὕμνον, ὁποῖος ψάλλεται ὑπὸ της εκκλησίας μας.

Η Επιχείρηση “Βαρύ Ύδωρ”

Του πλοιάρχου (Ο) ΠΝ ε.α. ΧΡΗΣΤΟΥ ΙΔ. ΚΟΥΣΟΥΛΑ

Οι Σύμμαχοι παράλληλα με την απασχόλησίν των με τους Γερμανικούς V-πυραύλους, δεν είχαν αγνοήσει την πιθανότητα, οι Γερμανοί να διέθεταν, ένα από τα πιο αποτελεσματικά όπλα του πολέμου, την Ατομική Βόμβα. Θα μπορούσε ο Χίτλερ να έχει στα χέρια του μία Ατομική Βόμβα, προ της D-DAY; Φυσικά, κανείς εις το Λονδίνο ή την Ουάσιγκτον εγνώριζε κάτι. Θεωρητικά ήτο πιθανόν, καθόσον όλοι αναγνώριζαν ότι οι Γερμανοί είχαν πολύ προοδεύσει σε αυτό τον τομέα. Ήδη, από το 1939 είχαν καταρτίσει πρόγραμμα κατασκευής αυτού του όπλου και τους Συμμάχους Πράκτορες να ερευνούν, τον τρόπο κατασκευής του.

Έτσι, λοιπόν, ήτο άκρως επείγον καθήκον της Mi-6, η αποκάλυψις αυτή και η οδός που ακολουθήθηκε, θα εγένετο ένα από τα πιο σημαντικά επιτεύγματα του πολέμου.

Οι πρώτες πληροφορίες ήλθαν το 1939, ότι οι Γερμανοί ενδιαφέρονται για την Ατομική Βόμβα, ότι το κύριον συστατικόν αυτής είναι το Βαρύ Ύδωρ και ότι αυτό παρήγετο μόνον, σε μία μικρή πόλη στη νότιο Νορβηγία. Μετά την κατάληψιν δε της τελευταίας από τους Γερμανούς το 1940, αυτοί είχαν πλέον άνετη πρόσβαση, διά την κατασκευήν της.

Οι Άγγλοι με τη σειρά τους, ανέθεσαν όλη την έρευνα σ’ ένα Νορβηγό πράκτορα, γνώστη της περιοχής και των ανθρώπων που ασχολούνται με τη βιομηχανία φαρμακευτικών προϊόντων, όταν το 1941 ήλθε η πληροφορία ότι Γερμανοί επιστήμονες ήλθαν σε επαφή με Σκανδιναβούς συναδέλφους τους, σχετικά με την κατασκευή της Ατομικής Βόμβας. Τώρα έπρεπε, το Λονδίνο να πάρει άμεσα μέτρα και έτσι ήλθε σε επαφή με Νορβηγούς επιστήμονες - πράκτορες όπως, τον Einar Skinnerland και τον αρχιμηχανικό του εργοστασίου Jomar Brun.

Δύο ομάδες από είκοσι άτομα εκάστη, αποφασίσθη να αποσταλούν στην περιοχή και πράγματι κάτω από άσχημο καιρό δύο gliders

επιχείρησαν να προσγειωθούν, αλλά τα αεροπλάνα λόγω του πνέοντος ισχυρού ανέμου, επέπεσαν επί του εδάφους και κατεστράφησαν. Όλοι οι κομάντος συνελήφθησαν από τους Γερμανούς και οι μεν τραυματίες εκτελέσθηκαν επί τόπου, οι δε υπόλοιποι μετά από ανάκριση, τυφεκίσθησαν και αυτοί. Έτσι, οι Γερμανοί αντελήφθησαν το ενδιαφέρον των Συμμάχων για το εργοστάσιον, ενώ η απελπισία των Άγγλων διά τους θανάτους και την αποτυχία της επιχειρήσεως, ήταν πολύ μεγάλη.

Μία δεύτερη προσπάθεια εσχεδιάσθη με πολλή προσοχή και οι επιλεγέντες ήταν, τώρα, εθελοντές εξόριστοι σκιέρ του Νορβηγικού στρατού, οι οποίοι εκπαιδεύτηκαν επί μακρόν χρόνον επάνω σε ομοίωμα του εργοστασίου, σκοπός τους ήτο, η καταστροφή δεκαοκτώ ανοξείδωτων καλύβδινων βυτίων, που μέσα εκεί παρήγετο, το υγρόν. Η επιχείρησις άρχισε τον Φεβρουάριο του 1943 και κανείς από τους συμμετέχοντες γνώριζε τι επρόκειτο να εύρουν κατά την πτώσιν των με τα αλεξίπτωτα.

Έπεσαν σ’ ένα Αρκτικό τοπίο με πολύ δύσκολες συνθήκες διαβιώσεως, όπου και εκρύβησαν σε διάφορα καταφύγια. Από εκεί μετακινήθησαν σε μέρος βόρεια του εργοστασίου και το επόμενο βράδυ άρχισαν να γλιστρούν στο χιόνι, κατηφορίζοντας, προς αυτό. Πέρασαν μία περιοχή σπαρμένη με νάρκες και αφού ξέφυγαν της προσοχής των Γερμανών σκοπών φθάνοντας σε μία κεντρική πόρτα και σπάζοντας την αλυσίδα, εισήλθον στο εργοστάσιο, ακινητοποιώντας το μοναδικό φρουρό. Ήταν Κυριακή βράδυ και δεν υπήρχαν εργάτες. Έτσι, μέχρι τη μία τα ξημερώματα είχαν τοποθετηθεί τα εκρηκτικά στα 18 μεταλλικά δοχεία. Μόλις τελείωσαν, πήραν το δρόμο της διαφυγής να μην τους προλάβει, η έκρηξη, η οποία και έλαβε χώρα σε μικρό χρονικό διάστημα. Οι Γερμανοί φρουροί αφυπνισθέντες, δεν γνώριζαν τι συμβαίνει, ακριβώς. Δεν είχε πέσει ούτε ένας πυροβολισμός και οι διαφυγόντες, μετά από πορεία 250 μιλίων, κατόρθωσαν να

φθάσουν στη Σουηδία. Η επιχείρησις είχε πετύχει και ένας τόνος βαρέως ύδατος, είχε καταστραφεί.

Όταν τα αποτελέσματα της επιθέσεως έφθασαν στο Λονδίνο, θεωρήθηκε ότι η Γερμανική παραγωγή βαρέως ύδατος θα καθυστερούσε, τουλάχιστον, για δύο χρόνια. Και, όμως, επισκευάσθη αμέσως, και μέχρι τον Οκτώβριο οι Γερμανοί ήσαν ικανοί να παράγουν πάλι, την ίδια ποσότητα. Όταν διεβιβάσθη στους συμμάχους η αναφορά κινδύνου κατασκευής και πάλιν Ατομικής Βόμβας, αυτοί απεφάσισαν να αποστείλουν την 8^η Αμερικανική Μονάδα Αεροπορίας, όπου την 16^η Νοεμβρίου 1943 με επτακόσιες βόμβες των 500 κιλών προξένησαν ζημιές πάλιν στο εργοστάσιο, τότε δε ο Στρατάρχης Gøering, ο κυρίως υπεύθυνος, απεφάσισε να μεταφέρει τις εγκαταστάσεις στη Γερμανία.

Όταν τα νέα έφθασαν στο Λονδίνο, απεφασίσθη η καταστροφή του εναπομείναντος βαρέως ύδατος, που θα μεταφέρετο στη Γερμανία. Έτσι, τον Ιανουάριο 1944 αι Μυστικά Υπηρεσία των Συμμάχων ειδοποιούνται από τη Νορβηγία, ότι οι Γερμανοί είναι έτοιμοι διά την μεταφοράν. Το φορτίον ήτο 18 τόνοι υγρού και 613 χιλιόγραμμα βαρέως ύδατος, σε διάφορα αριθμημένα βαρέλια. Η μεταφορά από το εργοστάσιο μέχρι το λιμένα της λίμνης, θα εγένετο κάτω από ειδική άγρυπνη φρούρηση στρατιωτών και SS, με βαγόνια σιδηροδρόμου. Απεφασίσθη, λοιπόν, προς αποφυγήν αντιποίνων ο Skinnerland και ένας πράκτωρ βοηθός του, να δράσουν μέσα στο Ferry-boat το οποίο θα διέσχιζε τη λίμνη Tinnsjo έως το Tinnoiset και από εκεί, στη Γερμανία.

Η λίμνη ήτο ιδιαίτερα βαθιά, μάλιστα σ' ένα σημείο είχε 1.300 πόδια βάθος. Ο Νορβηγός αρχιμηχανικός θα κανόνιζε η μεταφορά να εγένετο Κυριακή, προς αποφυγήν απωλειών αθών Νορβηγών πολιτών ή επιβατών. Το πλοίον θα βυθίζετο τριάντα λεπτά μετά τον απόπλου στα βαθιά νερά, και η έκρηξις, θα έπρεπε να είναι αρκετή, ώστε να βυθίσει το πλοίον. Υπελογίσθη ότι θα χρειαζονταν 18 rounds εκρηκτικού υλικού σε πλαστικό και σε σχήμα λουκάνικου 12 πόδια μήκους και δύο συ-

σκευές ωρολογίων. Το βράδυ της 19^{ης} Φεβρουαρίου 1944, τρία μέλη της ομάδος επήγαν στην παραλία και επιβιβάστηκαν του πλοίου Hydra. Γερμανοί φρουροί δεν υπήρχαν, μόνο Νορβηγοί φύλακες. Σ' έναν από αυτούς είπαν ότι πρέπει να κρυφτούν στ' αμπάρια, γιατί θέλουν ν' αποφύγουν τους Γερμανούς που τους καταδιώκουν. Αυτός, ανυποψίαστος τους άφησε να κατέβουν, αφού έκλεισε και την πόρτα. Αυτοί, αφού έβαλαν τα εκρηκτικά και κανόνισαν την ώραν εκρήξεως, έφυγαν από το πλοίο, χωρίς να τους αντιληφθούν οι φύλακες, με τρένο για τη Σουηδία. Αν όλα πήγαιναν καλά, την επομένη στις 10.45 το πλοίο θα ήτο στο βυθό της λίμνης.

Και έτσι πράγματι έγινε. Το πλοίο εβυθίσθη σε διάστημα 5 λεπτών, με απώλειες 26 επιβατών και πληρώματος. Όλα τα δοχεία με το βαρύ ύδωρ, ήταν πλέον εις τον βυθόν της λίμνης. Έτσι, λοιπόν εκάθη η ευκαιρία για τους Γερμανούς να κατασκευάσουν ένα όπλο, που θα άλλαζε την πορεία του πολέμου. Η Νορβηγία υπήρξε για τον Χίτλερ μία περιοχί ειδικού κινδύνου, την οποίαν θα ενίσχυε με στρατό, ναυτικό, κανόνια και τσιμέντο, περισσότερο και από τη Νορμανδία, τα οποία και θα διατηρούσε μέχρι το τέλος του πολέμου.

Επίλογος

Επειδή υπήρχε η αμφισβήτησις τα βαρέλια να μην περιείχον βαρύ ύδωρ και ότι η όλη προσπάθεια της μεταφοράς υπό των Γερμανών σιδηροδρομικώς μέσω του φέρι-μποτ «Hydra» προς τη Γερμανία ήτο παραπλανητική, εξειδικευμένοι δύτες προ ετών, χρησιμοποιούντες ρομπότ λόγω του μεγάλου βάθους και αφού ενετόπισαν το ναυάγιον του πλοίου, κατόρθωσαν με μεγάλη προσπάθεια και πολύ κόπο ν' ανασύρουν ένα βαρέλι με συγκεκριμένο αριθμό 26. Με αγωνία και περιέργεια κατόρθωσαν να ξεβιδώσουν το καλώς εφαρμοσμένο πώμα και με ειδικά μηχανήματα μέτρησαν το περιεχόμενο του βαρελιού. Εκεί, ακριβώς διεπιστώθη ότι πράγματι ήτο «Βαρύ Ύδωρ».

Το ντοκιμαντέρ της ανελκύσεως είχα την τύχη, όπως και πολλοί φίλοι της ιστορίας, να το παρακολουθήσουν στο «Ιστορικό Κανάλι» της TV, προ ολίγου καιρού.

Πλωτάρχης Π.Ν. Αριστείδης Μωραϊτίνης, Αεροπόρος

*Δημιουργός και Αρχηγός του Ναυτικού Αεροπορικού Σώματος
την περίοδο του Α' Παγκοσμίου Πολέμου*

**Βιογραφικό σημείωμα με την επιμέλεια
του Υποπτεράρχου (Ι) ε.α. ΠΑΝΑΓ. - ΒΑΡΔΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ**

Ο Αριστείδης Μωραϊτίνης

Ο Αριστείδης Μωραϊτίνης γεννήθηκε το 1891. Εισήλθε στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων στις 25.9.1906 και αποφοίτησε ως μάχιμος Σημαιοφόρος στις 17.7.1910. Κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους του 1912-1913 υπηρέτησε ως Ύπαρχος του Τορπιλοβόλου 14.

Στις 24 Ιανουαρίου 1913 πέταξε για πρώτη φορά ως ναυτικός παρατηρητής σε αποστολή κατόπτευσης του Τουρκικού Στόλου στο ναύσταθμο του Ναγαρά. Η αποστολή αυτή πραγματοποιήθηκε με αεροπλάνο τύπου Maurice Farman διασκευασμένο ως υδροπλάνο και με χειρι-

στή τον Υπολοχαγό αεροπόρο Μιχ. Μουτούση, ο οποίος αποθαλασώθηκε από το λιμάνι του Μούδρου. Με τον εντοπισμό του Τουρκικού Στόλου ο Μωραϊτίνης κατάρτησε το πρώτο από αεροπλάνο πολεμικό σχεδιάγραμμα, το οποίο αφορούσε τις θέσεις των αγκυροβολημένων στα Δαρδανέλια τουρκικών πλοίων. Συγχρόνως οι τολμηροί αεροπόροι έριξαν τέσσερις χειροβομβίδες, προξενώντας ελαφρές ζημιές στην προβλήτα του λιμανιού και σε σκάφη, αλλά με μεγάλη σημασία για την καταρράκωση του τουρκικού πλοικού. Η αποστολή αυτή που κράτησε δύο ώρες και είκοσι λεπτά και διανύθηκε απόσταση 180 περίπου χιλιομέτρων, θεωρείται στα πλαίσια των επιχειρήσεων των Βαλκανικών Πολέμων, ένα από τα κυριότερα κατορθώματα της Ελληνικής Αεροπορίας, το οποίο χαρακτηρίστηκε από τους διεθνείς στρατιωτικούς παρατηρητές και τους ιστορικούς της εποχής ως η πρώτη στον κόσμο πολεμική αποστολή Ναυτικής Συνεργασίας, στη διάρ-

κεια της οποίας καταρτίστηκε και το πρώτο στον κόσμο σχεδιάγραμμα από τον αέρα.

Από την εποχή εκείνη ο Μωραϊτίνης ασχολήθηκε ενεργά με την αεροπλοΐα, η προσωπικότητα του οποίου δέσποζε σε κάθε πεδίο δράσης της Ναυτικής Αεροπορίας μέχρι το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Η προσφορά του δεν περιορίστηκε μόνο στον τομέα της οργάνωσης, αλλά αποτέλεσε τον άξονα γύρω από τον οποίο κινήθηκε η ζωή και η δραστηριότητα της Ναυτικής Αεροπορίας.

Συγκεκριμένα το 1914 φοίτησε στην Αεροπορική Σχολή του Ναυτικού, ιδρυθείσα με δικές του παροτρύνσεις και με τη συμβολή της Βρετανικής Στρατιωτικής Αποστολής, η οποία ανέλαβε την αναδιοργάνωση του Ελληνικού Ναυτικού. Σε σύντομο χρονικό διάστημα, χάρη στο υπερβολικό θάρρος, την ευφυΐα και το μεγάλο αεροπορικό ενδιαφέρον του, αναδείχθηκε ως αρχηγός της Ναυτικής Αεροπορίας, με ιδιαίτερα χαρίσματα αεροπόρου.

Το 1916 σχεδόν σύσσωμο το νεοσύστατο Ναυτικό Αεροπορικό Σώμα (ΝΑΣ) με επικεφαλής το Μωραϊτίνη, προσχώρησε στο Κίνημα Εθνικής Αμύνης και τέθηκε στη διάθεση της προσωρινής Κυβέρνησης της Θεσσαλονίκης. Με την είσοδο της Ελλάδας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και την ένταξη των ελληνικών δυνάμεων στους κόλπους της Συμμαχίας, αναδιοργανώθηκε το ΝΑΣ με την επιχειρησιακή υπαγωγή του στην Αεροπορική Διοίκηση των Βρετανικών ναυτικών δυνάμεων.

Διαδοχικά η Ναυτική Αεροπορία οργανώθηκε με τέσσερις Μοίρες αεροπλάνων, οι οποίες έδρασαν αποτελεσματικά με την καθοδήγηση του Μωραϊτίνη στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ιδιαίτερα, ο Μωραϊτίνης στο Μακεδονικό Μέτωπο, επικεφαλής άλλοτε Ελλήνων και άλλοτε

συμμάχων ανέπτυξε αξιόλογη δράση. Μέρα και νύχτα εκτελούσε βομβαρδισμούς, αναγνωρίσεις, διώξεις εχθρικών αεροπλάνων με καταγραφή αριθμού καταρρίψεων κ.λπ. Κύριοι στόχοι των επιδρομών υπήρξαν η Χρυσούπολη (Σαρί-Σαμπάν), κοντά στο Νέστο, η Δράμα και το αεροδρόμιο Ζέρεβιτς, κοντά στη λιμνοθάλασσα του Πόρτο-Λάγο, που αποτελούσε το ορμητήριο της Γερμανοβουλγαρικής Αεροπορίας. Στις 31 Μαρτίου του 1917 ο Μωραϊτίνης μετά από διαταγή του διοικητή του συμμαχικού αεροδρομίου Θάσου, εκτέλεσε με αεροπλάνο τύπου Henry Farman και με παρατηρητή τον ανθυπολοχαγό Π. Φύχα αναγνωριστική πτήση στην Ανατολική Μακεδονία και στη συνέχεια νυκτερινή επιδρομή βομβαρδισμού του αεροδρομίου Ζέρεβιτς, καταστρέφοντας υπόστεγο αεροπλάνων, και το σιδηροδρομικό σταθμό Δράμας προσβάλλοντας τρεις αμαξοστοιχίες. Παρά τα καταγιστικά πυρά του βουλγαρικού πεζικού που βρισκόταν στη Δράμα, το αεροπλάνο κατόρθωσε να επιστρέψει στη Θάσο. Η επιτυχία του Μωραϊτίνη προκάλεσε το θαυμασμό των Άγγλων αεροπόρων, οι οποίοι του έδωσαν την προσωνυμία «The Fearless Aviator» (ο ατρόμητος αεροπόρος), πέραν του επίσημου επαίνου από τον Άγγλο Αντιναύαρχο Διοικητή και της σχετικής έκθεσης προς το Αγγλικό Ναυαρχείο.

Αξιοσημείωτη επίσης είναι η επιθετική του δραστηριότητα, επικεφαλής σμήνους αεροπλάνων, εναντίον του γερμανικού καταδρομικού «Γκέμπεν», στην προσπάθειά του για έξοδο στο Αιγαίο από τα Στενά, τον Ιανουάριο του 1918. Για την εν γένει δράση του και τις σημειωθείσες από αυτόν καταρρίψεις εχθρικών αεροπλάνων, οι Σύμμαχοι τον αναγνώρισαν επίσημα ως τον «Άσο των αεροπόρων της Μεσογείου».

Γενικά, το πολεμικό έργο του Πλωτάρχη Αριστείδη Μωραϊτίνη συνθέτουν 25 ανθυποβρυχιακές περιπολίες, 15 συνοδείες αεροπλάνων, 27 επιθετικές αναγνωρίσεις, 80 βομβαρδισμοί, 18 αποστολές δίωξης. Έλαβε μέρος σε 20 αερομαχίες, κατά τις οποίες κατέρριψε εννέα αεροπλάνα. Για τη δράση του αυτή δέχθηκε τιμητικές διακρίσεις από τις ελληνικές και τις

ξένες αρχές, μεταξύ των οποίων και από το Βασίλειο της Αγγλίας.

Ο ατρόμητος αεροπόρος Πλωτάρχη Αριστείδης Μωραϊτίνης έχασε τη ζωή του κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες κατά τη διάρκεια πτήσης του από Θεσσαλονίκη στην Αθήνα στις 22 Δεκεμβρίου 1918, ενώ ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος είχε λήξει με νίκη των Συμμάχων και Ελλήνων.

Για το ιστορικό της απώλειας του Μωραϊτίνη αναφέρεται ότι στο τέλος του Νοεμβρίου 1918, πήγε σιδηροδρομικώς στη Θεσσαλονίκη και παραβρέθηκε στην παράδοση αεροπορικού υλικού από τη Συμμαχική Αεροπορία στο Ελληνικό Δημόσιο. Μετά την παραλαβή του αεροπορικού υλικού, ο Διοικητής της Διασυμμαχικής Αεροπορίας Ανατολής, Γάλλος Ταγματάρχης Ντενέν, διέθεσε στο Μωραϊτίνη για να τον εξυπηρετήσει το προσωπικό του αεροπλάνου, ένα Breguet 14, για να επιστρέψει στην Αθήνα αεροπορικώς. Συνάδελφοί του τον συμβούλευσαν να αποφύγει το ταξίδι με το συγκεκριμένο τύπο αεροπλάνου, δεδομένου ότι είχε πολύπλοκο χειρισμό και με το οποίο θα πετούσε για πρώτη φορά, αφού ήταν αεροπλάνο της Στρατιωτικής Αεροπορίας, αλλά και επειδή ο καιρός ήταν άσχημος. Όμως, ο Μωραϊτίνης ήταν ανένδοτος στην απόφασή του. Ο Ντενέν του διέθεσε ως συνοδό ένα Γάλλο μηχανικό με πείρα σ' αυτόν τον τύπο των αεροπλάνων. Ο τολμηρός και περήφανος Μωραϊτίνης αρνήθηκε να συνοδευτεί από το Γάλλο μηχανικό και στις 22 Δεκεμβρίου 1918, παρά τις προτροπές των συναδέλφων του και τις κακές καιρικές συνθήκες, απογειώθηκε με προορισμό την Αθήνα.

Αυτή η πτήση ήταν και η τελευταία του άσου των αεροπόρων της Μεσογείου. Κανείς δεν έμαθε ποτέ για την τύχη του Μωραϊτίνη. Οι έρευνες που ακολούθησαν στη θάλασσα και την ηπειρωτική Ελλάδα απέβησαν άκαρπες. Ολόκληρη η νικήτρια Ελλάδα θρήνησε την απώλεια του Μωραϊτίνη, που θεωρήθηκε εθνική απώλεια, αφού χάθηκε ο φυσικός αρχηγός της Ναυτικής Αεροπορίας σε μια κρίσιμη περίοδο για το έθνος.

Ο Τύπος ασχολήθηκε εκτεταμένα με το θλιβερό γεγονός και με τα δημοσιεύματα ήλθαν

στην επιφάνεια πολλά άγνωστα μέχρι τότε στο ευρύ κοινό χαρακτηριστικά της φυσιογνωμίας του Μωραϊτίνη, που απέδειξαν ότι υπήρξε μια παραδειγματική ηγετική και πατριωτική μορφή. Λακωνικός και ολιγαρκής, περήφανος και συνεπής έταξε πάνω απ' όλα το χρέος προς την πατρίδα. Εκπαιδευτής, οργανωτής και επικεφαλής των πολεμικών αποστολών, πρώτος στους κινδύνους, δίκαια ονομάστηκε «Ψυχή της Ναυτικής Αεροπορίας». Από τις πολλές ηθικές αμοιβές που απονεμήθηκαν στο Μωραϊτίνη ενδεικτικά αναφέρονται οι εξής:

α) Πολεμικός Σταυρός για την επιδρομή που ενήργησε στις 31.3.1917 κατά του Γερμανο-Βουλγαρικού Αεροδρομίου Ζέρεβιτς Δράμας. β) Έπαινος του Αρχηγού των Στρατιωτικών Δυνάμεων Αιγαίου Άγγλου Αντιναύαρχου για την ίδια πράξη. γ) Αγγλικό παράσημο διακεκριμένων υπηρεσιών (D.S.O.) με δύο διεμβολές. δ) Έκθεση του Διοικητή Πτέρυγας Αιγαίου Πλοίαρχου Σκάρλετ, στην οποία τονιζόταν η γενναιότητα του Μωραϊτίνη. ε) Έκφραση ευαρέσκειας του Ναυάρχου Π. Κουντουριώτη. ζ) Συγχαρητήρια της Ελληνικής Κυβέρνησης για την ηρωική του δράση κατά του γερμανικού καταδρομικού «Γκέμπεν». η) Έκθεση του Αγγλικού Ναυαρχείου για τη δράση κατά του «Γκέμπεν». θ) Συγχαρητήρια της Βρετανικής Κυβέρνησης, η οποία αναγνωρίζοντας τις πολύτιμες υπηρεσίες του Μωραϊτίνη πρόσφερε σ' αυτόν, ως προσωπικό δώρο, καινούριο αεροπλάνο τύπου De Havilland DH-9, πάνω στο οποίο τοποθετήθηκε πλάκα με την επιγραφή: «To the commander A. Moraitinis D.S.O.».

Η Ελλάδα τίμησε τον ήρωα και για αρκετά χρόνια μετά το θάνατό του γινόταν επίσημο ετήσιο μνημόσυνο στο Μητροπολιτικό Ναό της Αθήνας, ενώ στεφάνια καταθέτονταν στον ανδριάντα του, που είχε ανεγερθεί μπρος από το Διοικητήριο της Βάσεως Παλαιού Φαλήρου, εκεί που σήμερα στεγάζεται το Μουσείο Ιστορίας της Πολεμικής Αεροπορίας όπου και ο ανδριάντας.

Πηγές:

- α) Ιστορία της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας, τόμος Α', Αθήνα 1980.
- β) Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια «Πυρός».
- γ) Ημερήσιος Τύπος εποχής.

Ιστορικά δεδομένα για το χαρακτήρα του Έλληνα...

**Του Αρχιπλοίαρχου (ΥΦ) ΠΝ ε.α.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Γ. ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΟΥ**

Κείμενο από τους λεγόμενους «Οξυρύχειους Παπύρους», κατά μετάφραση του πρώην προέδρου της Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Τσάτσου. Οι πάπυροι αυτοί είναι επιστολές του Ρωμαίου συγκλητικού Μενένιου Άπιου προς νεαρόν φίλον του Ρωμαίων ανθύπατον στην Αχαΐα, τον Ατίλιον Νάβιον.

Στο κείμενο αυτό περιλαμβάνονται συγκριμένοι χαρακτηρισμοί για τους τότε Έλληνες, αλλά όπως δηλώνει ο Κ. Τσάτσος, αναγνωρίζονται μετά βεβαιότητας σ' αυτούς και οι Νεοέλληνες. Νομίζω ότι, σαν εθνική αυτοκριτική, αξίζει τον κόπο να το πληροφορηθούν και οι νεότεροι και, γενικά, όσοι δεν το γνωρίζουν ήδη.

Γράφει, λοιπόν, ο Μενένιος Άπιος: «Ο Έλληνας είναι πιο εγωιστής από εμάς και από όλα τα έθνη του κόσμου. Το άτομό του είναι "πάντων χρημάτων μέτρον" κατά το ρητόν του Πυθαγόρα. Αδέσμευτο, αυθαίρετο και ατίθασο, αλλά και αληθινά ελεύθερο ορθώνεται το εγώ των Ελλήνων... Συνεχίζει εξυμνώντας τα προσόντα και καταλήγει... Η μοίρα μάς έταξε νομοθέτες του κόσμου* και το ελληνικό άτομο περιφρονεί το νόμο. Δεν παραδέχεται άλλη κρίση δικαίου παρά την ατομική του... Α! Πόσο χαίρεται ο Έλληνας την εύστροφη καταδολίευση των νόμων και τους σοφιστικούς διαλόγους που μεταβάλλουν τους νόμους σε ράκη... Ο Έλληνας έχει πιο αδύνατη μνήμη από εμάς και γι' αυτό έχει λιγότερη συνέχεια στον πολιτικό του βίο. Είναι ανυπόμονος και κάθε λίγο, μόλις δυσκολέψουν κάπως τα πράγματα, αποφασίζει ριζικές μεταρρυθμίσεις.

Ατίλιε Νάβιε, θέλεις να σαγηνεύσεις την εκκλησία του Δήμου σε μια ελληνική πόλη; Πες τους: Σας υπόσχομαι αλλαγή! Πες τους: Θα

☛ Θεσπίσω νέους νόμους. Αυτό αρκεί... Οι Έλληνες λίγα πράγματα σέβονται και σπάνια όλοι τους τα ίδια... Για να κρίνουν αν ένας νόμος είναι δίκαιος, θα τον μετρήσουν με το μέτρο της προσωπικής τους περίπτωσης... και εν τούτοις 400 χρόνια τώρα το διακήρυξε ο μεγάλος τους Πλάτων, πως τέτοια είναι η μοίρα και η φύση των νόμων. Πως άλλο νόμος και άλλο δικαιοσύνη το διακήρυξε και ο Σταγειρίτης (Αριστοτέλης) ξεχωρίζοντας το δίκαιο από το επιεικές. Αλλά δεν τα ακούει αυτά ο Έλληνας...

Το ανυπότακτο σε κάθε πειθαρχία, η περιφρόνηση των άλλων και ο φθόνος, η αρρωστημένη διόγκωση της ατομικότητας, σπρώχνουν σχεδόν τον Έλληνα να θεωρεί τον εαυτό του πρώτον μέσα στους άλλους...

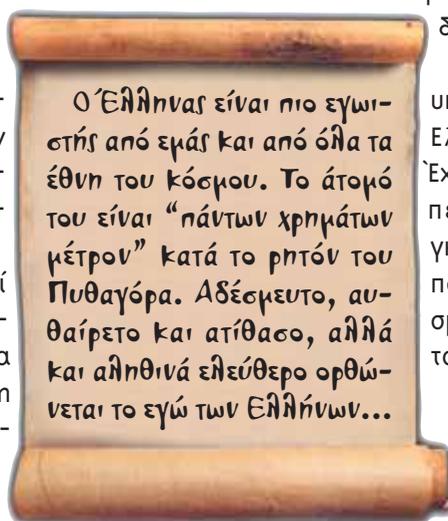
Από αιώνες ταλαιπωρεί την ελληνική ζωή η υπέρμετρη εμπιστοσύνη του Έλληνα στην προσωπική του γνώμη και στις προσωπικές του δυνατότητες**.

Ο εγωισμός δεν κάνει μόνο τους Έλληνες κακούς πολίτες στην αγορά, τους κάνει και καλούς στρατιώτες στον πόλεμο... Μα δεν είναι μόνο στον πόλεμο ο Έλληνας γενναίος και άξιος μαχητής, αλλά και στην ειρήνη. Ακριβώς γιατί η γενναϊότητά του δεν είναι συλλογική, σαν των περισσότερων λαών, αλλά ατομική. Γι' αυτό δεν φοβάται και εκεί που βρίσκεται μόνος του να ριψοκινδυνεύσει στην ξενιτιά, στο παράτολμο ταξίδι, στην εξερεύνηση του αγνώστου. Γι' αυτό και τόλμησε τέτοια που εμείς δεν θα

τολμούσαμε ποτέ και θεμελίωσε για αιώνες αποικίες έξω από τις Ηράκλειες Στήλες και πέρα στα χιόνια της Σκυθίας. Τολμάει αυτά τα παράτολμα ο Έλληνας γιατί είναι γενναίος και παίκτης. Παίζει την περιουσία του, τη ζωή του, κάποτε και την τιμή του... Γεννήθηκε για να δρα μόνος... Εμείς αντίθετα, από τα χρόνια τα παλιά είμαστε μια υπέροχα οργανωμένη αγέλη... Οι Έλληνες δεν μοιράζονται τίποτα με κανέναν. Το εθνικό τους τραγούδι*** αρχίζει μ' έναν καυγά γιατί θελήσανε να κάνουν μοιρασιά ανάμεσα σε άντρες που μοιρασιά δεν δέχονται.

Ατίλιε Νάβιε, πρόσεξε την υπεροψία και τη φιλοτιμία των Ελλήνων. Μην πλανάσαι. Έχουν την ευαισθησία των ξεπεσμένων ευγενών, είναι γκρεμισμένοι κοσμοκράτορες, ποτέ όμως τόσο χαμηλά πεσμένοι ώστε να ξεχάσουν τι ήτανε...».

Από αυτά και άλλα που αναφέρονται στις παραπάνω μεταφρασμένες επιστολές, αποδεικνύεται η προέλευση του χαρακτήρα των νεοελλήνων και οι δυσκολίες τους να σεβαστούν τους νόμους χωρίς επίμονη προπαρασκευή και ηθική πειθώ.

*Εκλεψαν όλο το αρχαίο ελληνικό δίκαιο (βλέπε Π. Κυριακόπουλου «Αρχαίο Ελληνικό Δίκαιο»).

** Καμιά διάκριση μεταξύ Μακεδόνων, Πελοποννησίων, Αθηναίων κ.λπ. Όλοι κατ' αυτόν είναι Έλληνες. Όχι αυτά που λέει η Fyrom.

*** Πρόκειται για την Ιλιάδα.

Τα πουλιά

Γράφει η **Χ/Αρχιπλοίαρχου (ΥΙ) ΕΛΛΗ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ**

ποιήτρια-συγγραφέας

Σχόλη σήμερα κι όλοι θέλουν να κοιμηθούν λίγο παραπάνω. Κι εγώ επίσης. Αλλά ο δικός μου ο ύπνος διακόπηκε κάπως απότομα, αν και όχι από κάτι δυσάρεστα. Ναι, ναι δεν ήταν το ξυπνητήρι με τη μονότονη επανάληψη πιπ, πιπ-πιπ, πιπ, που με ξυπνάει κάθε μέρα από τα άγρια χαράματα, υπενθυμίζοντάς μου, ανυποχώρητα, ότι ο χρόνος τρέχει και πρέπει να προλάβω. Ένας αλλιώτικος ήχος ερχόταν απέξω και γλίστρησε από τις γρίλιες στο δωμάτιο σπάζοντας το φράγμα της σιωπής, που βασίλευε εκείνη την ώρα στο σπίτι.

Τα πουλιά ήταν με το κελαήδημά τους που με καλούσαν, ν' αφήσω τα σκεπάσματα και τη νωχέλεια του κρεβατιού και να πάρω μέρος στη γιορτή τους —τι λέω;— στην ιεροτελεστία

της Ανοίξεως.

Με το που άνοιξα το παράθυρο, χύθηκαν στο δωμάτιο το αγιόκλημα και τα γιασεμιά του φράχτη και με τύλιξαν με το μεθυστικό τους άρωμα, ενώ μέσα στις λεύκες τα πουλιά οχλαγωγούσαν. Έτσι μου φάνηκε, αλλά ήταν η αρχή.

☆

Ο ήλιος μόλις έσκαγε μύτη, πίσω απ' το βουνό αν και χωρίς να τον βλέπω. Το κατάλαβα από το ροζ σύννεφο, που μέσα του κολυμπούσαν όλα, ενώ αυτό καθάριζε σιγά σιγά και γινόταν ένα με το πράσινο χαλί του κήπου.

Στα διπλανά δωμάτια οι δικοί μου κοιμόντουσαν, το ίδιο και στα γειτονικά σπίτια και τότε, συνειδητοποίησα σαν προσωπική κατάκτηση την υπέροχη ψυχία, που διαπότιζε με αίμα όλες μου τις αισθήσεις. Ο δρόμος κοιμόταν. Τα λογής τροχοφόρα και «δρεπανηφόρα» του ύπνου και της περιζήτητης ψυχίας, λούφαζαν, στοιχισμένα στην άκρη στο πεζοδρόμιο ή στριμωγμένα σε κάποιο υπόστεγο και αυλή. Μόνον ο κήπος έμοιαζε να ξυπνάει λίγο λίγο από την αγρυπνία για να προλάβει την ανθοφορία του Μάη.

Οι τριανταφυλλιές κατακόκκινες σαν κορμμένες τίνιζαν με έπαρση τα τριαντάφυλλα και κάλυπταν με την πληθώρα τους κάθε άλλη διακριτική βλάστηση. Σαν επίδειξη ομορφιάς μου φάνηκε και πήρα το βλέμμα μου απότομα για να συγκεντρωθώ στα πουλιά, που συνέχιζαν το δοξαστικό τους στη λειτουργία της φύσης, κρυμμένα σε μια συστάδα από λεύκες και το απδονάκι που ξεχώριζε μέσα στ' άλλα.

Είχα ακούσει πως το απδόνι είναι ο πιο καλ-λίφωνος ψάλτης στην «εκκλησία της φύσης». Το γνώρισα αμέσως από τις τρίλλιες που θυμίζουν βιολί, όταν το δοξάρι επιμένει στις ψηλές νότες, εντείνοντας το τρέμολο και θαρρείς ότι ο ήχος θα σπάσει σε χίλια κομμάτια σαν γυαλί, ώσπου τον νιώθεις που λυγάει και γλιστράει ξεψυχισμένα στις χαμηλές συγχορδίες, μέχρι

Απδόνι

να σβήσει.

«Τελειώσε, φαίνεται το απδονάκι», σκέφτηκα, ενώ άκουγα και τη μουσική να δυναμώνει καθώς προστέθηκαν κι άλλα πουλιά, όπως μπαίνουν τα όργανα στην ορχήστρα για να παίξουν το δικό τους μέρος.

Παρακολουθούσα την όλη διαδικασία μ' ευλάβεια, όπως μια συναυλία πραγματική. Ξεχώριζα φωνές, ήχους και τόνους, κελαηδισμούς και λαρυγγισμούς, εντάσεις και ηπιότητες, σαν ένας αόρατος μαϊστορας να διπύθυνη την ορχήστρα των πουλιών. Κανένα δεν εμπόδιζε το άλλο ν' ακουστεί. Σταματούσαν και ξανάρχιζαν μοναχικά ή κατά ζεύγη.

Αχ και να 'ξερα τη γλώσσα τους να μάθω, που διδάχτηκαν την αρμονία και την πειθαρχία, στο ρολόι του ήλιου. Εγώ το μόνο που ξέρω είναι πως τα πουλιά έχουν κοινωνική ζωή, απόδειξη τα χελιδόνια που μεταναστεύουν συντεταγμένα για τις θερμές χώρες κι επιστρέφουν κατά σμήνη στα ίδια μέρη απ' όπου έφυγαν. Μπορώ μάλιστα να φανταστώ σχέσεις και καταστάσεις, αφού κι αυτά γεννιούνται, ερωτεύονται και πεθαίνουν. Ακόμα και συναισθήματα έχουν τα πουλιά, χαρά και λύπη, αγάπη και μίσος, μόνο που δεν έχουμε τον τρόπο ν' αποκωδικοποιήσουμε όλα αυτά για να μάθουμε περισσότερα για την φτερωτή κοινωνία τους. Και σαν ν' άκουσαν τη σκέψη μου τα πουλιά, δύο νέοι ήχοι, δύο φωνές μπήκαν στο χορό της μουσικής κι έστησα αφτί να καταλάβω. Η μία καμπανιστή, ορμητική, ενθουσιώδης, η άλλη λεπτή, στην αρχή διστακτική ύστερα μελωδική και σε λίγο παράφορη. Αυτός κι αν ήταν ερωτικός διάλογος. Το ένα ρωτούσε - το άλλο απαντούσε. Το ένα τραγουδούσε - το άλλο έδειχνε τη χαρά του με σφυρίγματα και διακοπόμενους μουσικούς φθόγγους.

Ότι είχα παραδοθεί στα φτερά της φαντασίας μου με απέσπασε ένας βραχνός και ξερός ήχος, που επικάλυψε τις φωνές.

«Ποιο να 'ναι τάχα αυτό το πουλί εισβολέας» αναρωτήθηκα, που με το παράταιρο κρώξιμό του επέβαλλε την παρουσία του κι ανάγκαζε όλα τ' άλλα να σωπάσουν; Μήπως ο ερωδιός το απηγάγο πουλί με το ποιητικό όνομα και το στριφτό λαιμό, που καταβροχθίζει

ψάρια, φίδια και γλοιώδη σκουλήκια; Πού είναι τώρα ο Ανδρέας, που με ζαλίζει με τις γνώσεις του (ζωολογία, ορυκτολογία, βοτανική) σωστός φυσιοδίφης, να μου εξηγήσει τις ιδιομορφίες των πουλιών; Παραδομένοι και σιωπηλοί στην ακουστική ηδονή της πρωινής συναυλίας, θα συνεχίζαμε την κουβέντα μας, για το θαύμα της φύσης: «πάντα εν σοφία εποίησε» θα κατέληγε στοχαστικά ο Ανδρέας.

Ο ήλιος είχε ανέβει ψηλά και πέταξα κι εγώ το πουλόβερ που φορούσα πάνω από το νυχτικό μου, όση ώρα στεκόμουν μπροστά στο ανοιχτό παράθυρο απ' όπου έμπαινε η πρωινή ψύχρα και να, τώρα, ένας άλλος παράξενος ήχος σαν σφύριγμα κι ένας δεύτερος υστερικός διεκδικούσαν το χρόνο για ν' ακουστούν, ενώ συμπαρέσυραν έναν τρίτο, ύστερα κι άλλον κι άλλον...

Για μια στιγμή θάρρεψα πως απειλήθηκε... σύρραξη πάνω στα δέντρα, αλλά όχι. Όλες οι φωνές λύγισαν και σταμάτησαν μόλις ακούστηκε η τρίλλια του απδονιού.

Σωστή ιεροτελεστία.

Την απόλαυση της ακρόασης και το γαϊτανάκι των στοχασμών μου διέκοψε ένας θόρυβος γνωστός και αποτρόπαιος. Ξεκινούσε από μακριά, σαν βρυκηθμός, από το μοτέρ μιας μηχανής μεγάλου οχήματος που πλησίαζε. Ο δρόμος είχε ξυπνήσει και οι μηχανές, βγήκαν από τα κλουβιά τους, όπως τα θηρία για τη βροχή. Συγχρόνως οι πρώτοι ήχοι από το εσωτερικό του σπιτιού με επανέφεραν στα ίσα μου. Μια πόρτα έτριξε, ένα παράθυρο άνοιξε με πάταγο, μια βρύση στην αυλή τρέχει αλαφιασμένη σφυρίζοντας να συναντήσει τα δικτυωμένα με το λάστιχο φυτά, να διοχετεύσει στις ρίζες τους το νερό που χρειάζονται, πριν αννεβεί ο ήλιος και στεγνώσει φύλλα και ρίζες.

ΙΑΤΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΔΙΑΒΗΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΛΟΚΕΣ:

«Το προλαμβάνειν καλύτερο του θεραπεύειν»

ΜΕΛΕΤΗ του Υποπλοιάρχου (ΥΙ) ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΤΟΥΠΗ
Ειδικού Παθολόγου-Διαβητολόγου, Διδάκτορας Πανεπιστημίου Αθηνών,
Διευθυντού Παθολογικού Τμήματος Ναυτικού Νοσοκομείου Σαλαμίνας

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Αντιπλοίαρχος (ΠΤ-ΗΝ) ε.α. ΓΡ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΝ

Στην παραπάνω φράση του Ιπποκράτη περικλύεται μια φιλοσοφία η οποία βρίσκει σημαντική εφαρμογή ακόμα και στις μέρες μας και ιδίως σε ό,τι αφορά στο Σακχαρώδη Διαβήτη και τις επιπλοκές του.

Ο Σακχαρώδης Διαβήτης ή «σάκχαρο», όπως συνηθίζεται να λέγεται, είναι ένα χρόνια νόσημα γνωστό από αρχαιότατων χρόνων. Ο Έλληνας ιατρός Αρεταίος τον 1ο μ.Χ. αιώνα περιέγραψε πρώτος τη νόσο με την ακατανίκητη δίψα και πολουρία δίνοντάς της το όνομα «διαβήτης» από το ρήμα διαβαίνω υποδηλώνοντας ότι στη νόσο αυτή τα υγρά δεν παραμένουν στο σώμα, αλλά το χρησιμοποιούν ως διαβήτη (σκάλα) μέσω της οποίας εξέρχονται.

Ο Σακχαρώδης Διαβήτης αποτελεί μια ασθένεια, η οποία στην εποχή μας έχει λάβει τεράστιες διαστάσεις με σημαντικές κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις σε παγκόσμιο επίπεδο. Στη χώρα μας καταγράφονται πάνω από ένα εκατομμύριο ασθενείς με Σακχαρώδη Διαβήτη και ο αριθμός αυτός ολοένα και διευρύνεται. Επιπλέον ο αριθμός των συνανθρώπων μας που λανθάνουν της διάγνωσης είναι επίσης μεγάλος.

Ο διαβήτης διακρίνεται σε δύο μεγάλες βασικές κατηγορίες: **Το διαβήτη τύπου 1 ή νεανικό διαβήτη**, όπως συνηθίζεται να λέγεται, **και το διαβήτη τύπου 2**. Ο διαβήτης τύπου 1 χρειάζεται απαραίτητα ινσουλίνη για την αντιμετώπισή του καθώς στα άτομα αυτά παράγεται ελάχιστη ή καθόλου ινσουλίνη. Συνήθως εμφανίζεται σε άτομα νεαρής ηλικίας, χωρίς όμως να αποκλείε-

ται η εμφάνισή του σε μεγαλύτερους (διαβήτη τύπου LADA).

Ο διαβήτης τύπου 2 δεν χρειάζεται απαραίτητα ινσουλίνη αλλά είναι εξίσου επικίνδυνος με τον τύπο 1. Η μορφή αυτή του διαβήτη είναι η συχνότερη καθώς αφορά περίπου το 80% του συνόλου των διαβητικών και απαντάται κατά κύριο λόγο σε ενήλικες παχύσαρκους. Δεν αποκλείεται όμως και η παρουσία του σε μη παχύσαρκα άτομα, καθώς επίσης —σε σχετικά σπάνιες περιπτώσεις— και σε άτομα νεαρής ηλικίας. Στα άτομα αυτά παράγεται λιγότερη ινσουλίνη απ' αυτή που χρειάζεται και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα τις αυξημένες τιμές σακχάρου στο αίμα.

Οι επιπλοκές του διαβήτη, όπως η διαβητική αμφιβλοπρωτεϊδοπάθεια, η νευροπάθεια, η νεφροπάθεια καθώς και η μικρο και μακροαγγειοπάθεια ταλαιπωρούν χιλιάδες συνανθρώπους μας παγκοσμίως επηρεάζοντας σημαντικά την ποιότητα διαβίωσής τους.

Οι ακρογωνιαίος λίθος της πρόληψης των επιπλοκών του διαβήτη είναι η σωστή ρύθμιση του σακχάρου με τη λήψη της κατάλληλης φαρμακευτικής αγωγής, παράλληλα με την τακτική ιατρική παρακολούθηση και τον προληπτικό έλεγχο των «οργάνων στόχων» του διαβήτη.

Μεγάλες μελέτες έδειξαν ότι η διατήρηση των τιμών του σακχάρου σε ικανοποιητικά επίπεδα έχει ως αποτέλεσμα τη σημαντική καθυστέρηση ή και αποφυγή των διαφόρων επιπλοκών του Διαβήτη, τόσο στους ασθενείς με διαβήτη τύπου 1 (νεανικός διαβήτης), όσο και στους ασθενείς με διαβήτη τύπου 2 (διαβήτης ενηλίκων).

Η τακτική μέτρηση της γλυκοζυλιωμένης αιμοσφαιρίνης (HbA1c) δίνει χρήσιμες πληροφορίες για τις τιμές του σακχάρου του ασθενούς τους τρεις τελευταίους μήνες (πίνακας 1) αποτελώντας τον καθρέπτη της γλυκαιμικής ρύθμισης. Τιμές γλυκοζυλιωμένης αιμοσφαιρίνης κάτω από 7% υποδηλώνουν μια ικανοποιητική γλυκαιμική ρύθμιση.

Παρακάτω παρατίθενται οι σημαντικότερες από τις επιπλοκές του Σακχαρώδους Διαβήτη καθώς και οι τρόποι πρόληψης αυτών.

Διαβητική Αμφιβληστροειδοπάθεια

Είναι η βλάβη που υφίστανται τα μικρά αγγεία του βυθού του ματιού λόγω του διαβήτη, με συνέπεια την έκπτωση της οπτικής οξύτητας η οποία μπορεί να φτάσει ως και την τύφλωση σε προχωρημένα στάδια (εικόνα 1). Μην ξεχνάμε ότι ο Σακχαρώδης Διαβήτης αποτελεί την πρώτη αιτία τύφλωσης παγκοσμίως. Η παρουσία της επιπλοκής αυτής έχει στενή σχέση με τη διάρκεια του διαβήτη. Τακτικός οφθαλμικός έλεγχος με βυθοσκόπηση μία φορά ετησίως μπορεί να προλάβει σοβαρές βλάβες στους οφθαλμούς, καθώς ο οφθαλμίατρος με κατάλληλες τεχνικές (laser) έχει τη δυνατότητα να σταματήσει μια αρχόμενη βλάβη στο βυθό του οφθαλμού βοηθώντας στην καλή συντήρηση της οπτικής οξύτητας του ασθενούς.

Διαβητική Νεφροπάθεια

Η βλάβη των νεφρών από το διαβήτη, γνωστή ως διαβητική νεφροπάθεια, αποτελεί μια από τις σημαντικότερες αιτίες που οδηγούν σε αιμοκάθαρση σε παγκόσμιο επίπεδο. Εγκαθίστανται ύπουλα, χωρίς προειδοποιητικά συμπτώματα ξεκινώντας ως μικρολευκωματινουρία, για να προχωρήσει στη συνέχεια σε αποβολή μεγαλύτερου ποσού λευκώματος (λευκωματουρία), οδηγώντας σταδιακά σε νεφρική ανεπάρκεια.

Ο τακτικός έλεγχος της νεφρικής λειτουργίας και η μέτρηση μικροαλβουμίνης ούρων μπορούν να ανιχνεύσουν τυχόν αρχόμενη διαβητική νεφροπάθεια, ώστε να ληφθούν τα απαραίτητα φαρμακευτικά και διατροφικά μέτρα για την προστασία των νεφρών από περαιτέρω βλάβες.

Αρτηριακή Υπέρταση

Ο σχολαστικός έλεγχος και η αντιμετώπιση της αρτηριακής υπέρτασης αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι στη θεραπεία του σακχαρώδους διαβήτη καθώς η υπέρταση αποτελεί έναν ανεξάρτητο παράγοντα κινδύνου για καρδιαγγειακά και εγκεφαλικά επεισόδια, ο οποίος ενισχύεται ιδιαίτερα με τη συνύπαρξη του διαβήτη. Ιδανικές τιμές αρτηριακής πίεσης σε ασθενείς με Σακχαρώδη Διαβήτη θεωρούνται κάτω του 130, για τη συστολική αρτηριακή πίεση και κάτω του 80, για τη διαστολική αρτηριακή πίεση. Τακτική μέτρηση της αρτηριακής πίεσης σε ασθενείς με διαβήτη μας δίνει τη δυνατότητα ανίχνευσης πιθανής απορρυθμίσεώς της, με σκοπό την έγκαιρη λήψη κατάλληλων υγιεινοδιαιτητικών ή φαρμακευτικών μέτρων.

Μακροαγγειοπάθεια

Ο όρος μακροαγγειοπάθεια χαρακτηρίζει την προσβολή των μεγάλων αγγείων του σώματος από το διαβήτη. Οι εκδηλώσεις της αφορούν κυρίως την προσβολή των στεφανιαίων αγγείων, των καρωτίδων καθώς και των αρτηριών των κάτω άκρων. Συνέπεια των ανωτέρω είναι εμφάνιση πόνου στην καρδιά (στηθάγχη) ή ακόμα και έμφραγμα, εγκεφαλικά επεισόδια ή και πόνο στα πόδια κατά τη βόλωση (διαλείπουσα χωλότητα).

Στην εμφάνιση της μακροαγγειοπάθειας, εκτός από το διαβήτη, οπωσδήποτε συμβάλλουν και άλλοι παράγοντες, όπως η υπερλιπιδαιμία, η παχυσαρκία, η υπέρταση, το κάπνισμα και η καθιστική ζωή.

Για την πρόληψη της μακροαγγειοπάθειας, είναι απαραίτητη η άριστη ρύθμιση του διαβήτη, η διακοπή του καπνίσματος, η φυσική δραστηριότητα καθώς και η αντιμετώπιση των διαφόρων άλλων παραγόντων κινδύνου που πιθανόν να συνυπάρχουν.

Διαβητική Νευροπάθεια - Διαβητικό Πόδι

Η βλαπτική επίδραση του διαβήτη στο νευρικό σύστημα εμφανίζεται σπάνια στην παιδική ή εφηβική ηλικία, είναι όμως η πιο συχνή χρόνια επιπλοκή σε ηλικιωμένους ασθενείς με διαβήτη.

Αρκετές φορές συνυπάρχει με άλλες χρόνιες επιπλοκές, όπως η αμφιβλοστροειδοπάθεια και η νεφροπάθεια. Οι εκδηλώσεις της εξαρτώνται από τα σημεία προσβολής του νευρικού συστήματος.

Η πιο συχνή κλινική μορφή της διαβητικής νευροπάθειας είναι η περιφερική νευροπάθεια. Συνήθως παρατηρείται σε ασθενείς που έχουν τουλάχιστον 10 χρόνια γνωστού διαβήτη. Είναι συχνότερη σε προχωρημένες ηλικίες και αφορά διαταραχή της αισθητικότητας των κάτω άκρων, κυρίως από τα γόνατα και κάτω (νευροπάθεια τύπου κάλτσας).

Η περιφερική νευροπάθεια διαδράμει συνήθως ασυμπτωματικά και διαγιγνώσκεται από τον ιατρό κατά την τακτική κλινική εξέταση. Αφορά κατά κύριο λόγο την ελαττωμένη ή ακόμα και ανύπαρκτη αίσθηση του πόνου, που μπορεί να έχει σαν συνέπεια διάφορους μικροτραυματισμούς που δεν γίνονται αντιληπτοί (π.χ. πέτρα ή αιχμηρό αντικείμενο στο παπούτσι) ή εγκαύματα, έχοντας ενίοτε ως συνέπεια τη δημιουργία έλκους και η επούλωσή του είναι κατά κανόνα χρονοβόρος και επίπονη (εικόνα 2). Σημαντικός παράλληλα είναι επιπλέον ο κίνδυνος σοβαρής επιμόλυνσης του έλκους που μπορεί να οδηγήσει μέχρι και στον ακρωτηριασμό του ποδιού.

Μερικές φορές η περιφερική νευροπάθεια χαρακτηρίζεται από έντονο άλγος των κάτω άκρων (επώδυνη περιφερική νευροπάθεια) με ταυτόχρονο αίσθημα καύσου, με συνέπεια οι ασθενείς συχνά να μην ανέχονται ούτε την επαφή με τα κλινოსκεπάσματα. Ο πόνος είναι συνεχής, ιδιαίτερα έντονος τη νύχτα και διαρκεί από μερικούς μήνες ως και χρόνια. Αποτέλεσμα αυτού είναι η αυπνία, η κατάπτωση και η απώλεια βάρους.

Μια άλλη μορφή διαβητικής νευροπάθειας αφορά την προσβολή μεμονωμένων νεύρων, κυρίως κρανιακών. Στην περίπτωση αυτή, η κλινική σημειολογία του ασθενούς είναι ανάλογη του προσβληθέντος νεύρου.

Τέλος, μια ακόμα μορφή διαβητικής νευροπάθειας αφορά το αυτόνομο νευρικό σύστημα, δηλαδή το τμήμα του νευρικού μας συστήματος που λειτουργεί ανεξαρτήτως της θελήσεώς μας (έλεγχος της καρδιακής συχνότητας, των διακυμάνσεων της αρτηριακής πίεσης, της έκκρισης

γαστρικών υγρών, της εφίδρωσης κ.λπ.). Η νευροπάθεια του αυτόνομου νευρικού συστήματος λόγω του διαβήτη έχει ως συνέπεια μια μεγάλη ποικιλία κλινικών εκδηλώσεων, όπως διάρροια (κυρίως τις βραδινές και πρωινές ώρες), εμέτους, ορθοστατική υπόταση, διαταραχές εφίδρωσης, διαταραχές ούρησης και μερικές φορές με στυτική δυσλειτουργία, η οποία βέβαια μπορεί να σχετίζεται επιπλέον με αγγειακά ή και ψυχολογικά αίτια. Ιδιαίτερως το πρόβλημα της στυτικής δυσλειτουργίας στον αντρικό διαβητικό πληθυσμό είναι συχνό και σοβαρό, αλλά πιθανότατα εκείνο που συζητείται λιγότερο με το γιατρό. Αυτό μπορεί να οφείλεται σε αμνηχανία ή ακόμα και άγνοια του ασθενούς. Η στυτική δυσλειτουργία μπορεί να έχει σημαντική ψυχολογική επίπτωση στον πάσχοντα και στη σύντροφό του και συσχετίζεται με κατάθλιψη, άγχος και απώλεια της αυτοεκτίμησης και από τα δύο άτομα του ζεύγους.

Η διάγνωση των διάφορων μορφών διαβητικής νευροπάθειας γίνεται από τον ιατρό με την κλινική εξέταση καθώς και με τη χρήση εξειδικευμένων ιατρικών μηχανημάτων που επιτρέπουν αφενός μεν την έγκαιρη διάγνωση της νευροπάθειας σε αρχικά στάδια, αφετέρου δε την εκτίμηση της βαρύτητάς της.

Σημαντικό ρόλο τόσο στην αποφυγή της διαβητικής νευροπάθειας αλλά και στη θεραπεία της αποτελεί ο καλός έλεγχος του διαβήτη, δηλαδή η σωστή ρύθμιση των προγευματικών αλλά και μεταγευματικών επιπέδων του σακχάρου ώστε να προσεγγίζουν κατά το δυνατό τις αντίστοιχες τιμές των μη διαβητικών ατόμων. Επιπλέον ο ιατρός χορηγεί εξειδικευμένα κατά περίπτωση φαρμακευτική αγωγή για την αντιμετώπιση των διαφόρων μορφών νευροπάθειας.

Ο κυριότερος λόγος που η περιφερική διαβητική νευροπάθεια μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα είναι η μειωμένη αισθητικότητα στα πόδια, η οποία οδηγεί στο να περάσουν απαρατήρητοι διάφοροι μικροτραυματισμοί που σε άλλη περίπτωση θα τύχχαναν μεγαλύτερης φροντίδας και προσοχής λόγω της παρουσίας του πόνου.

Κατ' αυτόν τον τρόπο ενοχλήσεις, όπως: σφιχτά δεμένα παπούτσια, αντικείμενο μέσα στα

παπούτσια, τραυματισμός στα πόδια λόγω βάρδης χωρίς υποδήματα, έγκαυμα από καυτό νερό κ.λπ. μπορούν να περάσουν για καιρό απαρατήρητες με μεγάλη πιθανότητα να δημιουργηθεί κάποιο έλκος του οποίου η σημασία θα εξακολουθεί να υποεκτιμάται λόγω της έλλειψης του πόνου, με αποτέλεσμα να μην επουλώνεται γρήγορα αλλά να προκύψει κίνδυνος ακρωτηριασμού του άκρου μετά από μια πιθανή βαριά λοίμωξή του.

Η φροντίδα των ποδιών πρέπει να είναι μέλημα όλων των διαβητικών και ιδίως εκείνων που παρουσιάζουν περιφερική νευροπάθεια προκειμένου να αποφευχθούν σοβαρές επιπλοκές.

Στα πλαίσια της φροντίδας των ποδιών ο ασθενής θα πρέπει να ζητά από τον ιατρό του να εξετάζει τα πόδια του ανιχνεύοντας πιθανή νευροπάθεια. Επιπλέον ο ίδιος ο ασθενής θα πρέπει να ελέγχει τα πέλματά του καθώς και το διάστημα ανάμεσα στα δάκτυλα για κάποια αμυχή, πρήξιμο ή ασυνήθιστα ζεστή περιοχή. Αν αδυνατεί να το κάνει μόνος του μπορεί να ζητήσει τη βοήθεια κάποιου προσώπου από την οικογένειά του ή να χρησιμοποιήσει έναν καθρέπτη. Στα πλαίσια της τακτικής φροντίδας των ποδιών ο ασθενής ακόμα θα πρέπει:

1. Να φροντίζει για την καθημερινή καθαριότητα των ποδιών πλένοντάς τα με σαπούνι και νερό και σκουπίζοντάς τα σχολαστικά, ιδίως μεταξύ των δακτύλων.

2. Να χρησιμοποιεί κάλτσες με πολύ λεπτές ραφές ή χωρίς καθόλου ραφές.

3. Να χρησιμοποιεί το κατάλληλο μέγεθος παπουτσιών.

4. Να χρησιμοποιεί τα καινούρια παπούτσια 1 - 2 ώρες αρχικά κάνοντας έλεγχο για πιθανά σημεία αυξημένης πίεσης ή τριβής του ποδιού.

5. Να ελέγχει τα παπούτσια του πριν τα φορέσει για την πιθανότητα να υπάρχουν αντικείμενα ή πετραδάκια μέσα.

6. Να μην περπατά ποτέ με γυμνά πόδια.

7. Να αποφεύγει να τοποθετεί τα πόδια του κοντά σε φωτιά, θερμάστρα ή καλοριφέρ όπως και να τοποθετεί θερμοφόρα με ζεστό νερό πάνω τους.

8. Να επαλείφει το δέρμα των ποδιών καθημερινά με μικρή ποσότητα ενυδατικής κρέμας χωρίς ωστόσο, να γίνεται χρήση κρέμας μεταξύ

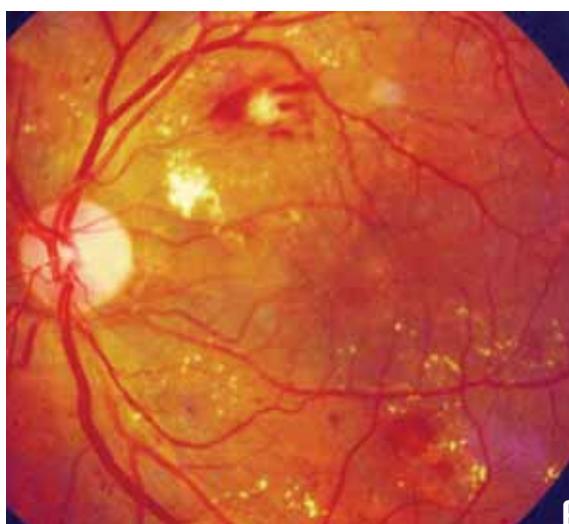
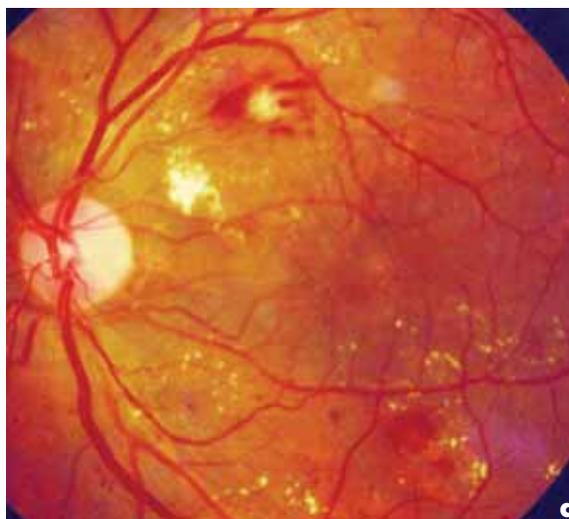
των δακτύλων.

9. Να χρησιμοποιείται με ιδιαίτερη προσοχή το ψαλίδι για το κόψιμο των νυχιών. Για τους κάλους να χρησιμοποιείται ελαφρόπετρα και ποτέ οι διάφορες χημικές ουσίες του εμπορίου.

10. Να ερωτάται ο γιατρός ακόμα και για τις πιο μικρές κακώσεις των ποδιών.

Φροντίδα των δοντιών

Είναι τεκμηριωμένο ότι οι ασθενείς με Σακχαρώδη Διαβήτη παρουσιάζουν προβλήματα και στη στοματική κοιλότητα με πιο σημαντική επιπλοκή την εμφάνιση νόσων του περιοδοντίου, δηλαδή ουλίτιδας και περιοδοντίτιδας με συνέπεια την απώλεια δοντιών (εικόνα 3).

Εικόνα 1. (α) Φυσιολογικός βυθός οφθαλμού (β) Βυθός ασθενούς με διαβητική αμφιβληστροειδοπάθεια

Εικόνα 2. Διαβητικό πόδι με νευροπάθεια Charcot, υπερκερατώσεις και έλκη

Σχολαστική στοματική υγιεινή και τακτικοί έλεγχοι από τον οδοντίατρο και ιδιαίτερα περιοδοντικός έλεγχος είναι απαραίτητος ταυτόχρονα με τη σωστή ρύθμιση των επιπέδων σακχάρου για την αποφυγή των νόσων του περιοδοντίου.

Εμβολιασμός

Στα πλαίσια της διασφάλισης του ποιοτικού επιπέδου διαβίωσης, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε

Πίνακας 1. Η γλυκοζυλιωμένη αιμοσφαιρίνη και οι αντίστοιχες μέσες τιμές του σακχάρου κατά το τελευταίο τρίμηνο.

Τιμές Γλυκοζυλιωμένης Αιμοσφαιρίνης	Μέση τιμή Σακχάρου (3μηνο)
6	135
7	170
8	205
9	240
10	275
11	310
12	345

Εικόνα 3. Περιοδοντίτιδα σε ασθενή με Σακχαρώδη Διαβήτη

τη σημασία του προληπτικού εμβολιασμού των ασθενών, με διαβήτη, τόσο για τη γρίπη, όσο και για τον πνευμονιόκοκκο. Οι ασθενείς με διαβήτη ανήκουν στη λεγόμενη «ομάδα υψηλού κινδύνου» καθώς μια σοβαρή λοίμωξη του αναπνευστικού μπορεί να εκδηλωθεί με πολύ βαρύτερη κλινική εικόνα απ' ό,τι σε ένα μη διαβητικό άτομο. Ακολουθώντας τις οδηγίες του ιατρού τους, είναι απαραίτητο να προβαίνουν σε τακτικό εμβολιασμό για την πρόληψη των σοβαρών λοιμώξεων του αναπνευστικού.

Επίλογος

«Το προλαμβάνει» στο Σακχαρώδη Διαβήτη, όπως είδαμε, επιτυγχάνεται ακολουθώντας πιστά τις ιατρικές συμβουλές (φαρμακευτικές και διατροφικές) για τη σωστή ρύθμιση των επιπέδων του σακχάρου και πραγματοποιώντας τον απαραίτητο τακτικό προληπτικό έλεγχο. Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι ασθενείς με Σακχαρώδη Διαβήτη δύνανται να διατηρήσουν μια υψηλή ποιότητα διαβίωσης, χωρίς ουσιαστικές διαφορές με τα μη διαβητικά άτομα.

Φώκαια - Μασσαλία - Τουρκία

Του Υποναυάρχου (Μ) Π.Ν. ε.α. Δ. ΤΟΜΑΡΑ

Στη γνωστή μας μεσογειακή πόλη της Γαλλίας, τη Μασσαλία, εορτάστηκαν τον Ιούλιο του περασμένου χρόνου, με ιδιαίτερη επισημότητα, τα 2.600 χρόνια από της ιδρύσεώς της (6ο π.Χ. αιώνα). Στην είσοδο του λιμένα της μια μεταλλική επιγραφή αναφέρει ότι «αυτή η πόλη ιδρύθηκε το 600 π.Χ. από τους κατοίκους της Φώκαιας που ήλθαν από την Ιωνία».

Η Τουρκία που κατέχει τη Φώκαια από τον 11ο μ.Χ. αιώνα εμφανίστηκε ανεξήγητα στις εορταστικές εκδηλώσεις ως ο ιδρυτής της Μασσαλίας. Παρακάμπει την ιστορική αλήθεια ότι έχει καταλάβει την αρχαιοελληνική Φώκαια 17 αιώνες μετά την ίδρυση της Μασσαλίας και οι σημερινοί της κάτοικοι είναι μόνο Τούρκοι, αφού οι απόγονοι των αρχαίων Φωκαίων, εξοντώθηκαν με τη γενοκτονία που διέπραξε —η Τουρκία— το 1914. Όσοι ελάχιστοι κατόρθωσαν να διασωθούν διά θαλάσσης με τη βοήθεια των ευρισκομένων εκεί Γάλλων αρχαιολόγων, ίδρυσαν τη Νέα Φώκαια στη Χαλκιδική.

Παρ' όλ' αυτά, η Τουρκία, δεν έδειξε καμία μεταμέλεια για τα ανοσιουργήματα που διέπραξε σε βάρος των αθώων αυτών προγόνων τους. Τους υποκατέστησε, οικειοποιήθηκε την ιστορία τους και εμφανίστηκε, με περίσσια ιταμότητα στο λιμένα της Μασσαλίας, ως ιδρυτής της, με μια επανδρωμένη τουρκικής κατασκευής αρχαιοελληνικού τύπου διήρη. Κακό αντίγραφο αυτής που για πρώτη φορά πριν από 2.600 χρόνια έφθασαν εκεί, οι ιδρυτές της, αρχαίοι Φωκαείς της Ιωνίας. Η ψευτοδιήρης με 5ομελές πλήρωμα Τούρκων επιστημόνων απέπλευσε από τη Φώκαια, με τιμές και ρυμουλκούμενη από μηχανοκίνητο πλοίο, κατέπλευσε στη Μασσαλία, με υψωμένη την τουρκική σημαία ως... σκάφος της Ανατολίας (Τουρκίας) από

την αρχαία Φώκαια.

Προ του κατάπλου της στη Μασσαλία λιμενίστηκε στην Αίγινα και το Μεσσολόγγι κωρίς καμία τοπική αντίδραση από τους έκπληκτους κατοίκους. Εδώ όμως θα πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι όταν προ διετίας ανασκευάστηκε στο Βόλο η αρχαιοελληνική ΑΡΓΩ, η Τουρκία αρνήθηκε να επιτρέψει τον διάπλου της από τα Δαρδανέλια προς την ιστορική Κολχίδα, διότι δεν μπορούσαν να εγγυηθούν την ασφάλειά της από τους γκρίζους λύκους.

Η παραπλανητική ενέργεια της Τουρκίας δεν εστέφθη υπό επιτυχίας, για δύο λόγους: Η εμφάνιση της διήρεως με την τουρκική σημαία δεν απέσπασε ευμενή σχόλια από τους κατοίκους της Μασσαλίας και το σοβαρότερο αυτοβυθίστηκε εντός του λιμένος, λόγω κακής στεγανότητας των υφάλων της.

Ανοίγουμε μια παρένθεση για να επισημάσουμε ότι η πράξη αυτή της Τουρκίας εντάσσεται σ' ένα ευρύ πλαίσιο προπαγανδιστικών ενεργειών της που έχουν σκοπό να εμφανίζουν το σημαντικό πολιτισμό αρχαιοελληνικών και ελληνιστικών χρόνων της Μικράς Ασίας ως έργο των αρχαίων κατοίκων της Ανατολίας (Τουρκίας). Στην τουρκόφωνη εφημερίδα MILLET της Ξάνθης, σ' ένα προκλητικό και αστείο δημοσίευμα, προφανώς καθ' υπαγόρευση της Τουρκίας, αναφέρει: «Δεν υπήρχε Αρχαία Ελλάδα. Η ιδέα περί Αρχαίων Ελλήνων είναι ένα ψέμμα των ιμπεριαλιστικών και αποικιοκρατικών ευρωπαϊκών χωρών. Η Ευρώπη σε μια προσπάθεια να διώξει τους Τούρκους από τη Μεσόγειο... βάπτισε μια ομάδα Αβάρων, Σλάβων, Αζέρων, Αλβανών κ.ά. ως Αρχαίους Έλληνες» (δημοσίευμα «Αδέσμευτος Τύπος» 13.3.2010).

Αποτίοντας φόρο τιμής προς τους αδικωχαμένους ομοεθνείς μας απογόνους των αρχαίων Φωκαίων, αθώων θυμάτων της γε-

νοκτονίας των Τούρκων στις 10 Ιουλίου 1914, παραθέτουμε στη συνέχεια αποσπάσματα από τις συγκλονιστικές μαρτυρίες, για τη σφαγή της Φώκαιας, του αυτόπτη μάρτυρα Γάλλου αρχαιολόγου MANCIET. Εμπεριέχονται στο έργο «Η μάστιγα της Ασίας» του Αμερικανού G. HORTON, Προξένου των ΗΠΑ στη Σμύρνη κατά την περίοδο της μικρασιατικής τραγωδίας των Ελλήνων.

«Η μάστιγα της Ασίας

G. HORTON

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

ΟΙ ΣΦΑΓΕΣ ΣΤΗ ΦΩΚΑΙΑ, 1914

Είναι εύκολο να συνταχθεί ένας πλήρης και τεκμηριωμένος απολογισμός των άγριων διωγμών που υπέστησαν οι χριστιανικοί πληθυσμοί της περιοχής της Σμύρνης το 1914. Νομίζω όμως ότι η παράθεση μερικών

αποσπασμάτων από την έκθεση του Γάλλου αυτόπτη μάρτυρα Manciet, θα αρκέσει ως πρώτη εικόνα. Η έκθεση αφορά τις σφαγές και τις λεηλασίες που έγιναν στη Φώκαια, μια παραθαλάσσια πόλη κοντά στη Σμύρνη με οκτώ χιλιάδες Έλληνες και τετρακόσιους περίπου Τούρκους κατοίκους. Η καταστροφή της Φώκαιας προξένησε μεγάλη συγκίνηση στη Μασσαλία, που ιδρύθηκε από αποίκους προερχόμενους από την ομώνυμη αρχαία ελληνική αυτή πόλη. Η Φώκαια είναι η μητέρα της Μασσαλίας. Ο κ. Manciet ήταν αυτόπτης μάρτυρας στις σφαγές και τις λεηλασίες που έλαβαν χώρα στην πόλη και, αρχίζει την έκθεσή του από τη στιγμή που εμφανίστηκαν στους λόφους γύρω από τη Φώκαια οπλισμένες ορδές Τούρκων που με πυροβολισμούς, έσπειραν τον πανικό.

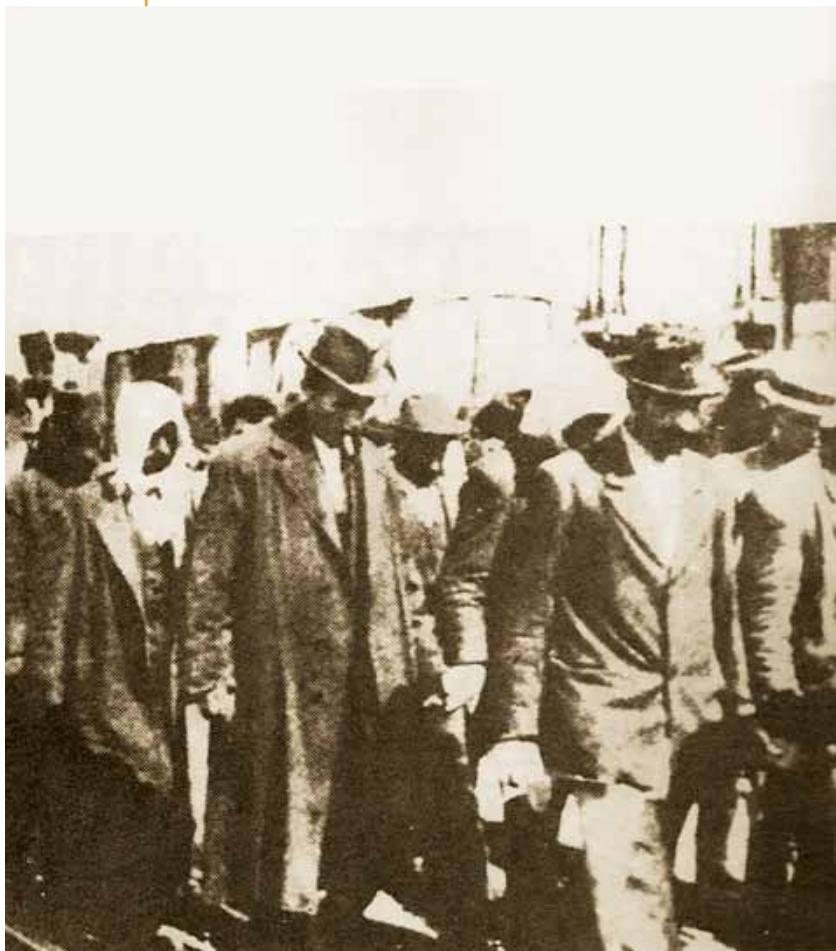
Η ορδή που είχε μπει στην πόλη ήταν οπλισμένη με γκράδες και παλιά τουφέκια του ιππικού. Ένα σπίτι είχε παραδοθεί στις φλόγες. Από όλες τις μεριές της πόλης οι χριστιανοί έτρεχαν στην προκυμαία, αναζητώντας βάρκες για να διαφύγουν. Όμως, ήδη από την προηγούμενη νύχτα είχαν εξαφανιστεί όλες. Κραυγές τρόμου ανακατεύονταν με τους κρότους των πυροβολισμών».

Κρίνεται σκόπιμο να παρακάμψουμε τα όσα εκθέτει ο κ. Manciet για τη βαρβαρότητα και τα ειδικά εγκλήματα που διαπράχθηκαν σε βάρος των Χριστιανών κατοίκων της Φώκαιας, από δήθεν ατάκτους Τούρκους, με την ανοχή των τουρκικών αρχών. Τα γνωρίσαμε σε όλες τις ελληνικές πόλεις της Μ. Ασίας και του Πόντου 1914-1918, 1922, στην Κωνσταντινούπολη 1955, στην Κύπρο 1974, Ίμβρο-Τένεδο.

Ο κ. Manciet συνεχίζει:

«Η Σμύρνη μάς έστειλε στρατό για να αποκαταστήσει (δήθεν) την τάξη. Καθώς οι στρατιώτες κυκλοφορούσαν στους δρόμους, πήραμε μια γεύση του είδους της τάξης που θα αποκαθιστούσαν: συνέχισαν προσωπικά τη λεηλασία της Φώκαιας.

Κάναμε ένα γύρο για να επιθεωρήσουμε

Αιχμάλωτοι στη Σμύρνη

την πόλη. Η λαφυραγώγηση είχε ολοκληρωθεί. Οι πόρτες των σπιτιών είχαν γκρεμιστεί όλες και ό,τι δεν είχαν μπορέσει να πάρουν μαζί τους οι ληστές, το είχαν καταστρέψει. Η Φώκαια μεταμορφώθηκε με μιας από τόπο μεγάλης δραστηριότητας, σε μια πολύ-νεκροταφείο. Όπως στους πιο βάρβαρους καιρούς, είχαμε πια γνωρίσει τα πέντε χαρακτηριστικά της δόξης μιας πόλης: κλοπή, λεηλασία, πυρκαγιά, φόνος, βιασμός.

Ήταν ολοφάνερο ότι επρόκειτο για οργανωμένη επίθεση με αποκλειστικό στόχο να ξεριζωθούν από τη μικρασιακή ακτή οι ραγιαδες (Έλληνες της Μ. Ασίας).

Είναι αδιανόητο ότι όλοι αυτοί οι ληστές μπορούσαν να έχουν στην κατοχή τους τόσα όπλα, εκτός και αν κάποιος τους τα είχε προσφέρει. Από την πλευρά τους οι χριστιανοί της Φώκαιας δεν έκαναν την παραμικρή προσπάθεια να αμυνθούν. Έτσι, αυτό που ακολούθησε ήταν καθαρή σφαγή.

Διαβάσαμε στις εφημερίδες ότι η τάξη αποκαταστάθηκε και ότι, στην περιοχή για την οποία μιλάμε, οι χριστιανοί δεν έχουν πια να φοβηθούν τίποτα ούτε για τη ζωή τους ούτε για τις περιουσίες τους. Αυτή η δήλωση αντιπροσωπεύει την αλήθεια. Η τάξη βασιλεύει γιατί δεν έχει απομείνει πια ούτε ένας χριστιανός. Οι περιουσίες δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα πλέον, αφού βρίσκονται σε καλά χέρια. Στα χέρια των ληστών».

Ο G. HORTON, μετά την παράθεση των αποσπασμάτων από την έκθεση του Γάλλου Manciet, μας λέει ως επίλογο:

«Παρέθεσα για πολλούς λόγους αυτό το απόσπασμα από την περιγραφή της καταστροφής της Φώκαιας το 1914 του αυτόπτη μάρτυρα κ. Manciet. Είναι αναγκαίο για την ολοκληρωμένη και τεκμηριωμένη εικόνα

Η Σμύρνη μετά την καταστροφή

της τρομακτικής σταδιακής εξόντωσης των χριστιανών, που συνεχιζόταν στη Μικρά Ασία και την Οθωμανική Αυτοκρατορία επί πολλά χρόνια και που, τελικά, κορυφώθηκε μέσα στη φρίκη της καταστροφής της Σμύρνης.

Η ζωντανή αυτή διήγηση σκιαγραφεί την αναλλοίωτη φύση και τον χαρακτήρα του Τούρκου, ο οποίος παρουσιάζεται ως πλάσμα άγριων παθών που συνεχίζει να λεηλατεί, να σκοτώνει, να βιάζει και να μεταφέρει τα λάφυρά του πάνω σε καμήλες. Το απόσπασμα αυτό είναι σημαντικό και γιατί διηγείται γεγονότα που συνέβηκαν το 1914 σε όλη τη μικρασιατική ακτή και το εσωτερικό της. Χωρίς υπερβολή, τα γεγονότα αυτά είχαν αποτέλεσμα την προσωρινή καταστροφή ενός πολιτισμού σε πλήρη άθνηση και συνεχή πρόοδο.

Για μια ακόμη φορά αυτό που είναι τόσο αναγκαίο να καταλάβει ο Ευρωπαίος και ο Αμερικανός, ότι δηλαδή οι επιχειρήσεις αυτές αποτελούσαν ένα "οργανωμένο κίνημα", όπως γράφει ο κ. Manciet».

▼ ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΑΛΗΘΙΝΑ

**Γράφει ο Αντιπλοίαρχος (ΠΤ-ΗΝ) ΓΡ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΝ
πρώην καθηγητής Ηλεκτρισμού - Ηλεκτρονικών Σχολών ΗΛ-ΗΝ ΠΝ**

Η στατιστική της διαφθοράς

Πριν από κάμποσο καιρό βρέθηκα στο εξωτερικό με το γνωστό σ' όλους μας Βασιλόγικο και πολλούς άλλους. Σε μια ανθόλουστη πλατεία, με μπόλικο γρασίδι, βλέπω έναν άνθρωπο ξαπλωμένο μπρούμυτα, είχε κάποιους χάρτες, διάφορα χαρτιά και έγγραφα.

Στην αρχή υπέθεσε ότι θα ζωγράφιζε. Πλησίασα κοντά και διαπίστωση άλλα πράγματα. Έγραφε 1/3, 2/3, 1/4 και άλλα σύμβολα επάνω στα κράτη του πλανήτη Γη. Στην Ελλάδα είχε κάτι διαγραμμίσεις.

Τον χαιρέτισα κουνώντας το χέρι μου, μου ανταπέδωσε τη χαιρετούρα. Επαίνεσα το έργο του και αλλάξαμε μερικές κουβέντες. Με υπερηφάνεια είπα ότι είμαι Έλληνας. Με απορία τον ρώτησα τι είναι όλα αυτά και απαντώντας, κάτι μου είπε, αλλά δεν κατάλαβα. Άκουσα όμως τη λέξη παρθένας και μου έδειξε την Ελλάδα. Υπέθεσα ότι θα αναφέρεται στο γυναικείο πληθυσμό. Πιο πέρα ήταν η Δέσποινα Καραχάλιου και κρατούσε μια μικρή ελληνική

σημαία ως αρχηγός της εκδρομής τη μέρα αυτή. Περνούσε κάποιος Έλληνας της διασποράς και μας χαιρέτισε. Του έπιασα κουβέντα και τον παρακάλεσα να κάνει τον διερμηνέα. Ύστερα από διαβούλευση των δύο, πήρα την απάντηση.

Αυτός κάνει στατιστική όσον αφορά τη διαφθορά στα διάφορα κράτη της Γης και την είχε κατατάξει σε κατηγορίες, αν ήταν στην εξουσία πώς θα τιμωρούσε τους παραβάτες των διαφόρων κρατών.

Αν η διαφθορά ήταν μικρή θα έκοβε το 1/3 του χεριού στον διαφθορέα, αν ήταν μεγαλύτερη το 1/2 του ποδιού κ.ο.κ. Είχε ζωγραφίσει μια φυλακή με σίδερα και αγκαθωτά σύρματα και έγραφε «ΜΙΖΑ». Τον ρώτησε γιατί γράφει ελληνικά τη λέξη «ΜΙΖΑ» και ο ζωγράφος απάντησε ότι σ' όλες τις ελληνικές τηλεοράσεις, ραδιοφωνικούς σταθμούς ακούγεται η λέξη «ΜΙΖΑ».

Ρωτήθηκε ο ζωγράφος τι σημαίνει η λέξη αυτή; Έδωσε τη γραμματική εξήγηση της λέξεως. Συνέχισε, για να τη μνημονεύουν συνέχεια οι Έλληνες κάτι θα ξέρουν για «ΜΙΖΕΣ».

Τη λέξη παρθένας γιατί την έχεις γράψει;

Η απάντηση δόθηκε διφορούμενη: ή όλες οι άλλες χώρες μπροστά στην Ελλάδα είναι παρθένας ή η Ελλάδα είναι παρθένα ως προς τη διαφθορά ή μεγάλο μέρος του γυναικείου πληθυσμού της είναι παρθένας. Εσείς τι λέτε; Μάλλον τα δύο τελευταία θα συμβαίνουν.

Η αρρώστια στη δεκαετία του 1940

Οταν κάποιος αρρωσταίνει από κάποια αρρώστια, λέμε ότι έτσι ήταν το γραφτό του. Όταν όμως αρρωστήσει από αιτία προερχόμενη από άλλους, τότε είναι διαφορετικά.

Θα αναφερθώ στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και στη συνέχεια στον Εμφύλιο (μη νομίζουν οι κυ-

ρίες ότι τότε ήμουν μεγάλος σε ηλικία). Ο Β' Π.Π. έγινε όπως μας τον έμαθαν τότε, σήμερα με το περιβόητο βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού ίσως έχει αλλάξει, δεν γνωρίζω, αλλά μένω στην παλιά Ιστορία.

Μετά από αυτό τον πόλεμο δημιουργήθηκε (έγινε) ο Εμφύλιος ή όπως αλλιώς λέγεται. Δεν τολμάμε ακόμα να τον ονομάσουμε για να μην αναμολχούμε τα πάθη. Τι ντροπή είναι αυ-

τή! Όλοι αυτοί που τον γεύτηκαν φώναξαν «Κατάρα στον Εμφύλιο». Θα αναφερθώ σ' ένα περιστατικό από τα χιλιάδες που συνέβησαν τότε και ο καθένας γνώριζε κάποια απ' αυτά.

Η Μάνα της οικογένειας αρρώστησε από την πείνα και τις κακουχίες, ό,τι ψωμάκι είχε το έδινε στα παιδάκια της να τα ζήσει. Ύστερα από δραματικές ημέρες αρρώστιας πέθανε. Τα παιδιά που άφησε ήταν άλλα μεγάλα, άλλα βυζανιάρικα. Τα ορφανά τα βύζαιναν πότε η μία γειτόνισσα και πότε η άλλη για να τα ζήσουν. Ο πατέρας δούλευε σκληρά και πεινασμένα για να ζήσει τα παιδάκια. Η φτώχεια, η πείνα θέριζε μικρούς και μεγάλους. Πόλεμος, Κατοχή. Ο πατέρας για να ταΐσει τα παιδάκια του εστερείτο ο ίδιος το απαραίτητο προς το ζην φαγητό και πέθαινε κι αυτός. Τα παιδιά ορφανά και από τους δύο γονείς... Άλλα παιδιά πήγαν στο ορφανοτροφείο, άλλα τα έζησαν οι γείτονες και δουλεύοντας κάνοντας θελήματα και τα ίδια. Αυτή την κατάσταση που δημιουργήθηκε τότε, ποιος θα την πληρώσει;

Τα φτωχά παιδιά τότε άλλα πέθαναν, άλλα έζησαν, πλανάται όμως το ερώτημα γιατί; Γιατί; Γιατί;

Αυτή η αρρώστια, ο θάνατος, επήλθε από ανθρώπους και άφησε στους ζώντες σημάδια ανεξίτηλα ντροπής. Σ' εμάς συνέβησαν τότε όλα αυτά, αλλά σήμερα συμβαίνουν άλλα, χειρότερα, φρικτά σ' άλλους λαούς.

Γιατί; Ίσως πρέπει να διαγραφούν κάποιες λέξεις από το Λεξικό, όπως: Πό-

λεμος, Αδικία, Εκδίκηση, Κατοχή (ξένων εδαφών), Εκμετάλλευση κ.λπ.

Αυτά γράφονται για να θυμηθούν οι παλιοί και να μάθουν οι νεότεροι μερικά που συνέβησαν τη δεκαετία του 1940.

Σημείωση: Μην ξεχνάτε πού ήμασταν, πού είμαστε, πού πάμε (Ευθυμολόγος Γεώργιος Γκλίστης).

Ναυτιλιακή επικαιρότητα - απολογισμός 2009

Του Υποναύαρχου Λ.Σ. ε.α. ΒΑΣ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Κατά τον ετήσιο απολογισμό των πεπραγμένων της Ενώσεως Ελλήνων Εφοπλιστών πέραν των δραστηριοτήτων της Ενώσεως έγινε και εκτενής αναφορά στις εξελίξεις στη ναυτιλία το 2009, οι οποίες έχουν εμφανή τα χαρακτηριστικά μιας δύσκολης διεθνούς και εθνικής συγκυρίας.

Μεταξύ άλλων τονίστηκαν και τα ακόλουθα σχετικά με την πορεία της ελληνικής ναυτιλίας. Έχει διαμορφωθεί ένα εξαιρετικά ρευστό περιβάλλον παγκόσμιας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής ύφεσης μεγάλου βάθους, που παρά τις κάποιες ενδείξεις για ανάκαμψη, οι διακυμάνσεις της ναυλαγοράς σηματοδοτούν αστάθεια και δεν δικαιολογούν μακροπρόθεσμους αναπτυξιακούς σχεδιασμούς. Η υπερπροσφορά νέας χωρητικότητας παραμένει αιτία σοβαρού προβληματισμού.

Η συνολική θεώρηση των εξελίξεων του περασμένου χρόνου θα μπορούσε να θεωρηθεί ικανοποιητική, γιατί η ναυτιλία των Ελλήνων έδειξε για μία ακόμη φορά εξαιρετική αντοχή, χάρη και στην προβλεπτικότητα της έγκαιρης και σε βάθος ανανέωσης του στόλου της που ήταν το αποτέλεσμα της ευφορίας της ναυλαγοράς των ετών που προηγήθηκαν, αλλά και της ροής άφθονης τραπεζικής χρηματοδότησης.

Ο εμπορικός στόλος των Ελλήνων μειώθηκε το Φεβρουάριο του 2010 σε σύγκριση με τον αντίστοιχο Φεβρουάριο του περασμένου έτους 2009, κατά 165 μονάδες, συνολικής χωρητικότητας 5.438.843 τόνων σύμφωνα με τα στοιχεία του Lloyd's Register. Το Φεβρουάριο του 2010 τα ελληνικών συμφερόντων πλοία άνω των 1.000 gt διαφόρων κατηγοριών ήταν 3.996 με 258.121.898 dwt και 152.616.046 gt, στα οποία περιλαμβάνονται και 826 υπό ναυπήγηση 40.975.985 gt. Οι Έλληνες ελέγχουν τώρα το 8% του παγκόσμιου στόλου μετρούμενου σε πλοία, το 14,9% σε dwt και το 13% σε gt. έναντι

8,2%, 15,2% και 13,2% αντιστοίχως του Φεβρουαρίου 2009.

Σύμφωνα με διαπιστώσεις διεθνών οργανισμών και αξιολογής μελέτης της Alpha Bank τα χαρακτηριστικά της ναυτιλίας την πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα συνοψίζονται στα εξής:

Την περίοδο αυτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 27, η Ελλάδα κατατάσσεται δεύτερη, όσον αφορά στις καθαρές εισπράξεις από τη ναυτιλία ανά κάτοικο, που ανήλθαν σε 916 ευρώ, με πρώτη τη Δανία και τρίτη τη Νορβηγία.

Η ποντοπόρος ναυτιλία συνδέθηκε στενότερα με την εθνική της βάση με αποτέλεσμα η αύξηση των καθαρών εισπράξεων στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών να ανέλθει στο 4,06 του ΑΕΠ από 3,1 το 2000.

Σημειώνεται στροφή στο εθνικό νηολόγιο μετά το 2006 ως αποτέλεσμα των μέτρων για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της σημαίας.

Το μερίδιο συμμετοχής της ποντοπόρου ναυτιλίας στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας, συναρτάται ευθέως με τον αριθμό των ναυτιλιακών εταιρειών, που εγκαθίστανται στην Ελλάδα, οι οποίες στο τέλος της δεκαετίας ανήλθαν στις 1.300.

Έτος αιχμής στην αύξηση του ναυτιλιακού συναλλάγματος ήταν το 2008 ως αποτέλεσμα μακράς περιόδου υψηλής ναυλαγοράς, το οποίο ανήλθε στα 19,2 δισ. ευρώ, δηλαδή στο 7,9 του ΑΕΠ.

Τα έσοδα από τη ναυτιλία στη χώρα μας θα αυξηθούν σημαντικά εφόσον οργανωθεί σύστημα παροχής υπηρεσιών προς το πλοίο, ανασυνταχθεί η επισκευαστική και η ναυπηγική βιομηχανία, βελτιωθεί η λειτουργία της δημόσιας διοίκησης, αλλά και το σύνολο της οικονομίας μας αποκτήσει ελκυστικότητα για επενδύσεις.

Η ελληνική ναυτιλία είναι σταθεροποιημένη

στην παγκόσμια κορυφή, γεγονός που εξήρε ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών Μπαν Κι Μουν κατά την επίσκεψή του στην Αθήνα το Νοέμβριο του 2009, με βαρυσήμαντη δήλωση ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

«Η Ελλάδα» είπε «έχει την ηγεμονία στη θάλασσα και πρωτοπορεί στην εξυπηρέτηση του διεθνούς εμπορίου». Όπως έχουμε διαβάσει στο ναυτιλιακό Τύπο, η χώρα μας έχει επιλεγεί μεταξύ των 154 χωρών, στην πρώτη πεντάδα του συμβουλίου του ΙΜΟ, προηγούμενη μάλιστα των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ρωσίας.

Πρόκειται για διακρίσεις που μας κάνουν ε-

θνικά υπερήφανους για ό,τι προσφέρει η ναυτιλία στον τόπο και όχι μόνο σε επίπεδο κύρους και πολιτικής ισχύος, αλλά και στο οικονομικό και κοινωνικό πεδίο, στα πλαίσια μιας δύσκολης περιόδου.

Το 2009 η ναυτιλία, υπήρξε ο μόνος κλάδος της παραγωγής και των υπηρεσιών που δεν τροφοδότησε ούτε με έναν εργαζόμενο την ανεργία. Αντίθετα πρόσφερε στους νέους θέσεις εργασίας και ευκαιρίες για αποδοτική σταδιοδρομία ως στελέχη του εμπορικού ναυτικού. Είναι ένα στοιχείο που πρέπει και από την Πολιτεία και από την κοινωνία να εκτιμηθεί ιδιαίτερα.

Επικίνδυνη η προσπάθεια για την απαξίωση των Στρατιωτικών

Του Υποναυάρχου ΠΝ ε.α. ΜΑΡΚΟΥ ΜΑΣΤΡΑΚΑ

«Αγαπητοί κ.κ. πολιτικοί και δημοσιογράφοι,

Απευθύνομαι σε όλους εσάς τους άρχοντες της ενημέρωσης του ελληνικού λαού, που μέσα από τις εκπομπές σας, τα σχόλια και τα άρθρα σας διαμορφώνετε την κοινή γνώμη.

Είμαι ένας από αυτούς που «προνομιακά» συνταξιοδοτήθηκαν στα 50 τους, λόγω αποστρατείας και... με την πράξη μου αυτή ζημιώνω το ελληνικό κράτος και τους Έλληνες φορολογούμενους, σύμφωνα με αυτά που, είτε γράφετε και λέτε είτε αφήνετε να λέγονται στις εκπομπές σας ασχολίαστα.

Τελευταία έχει ξεκινήσει μία επίθεση εναντίον των Στρατιωτικών, αναφορικά με τη «δυνατότητα» που έχουν να βγαίνουν σε μικρή σχετικά ηλικία στη σύνταξη και βέβαια τις «υψηλές αποδοχές» και τα μεγάλα «προνόμιά» τους. Επίθεση η οποία, εν πολλοίς, έχει λάβει

τη μορφή συνολικής υποτίμησης και απαξίωσης της προσωπικότητας και του επαγγελματισμού των Στρατιωτικών, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις φτάνει στα όρια του εξευτελισμού.

Βέβαια, δεν νομίζω να τολμούσε κανείς να επιτεθεί σε άλλη επαγγελματική ομάδα με τον ίδιο τρόπο. Εδώ όμως, αυτοί που το κάνουν αισθάνονται απολύτως ασφαλείς, γιατί οι Στρατιωτικοί είναι οι μόνοι στην ελληνική επικράτεια που δεν έχουν το δικαίωμα του συνδικαλισμού και της συλλογικής εκπροσώπησης, της κινητοποίησης και της απεργίας, ανίκανοι να αμυνθούν και να υπερασπισθούν τους εαυτούς τους. Βλέπετε, είναι πολύ εύκολο να μας αποστρατεύσουν μέσα σε μια νύχτα και να συνταξιοδοτηθούμε σε μικρή ηλικία ή να μας μεταθέσουν στο καρφί του χάρτη! Είναι και αυτό ένα από τα προνόμια μας!

Κάποια στιγμή όμως και οι φιμωμένοι πρέ-

πει να μιλήσουν και να είστε σίγουροι πως έχουν πάρα πολλά να πουν και άλλα τόσα να κάνουν!

Για την οικονομία του χρόνου, αισθάνομαι την ανάγκη να αναφέρω ενδεικτικά στοιχεία που περιγράφουν τον Στρατιωτικό ως «προνομιούχο» - «έχοντα και κατέχοντα». Στοιχεία τα οποία δεν έχουν ακουστεί ή και αν ακουστήκαν ήταν ψιθυριστά.

Το γνωρίζετε ότι οι Στρατιωτικοί μέχρι και το 1987 πλήρωναν το φαγητό που έτρωγαν μέσα στις Μονάδες (συσσίτιο), κατά τη διάρκεια ασκήσεων, υπηρεσιών, κινητοποιήσεων, επιφυλακών κ.λπ.;

Το γνωρίζετε ότι αν υπολογίσει ο μέσος Στρατιωτικός τα 24ωρα που έχει εργασθεί στην Υπηρεσία (πέραν του ωραρίου βεβαία) για ασκήσεις, υπηρεσίες, κινητοποιήσεις, επιφυλακές κ.λπ. (χωρίς να έχει πληρωθεί δραχμή) και τα μετατρέψει σε εργάσιμες ημέρες (8ωρα), μπορεί να συμπληρώσει μέχρι και 12 χρόνια δεδουλευμένης απλήρωτης εργασίας;

Το γνωρίζετε ότι κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του ο μέσος Στρατιωτικός έχει στερηθεί πράγματα που για τον μέσο εργαζόμενο είναι δεδομένα; Αξίζει να σημειώσω ότι προσωπικά, δεν μπόρεσα να είμαι παρών στη γέννηση του παιδιού μου, όπως και μετά το γάμο μου αμέσως, άφησα τη σύζυγό μου με το νυφικό για να φύγω λόγω έκτακτης κινητοποίησης της Μονάδας μου.

Το γνωρίζετε ότι ο μισθός του Ανθυπολοχαγού είναι μικρότερος από αυτόν του πρωτοδιόριζόμενου εκπαιδευτικού και ο μιν πρώτος εργάζεται κατά μέσο όρο 80 ώρες την εβδομάδα, ενώ ο δεύτερος 28; Για να μην συνυπολογίζω τις συνθήκες που εργάζεται ο ένας έναντι του άλλου.

Το γνωρίζετε ότι η σύζυγος του μέσου Στρατιωτικού, δεν μπορεί κατ' ουσία να εργασθεί, λόγω των συχνών μετακινήσεων;

Γνωρίζετε πόσο μας κοστίζουν οι στολές, για την πληθώρα των οποίων κατηγορηθήκαμε; Αυτές τις στολές που μας έχουν κάνει να ντροπιάσουμε να τις φοράμε έξω από την Υπηρεσία! Αυτές τις στολές που η Πατρίδα μας εμπιστεύεται να υπερασπίζουμε!

Δεν θα αναφερθώ σε δεκάδες άλλα συγκεκριμένα γεγονότα, παρά μόνον στο ότι οφείλτε να γνωρίζετε ότι αυτή τη στιγμή που μιλάμε, ο μέσος Στρατιωτικός στην ουσία πληρώνει ακριβά το ότι εργάζεται. Σκεφθείτε απλά κάποιον ο οποίος έχει οικογένεια και που λογικά μετά από 15-20 χρόνια αυτή η οικογένεια που έχει γυρίσει όλη την Ελλάδα, κάπου θα έχει κάνει την έδρα της. Ο πατέρας Στρατιωτικός αυτής της οικογένειας όμως συνεχίζει να γυρίζει την Ελλάδα λόγω των μεταθέσεων του. Γνωρίζετε πόσο του κοστίζει αυτό;

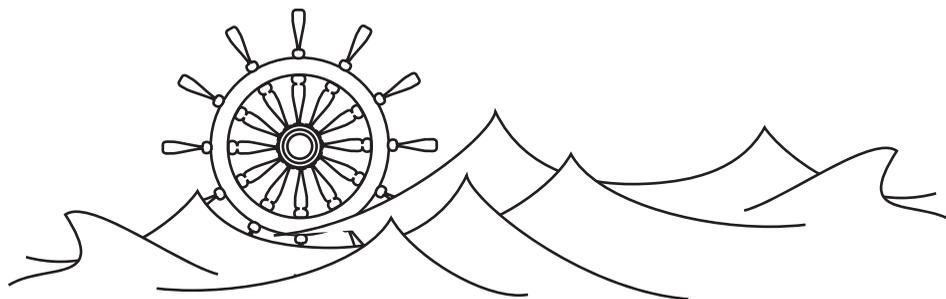
Με ποια κατηγορία εργαζόμενων μπορεί να συγκριθεί ο Στρατιωτικός;

Καταλήγοντας, θα ήθελα να πω το απλό! Πιστεύω πως όλοι οι Στρατιωτικοί θα δέχονταν οποιαδήποτε αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης καθώς και περικοπές των όποιων επιδομάτων, αρκεί να τους κατέβαλαν τουλάχιστον τα μισά(!) από τις απλήρωτες δεδουλευμένες εργοδοτικές ημέρες.

Αγαπητοί κύριοι μη συνοδοιπορείτε σε επικίνδυνους για την πατρίδα ατραπούς, συνεχίζοντας την απαξίωση και τον δημοσιούπαλληλισμό των Στρατιωτικών. Είδατε τα αποτελέσματα αυτών των διαδρομών στην εσωτερική ασφάλεια της χώρας μας! Ευχόμαστε να μη βιώσουμε παρόμοια αποτελέσματα στον τομέα της εξωτερικής μας ασφάλειας!

Τα στρατόπεδα, οι Μονάδες μας, τα οπικά μας συστήματα και τα σύνορά μας χρειάζονται απερίσπαστους τους Στρατιωτικούς στο βαρύ καθήκον που τους έχει αναθέσει η πατρίδα.

Αφήστε τους τουλάχιστον να κρατήσουν την τιμή και την αξιοπρέπειά τους»!

Κραυγή αγανακτήσεως (στην 29η Μαΐου 1453)

Του Αξιωματικού Π.Ν. ε.α. - πρώην Δικηγόρου ΓΙΑΝΝΙΚΟΥ ΜΕΝΟΥΔΑΚΗ

Μπορείτε να φανταστείτε, επί Τουρκοκρατίας, έναν Έλληνα να νυμφεύεται μία... Τουρκάλα και αυτή να γίνεται... χριστιανή μαζί με τα παιδιά της; Όχι βέβαια, θα πείτε, θα τους σκότωναν οι Τούρκοι.

Μπορείτε να φανταστείτε, επί Τουρκοκρατίας, μία Ελληνίδα να παντρεύεται έναν Τούρκο και αυτός να γίνεται... ραγιάς Έλληνας, ασπαζόμενος την... Ορθοδοξία; Όχι βέβαια, θα τους σκότωναν οι Τούρκοι.

Μπορείτε να φανταστείτε έναν Έλληνα ή μία Ελληνίδα να εκτουρκίζονται, είτε με γάμο είτε με πίεση είτε αυτοβούλως είτε ως γενίτσαρος είτε ως οδαλίσκη κ.λπ. επί Τουρκοκρατίας; Ασφαλώς ναι, θα πείτε, έτσι χάθηκαν πολλοί Έλληνες, εξισλαμίστηκαν και τα πρόσωπα των Τούρκων από... μογγολοειδή έγιναν ελληνοπρεπή ή... βαλκανιοπρεπή, αν είσθε βαλκανιόθρεπτος οπαδός κάποιου κόμματος, που δεν αντέχει την εκτυφλωτική λάμψη του ελληνικού πολιτισμού και ελπίζει, ο φανατισμός του στο κόμμα, να υποκαταστήσει την αμάθειά του και την οκνηριά του.

Αλλά (και παρακαλώ να προσέξετε αυτό το «αλλά»), όσοι Έλληνες και Ελληνίδες δεν εκτουρκίστηκαν με διάφορους τρόπους επί Τουρκοκρατίας, όσοι Έλληνες της Ιωνίας και του Πόντου διατήρησαν την ελληνικότητά τους παρά τις αντιξοότητες, παρά τις πιέσεις και τους διωγμούς, παρά τις κακουχίες, παρά... παρά... παρά, είναι Έλληνες εκατό τοις εκατό, ΑΜΕΤΑΛΛΑΚΤΟΙ, από τότε που υπάρχει Πόντος και Ιωνία για τον Ελληνισμό, δηλαδή, από τα βάθη των αιώνων. Όμως για να μη θεωρηθώ... αδιάλλακτος, ας προσθέσω ότι: κάπου κάπου, μπορεί, κατ' εξαίρεση έστω, κάποιος Έλληνας ή κάποια Ελληνίδα να ενσωμάτωνα στον Ελληνισμό την εκλεκτή ή τον εκλεκτό της καρδιάς του της (σπάνιες περιπτώσεις, αν υπήρχαν). Μ' αυτές τις περιπτώσεις θα μπορούσε ν' αλλάξει

η... ουσία και να μεταβληθεί η πραγματικότητα του διαχρονικού Ελληνισμού; Όχι.

Οι Έλληνες δεν ανακατεύτηκαν με... Μογγόλους ή με νέγρους ή με Κινέζους ή με ερυθρόδερμους ή με Βουσμάνους, αλλά όσοι ανακατεύτηκαν με αυτούς χάθηκαν για τον Ελληνισμό (Έτσι μεταλλάχθηκαν οι Μογγόλοι του... Ασπαρούχ και έγιναν... Βούλγαροι, αφού ποτίστηκαν με ελληνικό αίμα, έτσι μεταλλάχθηκαν οι Τούρκοι-Μογγόλοι και μοιάζουν με... Έλληνες στην όψη, αφού άρπαζαν τις ομορφότερες Ελληνίδες και εξισλάμιζαν διά της βίας τους Έλληνες, έτσι οι... μαυριδεροί Άραβες, η αραπιά που λέμε, μοιάζουν με τους Έλληνες, όπως π.χ. πολλοί Σύριοι, Παλαιστίνιοι, Ιρακινοί κ.ά.).

Όχι πως οι λαοί αυτοί είναι... κατώτεροι (παρ' όλο το «πας μη Έλλην βάρβαρος»). Απλώς οι Έλληνες είχαν το αναφαίρετο δικαίωμα να θέλουν να παραμείνουν Έλληνες ακόμα και αν αυτό θεωρείται... ρατσισμός ή ό,τι άλλο, μας προσάπτουν ως μεμπτικό κατηγορημα, οι... μπουρδολόγοι της... δήθεν προοδευτικής υποκουλτούρας, του λαϊκισμού και του διαβρωμένου με πολιτικές σκοπιμότητες διεθνισμού. Ήθελαν να παραμείνουν Έλληνες. Έστω κι αν οι άλλοι... «υπέροχοι» λαοί επιθυμούσαν τη μίξη τους με τον ελληνισμό, παρ' όλα τα γνωστά και αναμφισβήτητα ελαττώματά του, τα οποία δεν αρνείται ο Ελληνισμός, διότι έχει αυτογνωσία («Γνώθι σ' αυτόν», έγραφε το Μαντείο των Δελφών).

Οι Έλληνες δεν ήθελαν, απέφευγαν τις επιμιξίες, παρ' όλες τις εξαιρέσεις που συνέβαιναν (Θεμιστοκλής, Δημοσθένης, Λυσίας κ.ά.). Ήσαν αυτοί που ήσαν και ήθελαν να παραμείνουν τέτοιοι. Είχαν ένα συναίσθημα υπεροχής λόγω πολιτισμού. Όλα τα άλλα είναι... φούμαρα λιμασμένων και ίσως κατωτερικών ανθρώπων (ναι: η ζωή είναι κλιμακωμένη ποιοτικώς σε σκυλιά, μαϊμούδες, παπαγάλους κ.ά.). Είναι φούμαρα ανθρώπων... άπροιων από τη φύση

και τεμπέληδων, που λυσσάνε και συνασπίζονται εναντίον της μειοψηφίας των προικισμένων ανθρώπων, οι οποίοι δημιουργούν τον πολιτισμό, την πρόοδο και την άνοδο.

Αυτούς, λοιπόν, τους Έλληνες τους ακραιφείς, του Πόντου και της Ιωνίας (ενάμισι εκατομμύριο ψυχές), δεχτήκαμε εμείς οι Έλληνες του Ελλαδικού χώρου των πέντε εκατομμυρίων περίπου που είχαμε αποτινάξει τη σκλαβιά, όταν μετά τη μικρασιακή καταστροφή, τους έδιωξαν οι Τούρκοι με την υποκίνηση και τη συνδρομή των ξένων (Γάλλων, Άγγλων, Ιταλών κ.ά., που ήσαν οι μεγάλες Δυνάμεις). Αυτούς τους Έλληνες δεχτήκαμε και μετά το 1956 κατά τους διωγμούς από την Κωνσταντινούπολη, αυτούς τους Έλληνες δεχόμαστε και σήμερα ακόμην, τους Ελληνοπόντιους από την πρώην Σοβιετική Ένωση που κράτησαν τον Ελληνισμό τους από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα ανέπαφο —οσοι απέμειναν.

Βέβαια, υπήρχαν γύρω μας Αλβανοί και Σλάβοι, από τους οποίους ένας μικρός αριθμός ενσωματώθηκε στον Ελληνισμό εκουσίως και απορροφήθηκε. Δεν ήσαν πολλοί. Αν ήσαν πολλοί, εμείς θα μιλούσαμε άλλη γλώσσα σήμερα. Και πάντως δεν ήσαν νέγροι ή Μογγόλοι ή αλλόθρησκοι: ήσαν συγγενείς λαοί, απόγονοι Ελλήνων, με τους οποίους είχαν από αιώνων σχέσεις και αναμιγνυόταν το αίμα τους με γάμους. Και πάντως ήσαν χριστιανοί από χιλιετίας, τουλάχιστον.

Και επειδή, κατά τη διάρκεια της... Βυζαντινής, όπως αποκλίθηκε ψευδωνυμικώς, Αυτοκρατορίας (η οποία ήταν μεν πολυεθνική αλλά με δεσπίζοντα τον Ελληνισμό και τη γλώσσα του) θα δημιουργήθηκαν και κάποιες επιμιξίες, ας διευκρινίσουμε ότι αυτές ήσαν λίγες και μεταξύ ομοθρήσκων χριστιανών. Αυτές οι μικρές επιμιξίες απορροφήθηκαν και αφομοιώθηκαν, διότι άλλως σήμερα θα είχαμε «θυλάκους» αλλογλώσσων στο σώμα του Ελληνισμού. Μας άφησαν μόνο κάποιες λέξεις ή τοπωνύμια από την εδώ παρουσία τους. Οι Τούρκοι τους Έλληνες κυνηγούσαν όχι τους άλλους. Οι Έλληνες ήσαν η πλειοψηφία, αυτοί δέσποζαν, των Ελλήνων την αυτοκρατορία κατέλυσαν, αυτοί διοικούσαν εν πολλοίς, κατά τη διάρκεια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, όχι μόνον ως δραγου-

μάνοι ή οσοπαδάροι, αλλά κυρίως ως Πατριάρχες όλων των Χριστιανών και αυτοί επαναστατούσαν για τη λευτεριά τους κάθε τόσο και λιγάκι. Κοντολογίς: οι Έλληνες σιγά-σιγά λιγόστευαν, χάνονταν. Κατά τους τέσσερις αιώνες της Τουρκοκρατίας, οι εξουσιαστές Τούρκοι, εξάλλου, αφομοίωναν, αλλά δεν αφομοιώνονταν. Οι Τούρκοι έχουν ελληνικό αίμα, οι Έλληνες δεν έχουν τουρκικό.

Ας πάμε όμως πιο πίσω, στην εποχή της Ρωμαιοκρατίας: εκείνη την εποχή οι ανατολικές περιοχές (και όχι μόνο) της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας ήσαν ελληνόφωνες (ας αντιπαρέλθουμε τις περιοχές της Μεγάλης Ελλάδας στη νότια Ιταλία και την Αίγυπτο). Και ήσαν τόσοι οι ελληνόφωνοι που δεν μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα, εάν οι κινεζόφωνοι στην Κίνα, ήσαν περισσότεροι από τους ελληνόφωνους της «Καθ' ημάς Ανατολής», όπως λέγαμε τότε τις ανατολικές επαρχίες της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας (κάποτε είχα διαβάσει ότι οι κινεζόφωνοι ήταν είκοσι εκατομμύρια και οι ελληνόφωνοι είκοσι πέντε εκατομμύρια). Από αυτούς, βέβαια, πολλοί θα ήσαν εξελληνισμένοι από την εποχή των επιγόνων του Μεγαλέξανδρου και θα είχαν ίσως αμβλυμένη ελληνική συνείδηση. Γι' αυτό αργότερα, επί Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, από τον 7ο αιώνα, αφελληνίσθηκαν σιγά-σιγά ιδίως με τις αραβικές κατακτήσεις και την εξάπλωση του ισλαμισμού (π.χ. ο Χαλίφης Wailid A' επέβαλε την αραβική γλώσσα σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες, ακόμα και αν αγνοήσουμε τους χαλίφες Μανσούρ, Μαμούν και Χ. Ρασίντ, τους 8ο και 9ο αιώνες). Ώστε οι Έλληνες αφελληνίζονταν πια, σκλαβώνονταν, αλλά δεν... εξελλήνιζαν.

Διαχρονικώς, λοιπόν, και μέχρι την επανασταση του 1821, οι Έλληνες κυρίως και οι ελληνόγλωσσοι πιο εύκολα, έδιναν το ελληνικό αίμα, άρδευαν τους γειτονικούς λαούς και δεν αρδεύονταν από αυτούς κατά κανόνα (εξαιρέσεις υπήρχαν) και γι' αυτό σιγά-σιγά περιορίστηκαν στον Ελλαδικό χώρο, όπου η ελληνική γλώσσα ΟΥΔΕΠΟΤΕ έπαυσε να ομιλείται, διότι εκεί έμεναν Έλληνες και όχι «επηλύδες» και η γλώσσα τους ήταν η ψυχή τους (οι Εβραίοι της διασποράς είχαν χάσει τη γλώσσα τους και στο Ισραήλ τη... νεκρανέστησαν μετά το 1948).

Συνεπώς αυτά που βυσοδομούν με διαβρωτικές, διαστρεβλωτικές και φθονερές προθέσεις οι διάφοροι Φαλμεράγιερς είναι εμετικές αθλιότητες, οι οποίες είναι γνωστό από ποιους κατασκευάζονται και πού αποβλέπουν, έστω κι αν μερικοί Έλληνες κάνουν πως δεν το καταλαβαίνουν, για προσωπικούς λόγους συμφέροντος πολιτικού ή οικονομικού ή ακόμη και λόγω μικρόνοιας ή αγραμματοσύνης ή τέλος και εκβιασμών, επειδή είναι σκλαβωμένοι σε κάποιον ή κάποια πάθη (π.χ. εάν ένας εκδότης μεγάλης εφημερίδας είναι... κύναιδος, θα εκβιάζεται και θα γράφει ό,τι του υπαγορεύουν κ.λπ.).

Ας επαναλάβω, λοιπόν, ότι δεν διατείνομαι ότι οι σύγχρονοι Έλληνες είμαστε «ακραϊφνεϊς» απόγονοι των αρχαίων: είμαστε απόγονοι όμως αναμφισβότως (αντίθετα οι Εβραίοι λένε ότι είναι... κατευθείαν απόγονοι του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ). Υπήρξαν, ξαναλέω, επιμιξίες (πολύ λίγες). Ο λαός μας έχει ιστορία χιλιετιών με πολιτισμό και γραμματολογία μοναδική στον κόσμο. Κάθε άνθρωπος θα ήθελε να γευθεί, να ζήσει και να διεκδικήσει την ελληνικότητα. Από την εποχή του Ισοκράτη μέχρι τον Καβάφη έχει επισημανθεί αυτή η λαχτάρα των ανθρώπων να ενσωματωθούν στον Ελληνισμό (ακόμα και οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες μιλούσαν ελληνικά και ο Γιουβενάλης τον 1ο αιώνα εξανέστη με το «Non possum Quirites graecam urbem = δεν ημπορώ, Ρωμαίοι, την ελληνική γλώσσα στην πόλη». Ο Νέρων και ο Μάρκος Αυρήλιος δεν ήσαν εξαιρέσεις ούτε ο Κικέρων ή ο Φίλων ή ο Φλάβιος Ιώσηπος και οι άλλοι εβραίοι, ήσαν ιδιόρρυθμες περιπτώσεις πολιτιστικού εξελληνισμού).

Αυτά όμως γινόντουσαν τις εποχές ακμής του Ελληνισμού. Μετά σκλαβώθηκε, αδυνάτισε. Οι Ρωμαίοι ήσαν οι δυνατοί. Και ποιος θα ήθελε πια να εξελληνισθεί, αφού οι Έλληνες αφελληνίζονταν;

Μόνον οι απολίτιστοι λαοί μένουν σχετικώς αμιγείς. Και λέω «σχετικώς» διότι όλες οι φυλές του κόσμου γνωρίζουν ότι οι άντρες πέφτουν στα δόκανα των ωραιών γυναικών οποιασδήποτε ξένης φυλής (εξαιρείται ο... άγιος Αντώνιος). Και τα παιδιά που γεννιούνται από τέτοιες ενώσεις έχουν όλα τα χαρίσματα των

νόθων και των μιγάδων. Όστε ο κανόνας είναι, ότι μας τραβάει το καλύτερο ακόμα και αν έχουμε το καλό, και πάντως ο όμορφος δεν θέλει να γίνει δύσμορφος, ο πλούσιος δεν επιδιώκει τη φτώχεια, ο πολιτισμένος δεν θα προτιμούσε να είναι απολίτιστος, ο Άγγλος δεν θα ήθελε να είναι... Βουσμάνος και ο Έλληνας να γίνει... Κογκολέζος. Υπάρχουν εξαιρέσεις βέβαια, οι οποίες όμως διατρανώνουν τον κανόνα.

Εν ολίγοις: επιδιώκοντας να ικανοποιήσουμε το... συμφέρον μας, αδιαφορούμε για το πνεύμα της αρετής, υποκύπτουμε στα πάθη και φθάνουμε μέχρι την... προδοσία.

Συμπέρασμα: εμείς οι Έλληνες δεν πρέπει να ακούμε αυτά που λένε οι Φαλμεράγιερς, οι Λοντότερς, οι Κίσιγκερς, οι Ντιροζέλς, οι Χάντιγκτονς, οι Σόρος και οι δήθεν προοδευτικοί ελληνόφωνοι που είναι μίσθαρνα όργανα όλων αυτών ή φιλόδοξα, χωρίς χαρίσματα και πνευματική συγκρότηση άτομα. Ας τους περιφρονήσουμε με υπερηφάνεια, ως Έλληνες. Όχι ως... «νεοέλληνες», όπως επιδιώκουν να μας ονομάσουν, αποκόπτοντάς μας από τη φυλετική μας συνέχεια, ισχυριζόμενοι ότι είμαστε... «νέος λαός», άσχετος με τους αρχαίους Έλληνες. Έχετε ακούσει να μιλάνε για... νεοεβραίους, νεογερμανούς, νεοϊταλούς, νεοαιγύπτιους (που έτσι πρέπει να λέγονται οι Αιγύπτιοι) ή για νεοϊνδούς και νεοκινέζους; Όχι βέβαια.

Ας αρνηθούμε, λοιπόν, την ονομασία... «νεοέλληνες». Είμαστε οι σύγχρονοι Έλληνες του διαχρονικού Ελληνισμού. Μας μάχονται, επειδή μας φθονούν. Η διαχρονική ιστορικότητά μας είναι αναιρετική ψευδών ισχυρισμών και μύθων ξένων λαών, που επιδιώκουν με θρησκευτικές ιδίως ιδεοληψίες να θεμελιώσουν τη δική τους ιστορικότητα. Με ύπουλες μεθόδους μας παγιδεύουν, διαστρεβλώνουν το παρελθόν μας, μέμφονται και υποσκάπτουν το παρόν μας και δυναμιτίζουν το μέλλον μας. Λοιπόν ας αναρωτηθούμε:

Α) Το 146 π.Χ. εξαφανίστηκε ο Ελληνισμός επειδή οι Έλληνες κατακτήθηκαν από τους Ρωμαίους; Προφανώς όχι, και αυτό αποδείχτηκε ιστορικώς με το μετασχηματισμό της Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας σ' αυτό που θεωρούσαμε «Καθ' ημάς Ανατολή» μετά την εξα-

φάνιση του Δυτικού Ρωμαϊκού Κράτους (4^{ος} αιώνας και εφεξής) και τη δημιουργία του λεγόμενου «Βυζαντινού Κράτους».

Β) Την 4^η Μαΐου 1453 εξαφανίστηκε ο Ελληνισμός επειδή οι Τούρκοι κατέλαβαν την πρωτεύουσα του «Βυζαντινού Κράτους»; Και χάθηκαν πια οι Έλληνες, ώστε εμείς να ονομαζόμαστε «Νεοέλληνες»; Είμαστε δηλαδή ένας νέος λαός, υβριδικός, μικτής προελεύσεως και άσχετος προς τον Ελληνισμό και τους αρχαίους Έλληνες, οι οποίοι δεν συνέχισαν την ιστορική τους πορεία κατά την εποχή της «Βυζαντινής Αυτοκρατορίας» διότι δεν... υπήρχαν; Μα τότε εκείνος ο Ιουλιανός νεκρούς ήθελε να αναστήσει; Οι Ιεράρχες δεν σπούδασαν στην Αθήνα τον 4^ο αιώνα; Οι Ολυμπιακοί Αγώνες για ποιους γινόντουσαν μέχρι τον 4^ο αιώνα που τους κατάργησε ο... Μέγας Θεοδόσιος; Και οι φιλοσοφικές σχολές των Αθηνών για ποιους λειτουργούσαν μέχρι τον 6^ο αιώνα που τις έκλεισε ο... Μέγας Ιουστινιανός; Και εκείνοι που ανήγειραν την Αγία Σοφία, Ανθέμιος και Ισίδωρος, ήταν... Ρωμαίοι, Σλάβοι, Άραβες ή Τούρκοι; Και εκείνος ο Γεώργιος Πλήθων-Γεμιστός, τον 14^ο αιώνα, που έλεγε στον Θεόδ. Παλαιολόγο «Είμαστε Έλληνες, Δεσπότη, Έλληνες...» γιατί το έλεγε; Και ο Ερωτόκριτος σε ποια γλώσσα γράφτηκε; Και γιατί έψαλαν... ελληνικά;

Κοντολογίς, αδελφοί μου, λένε ότι η «Καθ' ημάς Ανατολή» διασπάστηκε σε Βούλγαρους, Σέρβους, Αλβανούς, Νεομακεδόνες και εκφυλισμένους... Νεο-έλληνες. Και ισχυρίζεται η παγκόσμια κεφαλαιοκρατική μειοψηφία, που θέλει να μας κυβερνάει, ότι «ο σημερινός ελληνισμός νοσφίζεται μια πολιτιστική κληρονομιά που δεν του ανήκει, διότι δεν έχει σχέση με τους αρχαίους Έλληνες στους οποίους ανάγεται ο ευρωπαϊκός πολιτισμός».

Η απάντηση σ' αυτούς τους φθονερούς ισχυρισμούς δίνεται, ωστόσο, όχι μόνο από τα πολλά κινήματα και επαναστάσεις που άρχισαν μετά το 1453 και συνεχίστηκαν μέχρι το 1821 που άρχισε ο απελευθερωτικός αγώνας (χωρίς να έχει τελειώσει ακόμη, αφού εξακολουθεί η διαμάχη), αλλά αποδεικνύεται και με αμάχητους τρόπους: πρώτο με τις αποστομωτικές απαντήσεις που έδωσαν οι εξετάσεις του DNA των αρχαίων και των σύγχρονων Ελλήνων και

δεύτερο με το ολοζώντανο στοιχείο της ταυτότητάς μας, δηλαδή της γλώσσας μας. Παρ' όλες τις παγιδεύσεις, επεμβάσεις και νοθείες των αθλών συκοφαντών μας (στην ουσία, βέβαια, των εχθρών μας), η γλώσσα μας παραμένει μνημείο ακλόνητο, στοιχείο αδιάβλητο και μοναδικό φαινόμενο πληρότητας και μακροζωίας στην ιστορία της ανθρωπότητας. Είναι και άλλα, αλλά αυτά τα δύο τους πνίγουν.

Και με έκδηλες μορφές φθόνου (αν δεν μας φθονούσαν, θα αδιαφορούσαν για μας, όπως εμείς αδιαφορούμε για τους... Βουσμάνους και αυτοί για τους... Αιθίοπες), σκέπτονται και λένε: Ας είχαν, επιτέλους οι Έλληνες μόνο τον Όμηρο, τους έφτανε. Ας είχαν μόνο τους προσωκρατικούς, τους έφτανε. Ας είχαν μόνο τον Πλάτωνα, μόνο τον Αριστοτέλη, μόνο τον Μεγαλέξανδρο, μόνον τον Παρθενώνα, μόνο... μόνο... μόνο... Αλλά και μια τέτοια γλώσσα τόσο πλούσια, τόσο αθάνατη και μοναδικώς αναγκαία για το μέλλον των ηλεκτρονικών υπολογιστών να την έχουν οι Έλληνες ως μητρική γλώσσα για χιλιάδες χρόνια και να είναι και παραμάνα όλων σχεδόν των γλωσσών της Δύσεως, είναι... σκάνδαλο. Λοιπόν, πρέπει «Να τους πλήξουμε στη γλώσσα... ώστε να εξουδετερώσουμε κάθε δυνατότητα να αναπτυχθούν, να διακριθούν, να επικρατήσουν, για να μη μας παρενοχλούν στην Ανατολική Μεσόγειο...» (Kissinger).

Ε, λοιπόν, αδελφοί μου Έλληνες, εγώ δεν αποδέχομαι αυτή την προσβολή και αντιδρώ, όπως μπορώ, μάχομαι ακόμα και τώρα στα γεράματα, που θα έπρεπε να επαναπαύομαι στο *Beati possidentes* (=μακάριοι οι κατέχοντες).

Και έγραψα τούτο το... σημείωμα για να θυμηθούμε την αποφράδα ημέρα της 29^{ης} Μαΐου του 1453, τιμώντας εκείνους που έπεσαν «τοίς κείνων ρήμασι πειθόμενοι». Και ελπίζω ότι η φωνή μου δεν είναι «Φωνή βοώντος εν τη ερήμω». Εκτός, πια, εάν μας έχει αφιονίσει η βόχρονη ειρήνη, εάν μας έχει φιμώσει το υπέρογκο χρέος, εάν μας έχει χαινώσει ο ευδαιμονισμός, εάν μας έχει τρομοκρατήσει η τουρκοκουρδική... γειτόνισσα, εάν μας έχουν πολύ... απειλήσει οι μεγάλοι μας «σύμμαχοι», εάν μας έχουν εξασθενήσει οι πολλοί μετανάστες, οι μαφίες, τα ναρκωτικά, οι κουκουλοφό-

ροι, οι απεργίες, οι πορείες, οι τηλεοράσεις και μερικά άλλα, ας μην τα ονοματίσω, πονάω αδελφοί μου, πονάω τόσο, που διστάζω να σας ευχηθώ το... «χαίρετε», επειδή αν μας ακούσουν κάποιοι (ξέρετε ποιους εννοώ) ίσως να πεταχτούν όρθιοι και να... «αλυκτῆσουν»: βαράτε αυτούς που θέλουν να... χαίρονται!

Και γιατί δεν θέλουν να... χαιρόμαστε; Διότι μας... φοβούνται, αδελφοί μου. Από την εποχή του Βιργιλίου (Timeo Danaos et dona ferentas = φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντας - Αινειάς II 49) μέχρι την εποχή του λόρδου υπουργού Λοντόντερι το 1866 («... Οι Έλληνες πρέπει να γίνουν λαός μικρόψυκος σαν τους λαούς του Ινδοσταν, για να είναι λιγότερο επικίνδυνοι...»), και μέχρι... σήμερα (θυμηθείτε τον αλήστου μνήμης... Εβραιογερμανοαμερικανό πρώην υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ που είπε... κ.λπ., τα ξέρετε). Αλλά δεν φοβούνται τις... ένοπλες δυνάμεις μας (αυτές τις ελέγχουν οι μεγάλοι «σύμμαχοι» που μας εφοδιάζουν και τα πληρώνουμε πανάκριβα με το αίμα μας). Φοβούνται την... εξυπνάδα μας που... οργιάζει όταν βρει κατάλληλο έδαφος να βλαστήσει και να αναπτυχθεί (π.χ. ναυτιλία, επιστήμονες ξένων πανεπιστημίων Έλληνες, επιχειρηματίες εξωτερικού κ.λπ.). Φοβούνται τον... ηρωισμό μας, ο οποίος γίνεται... νιτσεϊκός (=υπερανθρώπινος), ακόμα και όταν μας χτυπούν αυτοκρατορίες, όπως το 1940 και μένουν έκθαμβοι. Φοβούνται την αχαλίνωτη... φαντασία μας, που γίνεται φως και κίνηση και λόγος της Δημιουργίας, ακόμα και όταν την περισφίγγουν σε μια γωνίτσα της γης, σφετεριζόμενοι τις προαιώνιες εστίες μας (Πόντος, Ιωνία, Μεγάλη Ελλάδα, Βόρεια Ήπειρος, Μοναστήρι, Πύργος).

Με δύο λόγια: φοβούνται την ψυχή μας, δηλαδή τη νόηση, τη βούληση και το συναίσθημά μας. Διότι ο αρχαίος ελληνισμός όταν (με ανορθόδοξους τρόπους) αναγκάστηκε να αλλάξει τη θρησκεία του κατά την εμφάνιση του χριστιανισμού, δεν άλλαξε και τις κληρονομικές του καταβολές ούτε τη γλώσσα του. Και παρ' όλο που ο Ιουστινιανός επέμενε στη... λατινική νομοθεσία αρχικώς, αναγκάστηκε να εκδώσει τις «Νεαρές» στη γλώσσα που μιλούσε

ο λαός και η γυναίκα του η Θεοδώρα. Η δε Αγία Σοφία αποτελεί αρχιτεκτονική δόξα Ελλήνων (Ανθέμιος και Ισιδωρος) και η αγιογράφησή τους στην ελληνική γλώσσα έγινε, όπως γινότανε και η χριστιανική θεολογία και οι ψαλμοί. Και όταν έκλεισε τις φιλοσοφικές σχολές ο Ιουστινιανός, πολλοί Έλληνες πήγαν στην Πεσία και ξαναγύρισαν μόνον όταν τους δόθηκε ειδική αμνηστία. Και παραμερίζοντας τους ιεράρχες του 4ου αιώνα (Ιωάννη και Βασίλειο και Γρηγόριο κ.λπ.) ο Φώτιος τον 9ο αιώνα, ο Μ. Ψελλός τον 11ο αιώνα και ο Γεώργιος Γεμιστός-Πλήθων τον 15ο αιώνα, Έλληνες ήσαν και ελληνικά μιλούσαν. Και ουδέποτε καταπιέστηκε άλλος λαός στο Βυζάντιο να μιλήσει στη γλώσσα των Ελλήνων, όπως σήμερα καταπιέζονται οι λαοί της πολυεθνικής Τουρκίας (και ιδίως οι Κούρδοι) να μιλήσουν τουρκικά.

Και όταν το 1453 ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος απάντησε στην ιταμή απαίτηση του Μωάμεθ, ελληνικά έδωσε την απάντηση. Και παρ' όλο που πολλοί λιμασμένοι λαοί έπεσαν πάνω στο σώμα της Ελλάδας και το καταξέσκισαν, οι Έλληνες έμεναν Έλληνες και στον ελλαδικό χώρο και στη Μικρασία και στην Κρήτη και στην Κύπρο.

Ο Ερωτόκριτος δεν γράφτηκε στα... Βενετσιάνικα. Ο Δομίνικος Θεοτοκόπουλος, Γκρέκο ήθελε να λέγεται και ελληνικά υπέγραφε. Ο Κολοκοτρώνης βροντοφώναζε «Βρε Έλληνες...». Επίσης, ο Κοσμάς ο Αιτωλός τον 18ο αιώνα ελληνικά σχολεία έκτιζε, διότι αυτά δημιουργούν τα μεγάλα έθνη. Και πάντως, οι μικροί λαοί δεν μεγαλώνουν με «μικρότητες» για να περιληφθούν στους λίγους της Ιστορίας ούτε με εγκλήματα.

Ας πάψουν, λοιπόν, να μας φθονούν, να μας κλέβουν ονόματα περιοχών, Ιστορίας και δόξας. Ας κλέβουν μάρμαρα μόνον, εικόνες και λέξεις και μύθους και ιδέες: έχουμε πολλά. Και: Ας μας αφήσουν στη γωνιά μας ήσυχους οι μεγάλοι μας... «σύμμαχοι» και οι... μικροί μας «φίλοι».

Επιτέλους εμείς δεν θα μεγαλώσουμε ακόμα και με τη Βόρεια Ήπειρο και ούτε οι Τούρκοι θα μικρύνουν χωρίς τη Βόρεια Κύπρο. Με άλλο μεγαλώνουν οι εκλεκτοί λαοί: με Ποιότητα!

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Σκέψεις για την Εμπορική Ναυτιλία

Του Υποναυάρχου ε.α. ΔΗΜ. ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΗ Λ.Σ.

Α. Αντί προλόγου

Παγκόσμια οικονομική κρίση... με πολλές προεκτάσεις. Η κρίση δημιουργεί προβλήματα στις αγορές αλλά και πολλά προβλήματα και στην πατρίδα μας!!!

Θεωρώ ότι πρώτη προτεραιότητα της Πολιτείας είναι να φροντίσει για την επιστράτευση της Εμπορικής Ναυτιλίας, που αντιπροσωπεύει το 60% περίπου των Ναυτιλιών όλων των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υπόψη ότι ως Λιμενικός Απόστρατος Αξιωματικός πιστεύω πως το Λιμενικό Σώμα ήταν συνδεδεμένο με την Εμπορική Ναυτιλία επί ενενήντα περίπου χρόνια (από εποχής Ελευθερίου Βενιζέλου). Και η σωστή ναυτιλιακή πολιτική σήμερα από ένα ενιαίο Υ.Ε.Ν. θα αποτελέσει το βασικό πυλώνα για την οικονομική αναθέρμανση και αναγέννηση της πατρίδας μας. Γι' αυτό γράφτηκαν και ειπώθηκαν πολλά... Διότι στηρίχτηκε η Ναυτιλία μας στο Υπουργείο Ναυτιλίας, στους ανθρώπους που τη δημιούργησαν και τη διαχειρίζονται σε συνεργασία πάντοτε με το ανθρώπινο ναυτικό δυναμικό.

Παράδειγμα πρόσφατο η επαναφορά του τομέα της Ποντοπόρου Ναυτιλίας στο πρώην ΥΕΝ. Διότι τα στελέχη του Λ.Σ. γνωρίζουν πολύ καλά το πλοίο, το ναυτεργατικό δυναμικό και το ιδιοκτησιακό προσωπικό και ασχολούνται επί 24ώρου βάσεως. Βοηθά πάντα την οικονομία της χώρας μας.

1. Θέλω να υπογραμμίσω ότι ανέκαθεν οι Έλληνες πλοιοκτήτες αποτελούσαν μια σημαντική δύναμη στην Παγκόσμια Ναυτιλία, αφού απ' όλες τις έρευνες διαπιστώνεται ότι:

α) Διαχειρίζονται περισσότερο από το 20% του παγκόσμιου στόλου.

β) Δεν αποζητεί από τις κρατικές ενισχύσεις, αλλά κατακτά αυτοτελώς τη θέση της σε μια ανταγωνιστική διεθνή αγορά.

γ) Δεν αποζητά «διευκολύνσεις» από το κράτος, αλλά αντίθετα συνεισφέρει στο εθνικό ει-

σόδημα.

δ) Δεν μεταθέτει η ναυτιλία τα προβλήματά της στο κοινωνικό σύνολο, αλλά είναι ο μοναδικός τομέας της εθνικής οικονομίας όπου η χώρα μας ασκεί πρωταθλητισμό σε παγκόσμιο επίπεδο.

Γι' αυτές τις σκέψεις η Εμπορική Ναυτιλία ταυτίζεται με την Ελλάδα. Αναλυτικά ξεχωρίζουμε τους πιο κάτω τομείς της Ναυτιλίας.

Β. Ποντοπόρος Ναυτιλία

1. Η ποντοπόρος ναυτιλία συνδέθηκε στενότερα με την εθνική της βάση, με αποτέλεσμα η αύξηση των καθαρών εισπράξεων στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών να ανέλθει στο 4,6% του Α.Ε.Π. από 3,1% το έτος 2000. Τα 3.200 ποντοπόρα πλοία μας ισχυροποιούν το δεσμό με την εθνική τους βάση...

α) Το μερίδιο συμμετοχής της ποντοπόρου ναυτιλίας στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας συναρτάται ευθέως με τον αριθμό των ναυτιλιακών εταιρειών που εγκαθίστανται στη χώρα μας (στο τέλος της δεκαετίας ανέρχονταν σε 1.300).

β) Το ναυτιλιακό συνάλλαγμα ανέβηκε περισσότερο το έτος 2008, διότι υπήρξε μακρά περίοδος υψηλής ναυλαγοράς, που ανήλθε στα 19,2 δισ. ευρώ, δηλαδή στο 7,9% του Α.Ε.Π.

2. Η οικονομική κρίση, που άρχισε τότε δειλά-δειλά, περιόρισε την εντυπωσιακή άνοδο, ως ελπίσουμε προσωρινά...

Υπάρχει πρόβλεψη, ώστε τα έσοδα από τη ναυτιλία θα αυξηθούν σημαντικά, εφόσον οργανωθεί:

α) Σύστημα παροχής υπηρεσιών προς το πλοίο.

β) Η ανασύνταξη της επισκευαστικής και ναυπηγοεπισκευαστικής βιομηχανίας (άρχισε κάτι να υλοποιείται στα ναυπηγεία Σκαρामαγκά με αραβικά κεφάλαια...).

γ) Βελτιωθεί η λειτουργία της Δημόσιας Διοί-

κησης.

δ) Το οικονομικό μας σύστημα να αποκτήσει ελκυστικότητα για επενδύσεις στο ναυτιλιακό ιδιαίτερα χώρο.

ε) Με ικανοποίηση ακούσαμε από τα Μ.Μ.Ε. ότι η Ποντοπόρος Ναυτιλία επέστρεψε στο Αρχηγείο του Λιμενικού Σώματος... Είναι το πρώτο το βήμα για την επιστροφή και των άλλων αρμοδιοτήτων της Εμπ. Ναυτιλίας στο πρώην Υ.Ε.Ν. Ελπίζουμε πως η Πολιτεία θα το πράξει με σύνεση και σοφία πολύ σύντομα.

Γ. Δεξαμενόπλοια

1. Μέσα στο 2010 κυρίαρχοι των θαλασσών στα δεξαμενόπλοια αναδεικνύονται οι Έλληνες πλοιοκτήτες, βάσει της έρευνας του Committee (Φεβρ. 2009 - Φεβρ. 2010).

α) Διαχειρίστηκαν το 23,1% του παγκόσμιου στόλου δεξαμενοπλοίων έναντι 22,3% το 2009.

β) Ο στόλος των δεξαμενοπλοίων παγκοσμίως, συνεχίζει να αυξάνεται, λόγω εισόδου στην αγορά νεότευκτων πλοίων. Αυτοί οι παράγοντες θα καθαρίζουν τις τάσεις της αγοράς μελλοντικά...

γ) Ανάκαμψη παρουσίασε η αγορά δεξαμενοπλοίων το τέταρτο τρίμηνο του 2009, ενώ και τα πλοία μεταφοράς προϊόντων αργού βελτίωσαν τη δραστηριότητά τους στον Ατλαντικό λόγω χειμώνα και αυξημένης ζήτησης. Επίσης, άλλη αιτία ήταν η αύξηση του εμπορίου προϊόντων πετρελαίου στην Άπω Ανατολή που ώθησε τα ναύλα στη spot αγορά σε υψηλότερα επίπεδα. (Παρ' όλ' αυτά εξακολουθούν να παραμένουν χαμηλά σε σύγκριση με τον ιστορικό μέσο όρο).

δ) Γενικά το εμπόριο προϊόντων πετρελαίου και η παραγωγικότητα των διυλιστηρίων παραμένουν σε χαμηλά επίπεδα.

Δ. Ο Ελληνικός Εμπορικός Στόλος

1. Ευτυχώς που ο εμπορικός στόλος βρίσκεται κάτω από το μέσο όρο ηλικίας την τελευταία τριετία.

α) Η μέση ηλικία του ελληνόκτητου στόλου είναι 11,6 χρόνια έναντι 11,9 χρόνια το έτος 2009, 12,5 χρόνια το έτος 2008, 14,3 χρόνια το έτος 2007 και 15,3 χρόνια το έτος 2006. Αν συ-

γκρίνουμε τον εκσυγχρονισμό του στόλου τα δέκα τελευταία χρόνια, το έτος 2000 η μέση ηλικία του στόλου ήταν 20,3 χρόνια.

β) Με βάση το gross tonnage η μέση ηλικία είναι 8,5 χρόνια και σε d.w.t. 8,2 χρόνια. Η μέση ηλικία του υπό ελληνικής σημαίας στόλου είναι 10,7 έτη.

Ε. Ελληνική Ακτοπλοΐα

1. Αναφορικά με την ακτοπλοΐα υπάρχει η ανάγκη να προκληθούν συνεργασίες και συγχωνεύσεις ακτοπλοϊκών εταιρειών, όπως προκύπτουν από τα οικονομικά αποτελέσματα των εισηγμένων ακτοπλοϊκών εταιρειών για το έτος 2009, αφού αναμενόταν σημαντική μείωση κερδών.

2. Ήδη γίνεται επανασχεδιασμός των δρομολογίων τόσο στο Αιγαίο, όσο και στην Αδριατική με στόχο τη μείωση του λειτουργικού κόστους όσο και τη σωστή διάθεση της χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα ακτοπλοϊκά πλοία. Άλλωστε επικρατούν πολλά σενάρια αναφορικά με την είσοδο διαφόρων επενδυτών, προκειμένου να αλλάξουν πολλά δεδομένα στις ακτοπλοϊκές γραμμές εσωτερικού-εξωτερικού.

Ο χρόνος θα δείξει μέχρι πότε θα συνεχίζεται η αστάθεια και η αβεβαιότητα.

ΣΤ. Συμπεράσματα

Γενικά τόσο η διεθνής ναυτιλία, όσο και η ακτοπλοΐα θα παρακολουθούνται, πιστεύω, από την επενδυτική κοινότητα ή τοπικούς επενδυτές, κατά τη διάρκεια περιόδων αιχμής και ύφεσης, αφού οι Έλληνες πλοιοκτήτες έχουν αποδείξει τη δική τους δύναμη και επιτυχία σε ένα από τα πιο σημαντικά, δύσκολα και απρόβλεπτα επαγγέλματα του κόσμου. Αρκεί να τυγχάνει της συμπαράστασης της Πολιτείας. «Η ισχύς εν τη ενώσει».

Υ.Γ.:

Παράκληση, οι συνάδελφοι του Λιμενικού Σώματος να αποστέλλουν τις εργασίες-μελέτες τους στη Συντακτική Επιτροπή της ΕΑΑΝ, προκειμένου να αξιολογούνται για δημοσίευση στο περιοδικό. (Τηλ.: 210 3310430-431 ή κιν. 6945-870181).

Η Πατρίδα μας χρειάζεται τη βοήθειά μας

Απόστρατος Αξιωματικός ΠΝ ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΤΑΜΙΔΗΣ

«*Εις οιωνών άριστος αμύνεσθαι περί Πάτρις*», έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες και το εφάρμοζαν όποτε κρινόταν απαραίτητη η υπεράσπιση της πατρίδας. Όταν, λοιπόν, η πατρίδα βρίσκεται σε κίνδυνο, πάσης φύσεως, κρίνεται επιτακτική η υπεράσπισή της, όπως πολύ σοφά ισχυρίζονταν οι αρχαίοι πρόγονοί μας.

Σήμερα η χώρα μας δεν κινδυνεύει άμεσα από κάποια εξωτερική εχθρική απειλή που να διακυβεύει την εθνική ακεραιότητα και κυριαρχία της, αλλά απειλείται από το υπέρογκο εθνικό χρέος, από το υπέρογκο δημοσιονομικό έλλειμμα που μπορεί να μας οδηγήσει στο χείλος της χρεοκοπίας και πτώχευσης του κράτους.

Την τρέχουσα χρονική περίοδο, η χώρα μας διανύει μια βαθύτατη οικονομική κρίση, τη σημαντικότερη από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά. Όπως τότε, λοιπόν, το περιβόητο 1940, όταν όλος ο ελληνικός λαός σύσσωμος πολέμησε, θυσιάστηκε και βγήκε νικηφόρα από τον πόλεμο, έτσι και σήμερα θα πρέπει να συστρατευτούμε σε μια εθνική πανστρατιά για να αντιμετωπίσουμε την απειλή που λέγεται χρεοκοπία, πτώχευση, κερδοσκοπία.

Είναι επιτακτική ανάγκη να σώσουμε τη χώρα μας βοηθώντας τη να βγει από το οικονομικό της αδιέξοδο. Εξάλλου, η πατρίδα μας στην παρούσα χρονική στιγμή δεν μας ζητά να θυσιάσουμε τις ζωές μας, όπως το έπραξαν οι πρόγονοί μας, αλλά να θυσιάσουμε μέρος των οικονομιών μας, καθώς αν δεν το πράξουμε έγκαιρα και αγόγυστα, κινδυνεύουμε να βρεθούμε σαν το πρόβατο εκτός μάνδρας (Ε.Ε., Ο.Ν.Ε. κ.λπ.), γεγονός που θα οδηγήσει στο να γίνουμε εύκολη λεία για κάθε πεινασμένο λύκο, που περιμένει την κατάλληλη δοθείσα ευκαιρία.

Είναι επιτακτική ανάγκη να ανορθώσουμε την εθνική μας οικονομία το ταχύτερο δυνατόν, διότι τίθενται σε κίνδυνο μείζονα εθνικά ζητήματα, όπως αυτό της Κύπρου, του Αιγαίου, το Σκοπιανό, ακόμη και της Θράκης, καθώς απειλείται η εθνική μας κυριαρχία σε όλα τα επίπεδα.

Ας μην ξεχνάμε την Ελλάδα του 1909, μια Ελλάδα που εξαιτίας της κακής οικονομικής της κατάστασης και της αποδυνάμωσης του αμυντικού της μηχανισμού, έδωσε το δικαίωμα στον Τούρκο αρχηγό του στρατού Σεφκέτ πασά να την απειλεί να μην τολμήσει να προχωρήσει στην ένωση με την Κρήτη, γιατί θα κατέβαινε με τα στρατεύματά του στην Αθήνα για να πει καφέ στην Ακρόπολη (Η Επανάσταση του 1909 του Σπύρου Μελά).

Στη χώρα μας είναι σύννηθος φαινόμενο η αναζήτηση ενός εξιλαστήριου θύματος, υπεύθυνου για όλα τα δεινά και τα κακώς κείμενα και η ευθύνη τυγχάνει πάντα να βαραίνει όλους τους άλλους εκτός από εμάς. Δεν είναι όμως της παρούσης να αναφερθούμε στους πραγματικούς υπαίτιους αυτής της κρίσης. Αυτό που προέχει, είναι η παροχή άμεσης βοήθειας στη χώρα μας, ώστε να επαναφέρουμε το κύρος που της αρμόζει ως αντάξιοι απόγονοι του Πλάτωνα, του Σωκράτη, του Αριστοτέλη, του Κολοκοτρώνη, του Καποδίστρια... και όταν η ελληνική οικονομία ανακάμψει και θα ανακάμψει, τότε και μόνο τότε θα πρέπει να αναλογιστούμε ποιος και τι έφταιξε και να προβούμε σε παραδειγματική τιμωρία των πραγματικά υπευθύνων, ώστε να διδαχτούμε από τα λάθη μας και να μην τα επαναλάβουμε.

Στο πνεύμα όλων των παραπάνω πιστεύω ότι όλοι μας αγαπάμε και πονάμε την πατρίδα μας και για το λόγο αυτό θα πρέπει να τη βοηθήσουμε. Αναμφίβολα μπορούμε να βγούμε από την κρίση αυτή ισχυρότεροι, αν ο καθένας από εμάς αναλάβει τις ευθύνες που του αναλογούν και έμπρακτα συντελέσει στην ανόρθωση της οικονομίας μας, καταγγέλοντας τους απατεώνες, τους κλέφτες, τους φοροφυγάδες, τους διαφθορείς του Δημοσίου κ.λπ., που λυμαίνονται τον Δημόσιο πλούτο και αμαυρώνουν τη χώρα μας. Τέλος, θα πρέπει να απαλλαγούμε από τον ωχαδερφισμό που μας διακατέχει ως Έλληνες και να γίνουμε συνετοί και υπεύθυνοι πολίτες, με σκοπό τη διάσωση της χώρας μας από μια επικείμενη χρεοκοπία αλλά και την αποκατάσταση της εικόνας και του κύρους της σε παγκόσμιο επίπεδο.

Με τις πράξεις αυτές κανείς μας δεν θα πτωχεύσει αλλά θα δείξουμε σε όλους ότι «*Υπεράνω όλων η Πατρίς*».

Ελληνικά υποβρύχια

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παρουσίαση: Σχολή Ναυτικών Δοκίμων, 29 Δεκεμβρίου 2009

Επιμέλεια: ΝΑΥΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Υποβρύχιο «Παπανικολής» (Υ-2): Κατά τα μεσάνυχτα της 17^{ης} Δεκεμβρίου 1940 απέπλευσε από τον Ναύσταθμο Σαλαμίνας το υποβρύχιο «Παπανικολής», με Κυβερνήτη τον Πλωτάρχη Μίλτο Ιατρίδη, σε πολεμική περιπολία στην Αδριατική της οποίας η εξαγγελθείσα επιτυχία δόνησε με χαρά το πανελλήνιο. Πιο τυχερός στάθηκε στις 24 Δεκεμβρίου. Συνεχίζοντας με ανεξάντλητη εμμονή την περιπολία του με βάση τις πληροφορίες τις οποίες με αποφασιστικό τρόπο και γοργή ενέργεια κατάφερε να συλλέξει, καραδοκούσε πάντοτε μπροστά από την Αυλώνα. Στις 11.45 της ημέρας εκείνης αντιλαμβάνεται με τα υδρόφωνά του στόχο. Άμεση περισκοπική παρατήρηση του φανερώνει προς 2130, 3250 και 0000 τους οδηγούς τριών σπηλών νηοπομπής, την οποία αποτελούσαν πολλά πλοία. Κατά της νηοπομπής αυτής, η οποία, κατά τις περισκοπικές παρατηρήσεις, συγκροτούνταν από 12 μεγάλα εμπορικά πλοία και τουλάχιστον 6 αντιτορπιλικά και την οποία προστάτευε πλήθος αεροσκαφών (15-20) που χαρακτηρίστηκαν από τον Κυβερνήτη ως βομβαρδιστικά και αναγνωριστικά, ο «Παπανικολής» επιτίθεται αποφασιστικά. Στις 12.24, βάλλει εναντίον της δέσμη 4 τορπιλών με διάλειμμα μεταξύ των διαδοχικών πυροδοτήσεων 7 δευτερόλεπτα και υπό συνεχή στροφή του υποβρυχίου προς τα αριστερά. Αμέσως μετά το πέρας της επίθεσης, ο «Παπανικολής» κράτησε και τους δύο κινητήρες του, αλλά 6 λεπτά μετά την επίθεση υφίσταται αθρόα βολή βομβών βάθους εναντίον του. Ευτυχώς, όλες εκρήγνυνται σε αποστάσεις ολοένα μεγαλύτερες και δεν επιφέρουν ζημιά στο υποβρύχιο. Ο Κυβερνήτης του «Παπανικολή» με αδάμαστη υπομονή και επιμονή παρακολουθεί εύκολα με τα ακουστικά μηχανήματα τις κινήσεις των διωκτών του για πολλές ώρες και κάνει ανάλογους χειρισμούς για την αποφυγή της σκληρής δίωξης. Τέλος, στις 21.26,

εννέα ολόκληρες ώρες μετά την επίθεσή του, αντιλαμβάνεται ότι διέφυγε από τους διώκτες του, ότι εξέλιπε ο κίνδυνος και αναδύεται. Από καταθέσεις Ιταλών αιχμαλώτων συλληφθέντων στην Αλβανία που διασταυρώθηκαν, διαπιστώθηκε αργότερα, ότι στις 24 Δεκεμβρίου βυθίσθηκε από τορπίλη έξω από την Αυλώνα ιταλικό ατμόπλοιο χωρητικότητας 6.000-7.000 τόνων, που μετέφερε Στρατό και ειδικότερα το 3ο Τάγμα του 8ου Συντάγματος Πεζικού με όλα του τα εφόδια. Πολύ αργότερα, η βρετανική υπηρεσία πληροφοριών μετέδωσε, ότι στη δράση αυτή του «Παπανικολή» πρέπει να αποδοθεί ο τορπιλισμός και η καταβύθιση του ατμόπλοιου «Liguria» 15.354 τόνων και ενός εμπορικού 7.000 τόνων. Ακριβέστερα,

Υ/Β ΠΙΠΙΝΟΣ Υ8, το 1943 στην Αγγλία. Πλους προς Lane B. Ιρλανδίας. Επί της γέφυρας ο Κυβερνήτης Πλωτάρχης Α. Ράλλης (μέσον), ο Ύπαρχος Υποπλοίαρχος Κ. Λούνδρας (δεξιά) και ο Αξιωματικός Φυλακής Έφεδρος Σημαιοφόρος Κ. Ρουσσέν

όμως, στοιχεία κατέστη δυνατόν να συγκεντρωθούν μόνο μετά τη σύναψη ανακωχής, με τη μελέτη των ιταλικών αρχείων από την αρμόδια υπηρεσία του Βρετανικού Ναυαρχείου⁴. Με βάση τις ιταλικές πηγές, συνάγεται, ότι από την επίθεση του «Παπανικολή» εβλήθη ένα μόνο πλοίο, το «Firenze», εκτοπίσματος 3.952 τόνων.

Στις 17.00 της 21ης Νοεμβρίου 1942, ο «Παπανικολής», με Κυβερνήτη τον Υποπλοίαρχο Νικόλαο Ρουσσέν, απέπλευσε⁵ από τη Βηρυτό για την εκτέλεση της επιχειρήσης OXFORD, μεταφορά και αποβίβαση 7 Ελλήνων και Βρετανών πρακτόρων μετά υλικού και τριών ελαστικών λέμβων στις νότιες ακτές της Κρήτης, πλησίον της Αγίας Ρουμέλης και πολεμική περιπολία στο Ανατολικό Αιγαίο. Στις 30 Νοεμβρίου, ο «Παπανικολής», συνεχίζοντας την περιπολία του, βρισκόταν στα δυτικά της Ρόδου στην ομάδα των νησίδων Χαλίκια και στις 10.15 ακριβώς, κάτω από καλοτάξιδη γαλήνη, έπλεε κοντά στην είσοδο του όρμου της νησίδας Αλιμιά. Παρατήρησε, τότε, ότι μέσα στον όρμο ήταν αγκυροβολημένες στο मुखό τρεις τορπιλάκατοι και μια μικρή ιστιοφόρος ημιολία, ανοικτότερα δε ένα μεγάλο φορτηγό ατμόπλοιο 8.000 τόνων, μήκους 130 μέτρων, καμουφλαρισμένο στη πλευρά του με φαϊά και μαύρα τρίγωνα. Η επίθεση έλαβε χώρα κατά τις 4 το απόγευμα, «με αριστοτεχνικούς χειρισμούς», όπως αναφέρει ο Διοικητής των Υποβρυχίων. Ο «Παπανικολής» έφθασε σε κατάλληλο σημείο κατά τον άξονα της εισόδου και επιτέθηκε με τους πρυμναίους σωλήνες του, με τους οποίους έβαλε δύο τορπίλες στις 16.34. Έπειτα α-

Ο Διοικητής Υποβρυχίων Κ. Νικητιάδης με το πλήρωμα και τους Αξιωματικούς του Υ/Β ΠΙΠΙΝΟΣ ΥΒ

πό 1 λεπτό και 35 δευτερόλεπτα ακούστηκε έκρηξη και φάνηκαν από το περισκόπιο καπνοί και νερά να καλύπτουν το στόχο. Μετά από λίγα λεπτά, το φορτηγό φαινόταν έμπρυμνο και έκλινε προς τα αριστερά, ενώ στις 16.45 ανατρεπόταν και βυθιζόταν. Ο Διοικητής των Υποβρυχίων, σχετικά με την επιτυχημένη αυτή περιπολία του «Παπανικολή», σημειώνει ότι εκτελέστηκε με νέο Κυβερνήτη, νέο Υπαρχο και νέο Α΄ Μηχανικό. Πέρα από αυτό το γεγονός, πέρα από τις ναυτιλιακές δυσχέρειες της περιοχής και πέρα από την ύπαρξη άμυνας στον όρμο Αλιμιά, η επίθεση «διεξήχθη με μεγάλη δεξιοτεχνία και αποφασιστικότητα και είναι απαραίτητο να τη θυμόμαστε».

Υποβρύχιο «Κατσώνης» (Υ-1): Στις 24 Μαρτίου 1943, μετά από ταλαιπωρία δύο ετών για επισκευή ενός υποβρυχίου που έπρεπε να έχει παροπλισθεί πριν από μερικά χρόνια, το υποβρύχιο «Κατσώνης» απέπλευσε⁶ στις 18.00 από την πλευρά του συνοδού πλοίου υποβρυχίων «Κορινθία» από το λιμάνι της Βηρυτού⁷, για την πρώτη του περιπολία από τη Μέση Ανατολή, χάρη στην επιμονή και υπομονή του Κυβερνήτη του και τον επαγγελματισμό του πληρώματός του. Στις 20.26 της 2ας Απριλίου, το υποβρύχιο βρίσκεται σε ευνοϊκή θέση βολής τορπιλών, σε περισκοπικό βάθος, σε απόσταση 400 μέτρων έξω από το στόμιο του λιμένα, με βάθος θάλασσας 18 μέτρα. Βάλλει δέσμη τριών τορπιλών με μικρό διάλειμμα πυροδότησης και πορεία κάθετη στην πλευρά του εχθρικού σκάφους. Από το περισκόπιο, ο Κυβερνήτης του υποβρυχίου, παρακολουθούσε την κανονική τροχιά των τορπιλών και μετά ακούστηκε εξαιρετικά ισχυρή έκρηξη και λάμψη που φώτισε όλο το Γύθειο, ενώ προκλήθηκε και ισχυρή δόνηση στο υποβρύχιο. Ακολούθησε δεύτερη έκρηξη πολύ ασθενέστερη της πρώτης, ενώ δεν ακούστηκε έκρηξη από την τρίτη τορπίλη. Αμέσως μετά τη δεύτερη έκρηξη όλο το Γύθειο αρχίζει να χάνεται μέσα σε πελώρια σύννεφα μαύρου καπνού⁸. Στις 20.53, το υποβρύχιο αναδύεται και πλέοντας ολοταχώς με τις δύο μηχανές απομακρύνεται προς την έξοδο του Λακωνικού κόλπου.

Στις 29 Μαΐου, στις 16.15, το υποβρύχιο, εντόπισε, διά του περισκοπίου, εμπορικό ατμόπλοιο, με κατεύθυνση από τον φάρο Λευτέρη προς Βορρά. Στις 17.45, ο «Κατσώνης», έβαλε εναντίον του δύο τορπίλες, από απόσταση 800 μέτρων, α-

πό τις οποίες η μία το πέτυχε. Το εχθρικό εμπορικό πλοίο μετά την επίθεση έστρεψε και προσάραξε στην ακτή της άκρας Σηπιάδας. Αμέσως τότε το υποβρύχιο εκτελεί ανάδυση και βάλλει κατ' αυτού 36 βλήματα διά του πυροβόλου, εκ των οποίων τα 25 έπληξαν τον στόχο. Το εμπορικό πλοίο ήταν το Γερμανικό «Rigel», και το υποβρύχιο περιουτέλεξε τον Ισπανό πλοίαρχό του και τέσσερις Έλληνες ναυτικούς⁹, που εγκατέλειψαν το βυθισμένο σκάφος τους¹⁰.

Υποβρύχιο «Πιπίνος» (Υ-8): Στις 6 το πρωί διέκρινε καπνούς στο λιμάνι του Καρλοβασιού. Πλησιάζει περισσότερο και στις 8 το πρωί της 9ης Αυγούστου 1944 εντοπίζει καθαρά μέσα στο λιμάνι και το εχθρικό αντιτορπιλικό και το «Ωρίων». Το στόμιο του λιμανιού άφηνε ακάλυπτο μόνο το πρυμναίο μέρος του φορτηγού «Ωρίων» και ο Κυβερνήτης του «Πιπίνος», επειδή αμφέβαλε αν θα εξασφάλιζε ευθυτενή τροχιά τορπίλης, σε περίπτωση που αυτή θα εκσφενδονιζόταν από σημείο έξω από το λιμάνι προς το εσωτερικό του, αποφάσισε να στήσει ενέδρα και να επιτεθεί εναντίον των πλοίων, όταν αυτά, κατά τη διάρκεια της νύχτας πιθανότατα, θα εξέρχονταν από το λιμάνι του Καρλοβασιού. Επιτέλους, ύστερα από 4 ώρες, η καλή μοίρα δικαίωσε την προσδοκία του Κυβερνήτη του. Στις 16.58, το αντιτορπιλικό φάνηκε να κινείται για να εξέλθει του λιμανιού. Ο «Πιπίνος», που φύλαγε άγρυπνα την είσοδο του λιμανιού, σήμανε αμέσως «συναγερμό» και στις 17.05 εκτοξεύει εναντίον του αντιτορπιλικού, που μόλις είχε εξέλθει από το λιμάνι, 4 τορπίλες. Το αποτέλεσμα ήταν θριαμβευτικό. Η δεύτερη τορπίλη προσέκρουσε και εξερράγη στο ύψος της πρωραίας καπνοδόχου του στόχου, ο οποίος κατέβαλε προσπάθεια να πλησιάσει στην ακτή. Οι μηχανές του όμως δεν κινούνταν, το πλοίο γέμιζε νερά και στις 17.30 κλίνει προς τα δεξιά και κόβεται στα δύο. Τα δύο κομμάτια του ανορθώθηκαν κάθετα και καταποντίστηκαν ταχύτατα, μπροστά στα έκπληκτα μάτια των κατοίκων του Καρλοβασιού και τις ενθουσιώδεις κραυγές του πληρώματος του «Πιπίνος».

Το βυθισθέν αντιτορπιλικό ήταν το Ιταλικό «Calatafimi», κλάσεως "Curtatone", ναυπηγήσεως 1923, εκτοπίσματος 967 τόνων και ταχύτητας 32 κόμβων. Έπλεε υπό Γερμανική Σημαία και ήταν επανδρωμένο με γερμανικό προσωπικό¹¹.

Βυθίσθηκε σε απόσταση 1,7 μιλίων και προς 0730 από το φανάρι του εξωτερικού κυματοθραύστη του λιμανιού του Καρλοβασιού.

Ο Κυβερνήτης του «Πιπίνος» δεν αρκέστηκε στην εξαιρετική και λαμπρή επιτυχία του. Θέλησε να ολοκληρώσει τον πολεμικό σκοπό του. Αποφάσισε, λοιπόν, να επιτεθεί και κατά των παραβεβλημένων πλοίων στο λιμάνι του Καρλοβασιού και, κυρίως, εναντίον του «Ωρίων». Σκέφθηκε ότι, προτού φθάσει κάποιο άλλο συνοδό, το φορτηγό αυτό δεν θα απέπλεε και επομένως ήταν ανάγκη να μην επιβραδύνει άλλο την επίθεση εναντίον του, αλλά να την επιχειρήσει αμέσως. Θα μπορούσε να το προσβάλει με το πυροβόλο του. Τον απότρεψε, όμως, η σκέψη ότι ενδεχομένως οι βολές του να προκαλούσαν ζημιές στην πόλη και απώλειες στον Ελληνικό πληθυσμό. Ξαναγεμίζει, λοιπόν, τους τορπιλοσωλήνες του με τις εφεδρικές τορπίλες και ευρισκόμενος 1.000 μέτρα έξω από το λιμάνι, βάλλει στις 19.14 την τορπίλη του υπ' αριθ. 1 σωλήνα, η οποία προσέκρουσε στην άκρη του ανατολικού κυματοθραύστη. Στήλες νερού, καπνοί και συντρίμια ογκόλιθων σε ύψος 100 μέτρων κάλυψαν το λιμάνι, ενώ τα πληρώματα των γερμανικών πλοίων έπεφταν πανικόβλητα στη θάλασσα ή έτρεχαν πάνω στον κυματοθραύστη. Βάλλει αμέσως ο «Πιπίνος» την τορπίλη του υπ' αριθ. 2 σωλήνα του, από απόσταση 800 μέτρων, η οποία όμως δεν λειτούργησε. Επίμονος και αποφασιστικός ο Κυβερνήτης αλλάζει, τότε, πορεία και επανέρχεται στον άξονα της εισόδου του λιμανιού και στις 19.26 εκτοξεύει και τρίτη τορπίλη. Αυτή προσέκρουσε λίγο βορειότερα της άκρης του ανατολικού κυματοθραύστη, ίσως στα αβαθή, και η έκρηξή της προκάλεσε τα ίδια θεαματικά αποτελέσματα. Τέλος, στις 19.28 ο «Πιπίνος» βάλλει και την τορπίλη του υπ' αριθ. 4 σωλήνα, η οποία πέρασε από το μέσο ακριβώς του στομίου του λι-

Το Υ/Β ΚΑΤΣΩΝΗΣ περί το 1932

μανιού και προσέκρουσε στην πρύμνη του «Ωρίων» ή πολύ κοντά της. Καπνοί και νερά κατακάλυψαν το στόχο. Όταν διαλύθηκε ο καπνός, ο «Ωρίων» εξακολουθούσε να πλέει ακόμα αλλά είχαν βληθεί οι υπερκατασκευές του. Το σκοτάδι που έπεφτε δεν επέτρεψε στον Κυβερνήτη του υποβρυχίου να διακρίνει άλλες λεπτομέρειες και

(1) Πράγματι είναι η πρώτη, παγκοσμίως, επιθετική περιπολία υποβρυχίου, διότι στη διεθνή βιβλιογραφία (Gunton, σελ. 25-27, Blair, σελ. 36-37, Preston σελ. 22-24 και Dunmore, σελ. 47-51): ως πρώτη επιθετική περιπολία θεωρείται η επιθετική περιπολία 10 παλαιών γερμανικών υποβρυχίων με πρόωση τύπου Korting, στις 6 Αυγούστου 1914 στη Βόρεια Θάλασσα, κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου εναντίον του Βρετανικού Στόλου, όπου 2 από τα υποβρύχια βυθίστηκε και τα υπόλοιπα 8 επέστρεψαν στις 12 Αυγούστου στη βάση τους.

(2) Ήταν τα τουρκικά θωρηκτά «Βαρβαρόσας» (Hayreddin Barbarossa), «Τουργούτ Ρεΐς» (Turgut Reis), «Μεσουδιέ» (Messudieh), «Ασάρ-Τεφίκ» (Assari Tefik) και το καταδρομικό «Μετζιτιέ» (Medjitiesh).

(3) Είναι η πρώτη, παγκοσμίως, εν καταδύσει τορπιλική προσβολή, διότι στη διεθνή βιβλιογραφία (Gunton, σελ. 25-27, Blair, σελ. 36-37, Preston, σελ. 22-24 και Dunmore, σελ. 47-51): ως πρώτη εν καταδύσει τορπιλική προσβολή θεωρείται η προσβολή στις

βέβαια τη βύθιση του «Ωρίων». Η αποστολή του πλέον είχε ολοκληρωθεί με πραγματικά θαυμάσιο τρόπο, που οφειλόταν στην αξιέπαινη ικανότητα του Κυβερνήτη, τη δραστήρια ενέργειά του, τη ρωμαλέα επιμονή του και την ηρωική αντιμετώπιση της κατάστασης εκ μέρους ολόκληρου του πληρώματος του Πιπίνος.

22 Σεπτεμβρίου 1914 από το γερμανικό υποβρύχιο U-9, με Κυβερνήτη τον Υποπλοίαρχο Otto Weddigen, και η βύθιση των 3 παλαιών βρετανικών καταδρομικών των 12.000 τόνων, «Aboukir», «Cressy» και «Hogue» στη Βόρειο Θάλασσα κοντά στις ακτές της Δανίας.

(4) Έγγραφο Βρετανικού Ναυαρχείου προς το Ναυτικό Ακόλουθο Ελλάδος στο Λονδίνο Πλοίαρχο Β. Κύρη, το οποίο αυτός υπέβαλε στο Γ.Ε.Ν.:

WHI. 9000, EXT. 929 ADMIRALTY

L. 1537/47 London, S.W.I.

16th May, 1947

Dear Captain Kyris,

With reference to your letter

2. It has been.

3. Other sinking by submarines in the Adriatic between December, 1940 and the end of March 1941 were as follows.

(F) 24th December, 1940-Steamship «Firenze» (3952) tons torpedoed in position

400 34' N. 190 02' E (Straits of Otranto).

4. According. Believe me, Yours very truly (Signed) RICHMOND WALLOW

(5) Σύμφωνα με την υπ' Αριθ. Α/422 από 18.11.42 (συντετμημένος τίτλος G.S.O./32) Διαταγή της Διοίκησης Υποβρυχίων.

(6) Σύμφωνα με την απόρρητη-προσωπική Διαταγή Πλου του Διοικητή Υποβρυχίων, Πλοίαρχου Β.Ν. Π. Κώνστα, προς τον Κυβερνήτη του «Κατώνη», με Αριθ. Πρωτ. Α/188 από 23.3.1943 και συντετμημένο τίτλο G.S.O./37.

(7) Σύμφωνα με την απόρρητη αναφορά του «ΚΑΤΣΩΝΗΣ», με Αριθ. Πρωτ. 44 από 14.4.1943 και τόπο εκδόσεως Βηρυτό, προς τον Διοικητή Υποβρυχίων.

(8) Τσουκαλάς, σελ. 28-32 και αναφορά 44 «Κατώνη», ό.α., σελ. 5.

(9) Στην ιστοσελίδα του υποβρυχίου, ό.α., αναφέρεται ότι το «Rigel» ήταν υπό Γερμανική Σημαία και ήταν το πρώην Ισπανικό «Tercio de Mantejura», 552 τόνων.

(10) Απόρρητη αναφορά του υποβρυχίου «Κατώνης», με Αριθ. Πρωτ. ΑΠΟΡΡ. 56 από 14.6.1943 και τόπο εκδόσεως το Πορτ-Σάιντ, προς την Δ.Υ.

(11) Σύμφωνα με τη Βρετανική ιστοσελίδα του υποβρυχίου, ό.α., ο στόχος που βλήθηκε και βυθίστηκε ήταν το Γερμανικό Τορπιλοβόλο ΤΑ 19, εκτοπίσματος 1.046 τόνων, το πρώην Ιταλικό αντιτορπιλικό «Calatafimi» και όχι Calafatini, κλάσος «Curtatone». Σύμφωνα με τα Ιταλικά αρχεία, και την ιστοσελίδα http://www.battleships-cruisers.co.uk/italian_destroyers.htm με την έναρξη του πολέμου οι Ιταλοί είχαν σε ενέργεια 4 αντιτορπιλικά κλάσος «Curtatone», ναυπηγήσεως 1920-1923, εκτοπίσματος 967 τόνων, με κύριο οπλισμό 4 πυροβόλα των 102 χιλιοστών και 4 τορπιλοσωλήνες. Ένα από τα 4 ήταν το αντιτορπιλικό «Calatafimi» (επαναλαμβάνω) Calatafimi, το οποίο καθεκλύστηκε στις 17.3.1923, το πήραν οι Γερμανοί στις 10.9.1943 και το ονόμασαν «Achilles», στη συνέχεια το ονόμασαν ΤΑ 15 και στη συνέχεια το ονόμασαν ΤΑ 19 και, με αυτό το όνομα βυθίστηκε από τον «Πιπίνο».

Αξιωματικοί και πλήρωμα του Υ/Β ΚΑΤΣΩΝΗΣ επί του πρυμναίου καταστρώματος πίσω από τον πυργίσκο. Μεταξύ άλλων διακρίνονται από αριστερά οι Υποπλοίαρχος Γ. Μπλέσσας, Υποπλοίαρχος Δ. Παπαγιάννης, Υποπλοίαρχος Ε. Γεωργακόπουλος, Ανθυποπλοίαρχος (Μ) ----- και τέλος δεξιά ο Υποπλοίαρχος Β. Λάσκος. Αριστερά του Υ/Β ΚΑΤΣΩΝΗΣ είναι παραβεβλημένο το Υ/Β ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΗΣ και δεξιά του το πλωτό συνεργείο ΗΦΑΙΣΤΟΣ (εκτιμάται ότι η φωτογραφία έχει ληφθεί το καλοκαίρι του 1931)

Χαιρετισμός του Αντιπροέδρου ΕΑΑΝ Αντιναυάρχου ε.α. Σπυρίδωνος Περβαινά ΠΝ

κατά την παρουσίαση του βιβλίου των Αντιναυάρχων ε.α. ΠΝ Τ. Μασούρα και
Θ. Κατωπόδη «Τα Ελληνικά Υποβρύχια», που έγινε στη ΣΝΔ την 27.2.2010

Ως Αντιπρόεδρος της ΕΑΑΝ και διατελέσας επί 2,5 χρόνια Διοικητής Υποβρυχίων συγκαίρω τους Επίτιμους Αρχηγούς Στόλου Ναυάρχους Τιμόθεο Μασούρα και Θωμά Κατωπόδη για την έμπνευση που είχαν αλλά και για τον τρόπο που υλοποίησαν την έμπνευση αυτή, ώστε με τη βοήθεια και του Ναυτικού Μουσείου της Ελλάδος να εκδώσουν το βιβλίο «Τα Ελληνικά Υποβρύχια».

Οι Ναύαρχοι αυτοί είναι οι πιο κατάλληλοι για την έκδοση αυτού του βιβλίου, γιατί έχουν φοβερή εμπειρία από την υπηρεσία τους στα Υποβρύχια, γιατί είχαν την υπομονή και επιμονή να διερευνήσουν όλες τις πηγές πληροφοριών που είχαν και κυρίως γιατί έχουν την αναγνώριση της κοινότητας των Υποβρυχίων για το εγχείρημα αυτό.

Τα λέω αυτά μετά λόγου γνώσεως, γιατί ως Διοικητής Υποβρυχίων ξεκίνησα το 1989 να γράφω την Ιστορία των Υποβρυχίων. Με πολύ κόπο έγραψα ένα σχέδιο, αλλά μετά από αυτό εγκατέλειψα την προσπάθεια, γιατί ούτε χρόνο αλλά ούτε υπομονή είχα να το συνεχίσω. Το σχέδιο αυτό το παρέδωσα στον Ελληνικό Σύνδεσμο Υποβρυχίων όταν παρέλαβα Πρόεδρος του και εκτιμώ ότι ελήφθη υπόψη από τους συγγραφείς ανάμεσα στις άλλες πηγές που χρησιμοποίησαν.

Από τότε που ενσωματώθηκα στα Υποβρύχια το 1964, πάντα με κυνηγούσε το φιλοσοφικό και όχι μόνο ερώτημα, σε τι διαφέρουν τα Υποβρύχια από τα άλλα πλοία.

Θυμάμαι, λοιπόν, όταν νεαρός Υποπλοίαρχος, τότε, στη δεξίωση για την παραλαβή του «Υ/Β ΓΛΑΥΚΟΣ» την 6.9.1971 συζητούσα με ένα υψηλόβαθμο στέλεχος της Η.Δ.Μ. (κατασκευάστριας των Υ/Β τύπου 209).

Στη συζήτηση, λοιπόν, αυτή άρχισε να μου απαριθμεί τους Γερμανούς «άσους», όπως λέγονται διεθνώς οι διακεκριμένοι Κυβερνήτες των Υποβρυχίων και συγκεκριμένα τον Βέντι-

γκεν, τον Πρίεν, τον Κρέτσεμερ, τον Λιτ και άλλους.

Όταν τελείωσε, άρχισα να του απαριθμώ τους δικούς μας «άσους» με τα κατορθώματά τους, τον Λάσκο, τον Ε. Κοντογιάννη, τον Ρουσέν, τον Αρσλάνογλου, τον Χατζηκωνσταντή, τον Ιατρίδη, τον Ράλλη, τον Μασουρίδη, τον Ρώτα, τον Παναγιώτου, τον Σπανίδη, τον Ζέπο, τον Εγκολφόπουλο, τον Λίβα, τον Βεροϊόπουλο και τον Λούνδρα. Και, βέβαια, μαζί με αυτούς τις ηρωικές πράξεις των Αξιωματικών και των πληρωμάτων τους.

Του τόνισα ότι σε αντίθεση με τους δικούς του ήρωες, οι δικοί μας ουδέποτε εγκατέλειψαν το σκάφος τους πριν αυτό βυθιστεί, πολεμώντας μέχρι εσχάτων ακόμη και με το πυροβόλο εν επιφανεία.

Και φαντάζομαι ότι το ίδιο θα του είχε πει ο Κυβερνήτης του U.J. 2102 που βύθισε το «Υ/Β ΤΡΙΤΩΝ» μετά από άνιση πάλη, ο οποίος προ της βύθισης του Υ/Β παρέλαβε τη διάτρητη Σημαία του, την οποία παρέδωσε στον Κυβερνήτη του «Υ/Β ΤΡΙΤΩΝ» Πλωτάρχη Γιάννη Μανιάτη ΠΝ κατά την παραλαβή του νέου Υποβρυχίου στο Κίελο την 8.8.1972. Και η Σημαία αυτή κοσμεί έκτοτε το Γραφείο του Διοικητή Υποβρυχίων.

Εδώ κάνω παρένθεση για να υπενθυμίσω ότι ένας από τους λόγους που οι Γερμανοί έχασαν τη μάχη των νηοπομπών του Ατλαντικού ήταν ότι οι σύμμαχοι εισέβαλαν σε ένα γερμανικό Υ/Β που είχε εγκαταληφθεί από το πλήρωμά του και κατέσχον την κρυπτογραφική συσκευή ENIGMA και τους κρυπτογραφικούς κώδικες επικοινωνίας με τα Υ/Β.

Τότε φανερά εντυπωσιασμένος, όπως μου είπε, μου έδωσε μια πειστική απάντηση στο τι είναι το Υποβρύχιο. Μου είπε, λοιπόν, τελειώνοντας τη συζήτηση: «Άκου κύριε Υποπλοίαρχε, υπάρχουν δύο ειδών πλοία, τα Υποβρύχια και οι στόχοι». Έκτοτε, όποτε με έβλεπε και συ-

ναντηθήκαμε περί τις 10 φορές ακόμη, μου το υπενθύμιζε.

Να είναι λοιπόν αυτή η ειδοποιός διαφορά μεταξύ των Υποβρυχίων και των άλλων πλοίων; Ίσως. Αλλά δεν είναι μόνο αυτή. Υπάρχουν και άλλες, κυρίως το πνεύμα των Υποβρυχίων, όπου ο Κυβερνήτης είναι ο μετά τον θεό στο σκάφος και το πλήρωμα, μηδενός εξαιρουμένου βιώνει τις ίδιες κακές συνθήκες διαβίωσης και μοιράζεται ανά πάσα στιγμή τον ίδιο κίνδυνο. Το πνεύμα των Υποβρυχίων μεγαλούργησε στον πόλεμο. Το πνεύμα των Υποβρυχίων διατήρησε αναλλοίωτες τις παραδόσεις των Υποβρυχίων. Το πνεύμα των Υποβρυχίων μας έκανε όλους εκεί μέσα να θεωρούμε το διπλανό μας ως συνεργάτη, στυλοβάτη του έργου μας και φίλο.

Η Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Ναυτικού σε συνεργασία με το Γενικό Επιτελείο Ναυτικού κάθε χρόνο αποτίει φόρο τιμής κατά το ετήσιο μνημόσυνο που γίνεται στο ΚΕ/ΠΑΛ, στους 106 νεκρούς των Υποβρυχίων, αλλά και στους υπολοίπους πεσόντες του Πολεμικού Ναυτικού κατά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Θα ήθελα να τελειώσω τον χαιρετισμό μου με ένα στίχο του Κωστή Παλαμά, που είναι χαραγμένος σε πλάκα στο Ναυτικό Μουσείο Κρήτης στη γωνία των Υποβρυχίων και νομίζω ότι πάντα θα είναι επίκαιρος:

**«Χρωστάμε σε όσους ήρθαν, πέρασαν,
θα 'ρθούνε, θα περάσουν, κριτές
θα μας δικάσουν οι αγέννητοι,
οι νεκροί»**

Παραθερισμός μελών ΕΑΑΝ

σε παραθεριστικά κέντρα ΠΝ και ιδιωτικά ξενοδοχεία, πανσιόν, ενοικιαζόμενα δωμάτια

Επιμέλεια: Υποναύαρχος ε.α. Δ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ
ΠΝ, Αντιπλοίαρχος ε.α. ΓΡΗΓ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΝ

Α. Παραθεριστικά Κέντρα ΠΝ

Μέλη που είναι εγγεγραμμένα στους πίνακες παραθερισμού της ΕΑΑΝ ως κανονικοί παραθεριστές, σε περίπτωση που για οποιονδήποτε λόγο δεν επιθυμούν να παραθερίσουν, θα πρέπει 10 ημέρες πριν από την έναρξη της πε-

ριόδου του παραθερισμού τους, να ακυρώσουν δηλώνοντας τούτο στο Γραφείο παραθερισμού της ΕΑΑΝ. Εάν δεν ακυρώσουν και δεν πάνε να παραθερίσουν, χρεώνονται με τα ανάλογα μόρια (βαθμούς).

Μέλη που είναι εγγεγραμμένα στους αναπληρωματικούς πίνακες παραθερισμού ή στους Π.Ε.Σ.Π. θα πρέπει τουλάχιστον 10 ημέρες πριν από την έναρξη παραθερισμού της περιόδου τους, εφόσον επιθυμούν να παραθερίσουν, εάν υπάρξει κενό οίκημα/δωμάτια, να το δηλώσουν στο γραφείο παραθερισμού. Εάν δεν το δηλώσουν, τούτο σημαίνει ότι δεν επιθυμούν παραθερισμό.

Κατανομή οικημάτων και δωματίων

Τα οικήματα και τα δωμάτια των ξενοδοχείων που διατίθενται για παραθερισμό και η αντίστοιχη μέγιστη δυνατότητα φιλοξενίας σε αυτά καθορίζεται ως εξής:

- Οίκημα τύπου Α: 4 άτομα με μέγιστο αριθμό 6
- Οίκημα τύπου Β: 4 άτομα με μέγιστο αριθμό 6
- Οίκημα τύπου Γ: 2 άτομα με μέγιστο αριθμό 4
- Δωμάτια Ξ1-Ξ2: 2 άτομα
- Δωμάτια Ξ3: 4 άτομα

Τα οικήματα και τα δωμάτια των ξενοδοχείων κατανέμονται με μέριμνα ΓΕΝ.

Στην Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών ΠΝ κατά τις ενδιάμεσες περιόδους διατίθενται:

- α) Δύο (2) οικήματα τύπου «Α», εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα μετά την κατανομή αυτών στα εν ενεργεία μέλη του ΑΝΣ και τους Επίτιμους Α/ΓΕΝ-ΑΣ. Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν διαθέσιμα, αντικαθίστανται με δύο (2) οικήματα τύπου «Β». β) Τέσσερα (4) οικήματα τύπου «Β». γ) Δύο (2) οικήματα τύπου «Γ». δ) Δεκατέσσερα (14) δωμάτια ξενοδοχείου Ξ1 ή Ξ2. Σε κάθε οικογένεια ανεξαρτήτως δικαιουμένων ατόμων διατίθεται ένα δωμάτιο.

Παραθεριστές που έχουν δηλώσει περισσότερα άτομα από τη χωρητικότητα του οικηματος/δωματίου που θα τους παραχωρηθεί, να λάβουν υπόψη ότι δεν θα τους διατεθεί δεύτερο οίκημα/δωμάτιο για τη στέγαση όλων των μελών της οικογένειάς τους και επομένως θα πρέπει να περιορίσουν ανάλογα τα μέλη της οικογένειάς τους.

Τις καταστάσεις (πίνακες) των αιτησάντων παραθερισμό για το έτος 2010 αναρτήσαμε σε εμφανές μέρος στο εντευκτήριο της ΕΑΑΝ και εστάλησαν και στα παραρτήματά μας.

Ευελπιστούμε και ακράδαντα πιστεύουμε ότι στην υλοποίηση του παραθερισμού τηρήθηκαν, με σειρά προτεραιότητας, όλες οι απαιτούμενες λεπτομέρειες, ώστε να γίνει δίκαιη η υλοποίησή του. Εάν από αξιωματικούς ε.α. και ορφανικά μέλη υπάρχει τυχόν σκιά, ίχνη αμφιβολίας περί της μη δίκαιης υλοποίησης, να απευθυνθούν στο γραφείο παραθερισμού ή να μας επισκεφθούν στην ΕΑΑΝ για άρση πάσης τυχόν αμφιβολίας.

Προσπαθούμε να εφαρμόσουμε ακριβώς το πρόγραμμα του παραθερισμού. Ευελπιστούμε και να είστε βέβαιοι ότι η ΕΑΑΝ εργαζόταν και εργάζεται με κάθε συνέπεια για όλα τα θέματα και ιδιαίτερα στα ευαίσθητα θέματα, όπως ο παραθερισμός.

Εργαστήκαμε ευσυνείδητα τα μέλη του Δ.Σ. καθώς και το εμπλεκόμενο στρατιωτικό και πολιτικό προσωπικό για την όσο το δυνατόν πληρέστερη εξυπηρέτηση των μελών μας.

Για περισσότερες πληροφορίες να απευθύνεστε στο γραφείο Παραθερισμού της ΕΑΑΝ στα τηλ.: 210-3310430-31.

Κριτήρια και τρόπος παραθερισμού μελών ΕΑΑΝ σε ιδιωτικά ξενοδοχεία, πανσιόν, ενοικιαζόμενα δωμάτια το 2010

Το Δ.Σ./ΕΑΑΝ με το υπ' αριθμ. 1 πρακτικό Συνεδριάσεώς του της 22^ας.4.2010 πρακτικών ΕΑΑΝ, ύστερα από διαλογική, διεξοδική συζήτηση αποφάσισε όπως το Πρόγραμμα Παραθερισμού των Μελών ΕΑΑΝ το 2010 σε ιδιωτικά ξενοδοχεία, πανσιόν, ενοικιαζόμενα δωμάτια, θα γίνει όπως περιγράφεται παρακάτω:

A. Γενικά

Συγκεκριμένα:

α) Τα Μέλη της ΕΑΑΝ το 2010 μπορούν να παραθερίσουν κατ' επιλογήν των σε περισσότερα του ενός ιδιωτικά ξενοδοχεία, πανσιόν, ενοικιαζόμενα δωμάτια, τα οποία θα πρέπει να λειτουργούν με άδεια του ΕΟΤ και θα είναι σε οποιοδήποτε μέρος της χώρας.

β) Το πρόγραμμα παραθερισμού θα είναι 10

μέρες.

γ) Εάν κάποιο άτομο παραθερίσει λιγότερο από 10 μέρες θα πάρει ανάλογη οικονομική ενίσχυση από την ΕΑΑΝ.

δ) Η παραθεριστική περίοδος θα αρχίσει στις 1η Ιουνίου 2010 και θα τελειώσει στις 30 Σεπτεμβρίου 2010. Οι δικαιούμενοι παραθερισμού μπορούν να επιλέγουν κατά κρίση τους ένα 10ήμερο οποιαδήποτε ημερομηνία επιθυμούν συνεννοούμενοι με το ξενοδοχείο, πανσιόν, ενοικιαζόμενο δωμάτιο στο οποίο επιθυμούν να παραθερίσουν.

ε) Η επιδότηση ημερησίως θα είναι 30 ευρώ για μονόκλινο, 40 ευρώ για δίκλινο και 45 ευρώ για τρίκλινο, ανεξαρτήτως ξενοδοχείου, πανσιόν, ενοικιαζόμενου δωματίου.

στ) Τα Μέλη της ΕΑΑΝ που θα συμμετάσχουν στο πρόγραμμα, θα πληροφορούνται δι' ανακοινώσεων στο εντευκτήριο ΕΑΑΝ, διά του περιοδικού «Θ.Α.» και διά τηλεφωνικών ενημερώσεων από το Γραφείο παραθερισμού, το αργότερο αρχές Μαΐου 2010.

B. Δικαιούμενοι παραθερισμού

Δικαιούνται να παραθερίσουν όσοι έχουν υποβάλλει αίτηση παραθερισμού για ιδιωτικά ξενοδοχεία και αναφέρονται στους πίνακες Α' και Β'. (Στον πίνακα Α περιλαμβάνονται αυτοί που δεν παραθέρισαν το 2009, ενώ στον πίνακα Β' περιλαμβάνονται αυτοί που παραθέρισαν το 2009 ή αυτοί που δήλωσαν και επελέγησαν για το 2009, αλλά δεν πήγαν να παραθερίσουν). Από τους 2 παραπάνω πίνακες καθορίστηκε ο αριθμός των 191 ατόμων που θα παραθερίσουν, ύστερα από απόφαση του Δ.Σ./ΕΑΑΝ της 22^ας.4.2010.

Η διαγραφή των μορίων θα γίνεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα. Οι δικαιούμενοι, εάν για οποιονδήποτε λόγο δεν πάνε να παραθερίσουν θα χρεώνονται 20 μόρια και τον επόμενο χρόνο θα κατατάσσονται στον πίνακα εκτός σειράς προτεραιότητας (πίνακας Β). Ακυρώσεις δεν γίνονται δεκτές όσον αφορά στην αφαίρεση μορίων. Μετά την έκδοση του πίνακα δικαιουμένων παραθερισμού δεν απαιτείται ενημέρωση της ΕΑΑΝ όσον αφορά στην πραγματοποίηση του παραθερισμού ή την ακύρωσή του.

Γ. Απαιτούμενα δικαιολογητικά

Τα δικαιολογητικά που απαιτείται να προσκομίσει ο παραθεριστής στην ΕΑΑΝ για να λάβει την οικονομική ενίσχυση καταρχήν είναι:

α) Τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών στο όνομα του παραθεριστή (μέλος της ΕΑΑΝ).

β) Πίνακας δικαιουμένων να παραθερίσουν από Μηχανογράφηση ΕΑΑΝ.

γ) Υπεύθυνη δήλωση του παραθεριστή ότι παραθέρισε σε ιδιωτικό ξενοδοχείο, πανσιόν ή ενοικιαζόμενα δωμάτια (διατίθεται από την ΕΑΑΝ).

Δ. Δωμάτια

Δωμάτια που θα επιδοτεί η ΕΑΑΝ είναι:

α) Τα δίκλινα δωμάτια που θα διατίθενται σε Μέλος της ΕΑΑΝ και στη σύζυγό του.

β) Τα μονόκλινα δωμάτια που θα διατίθενται στους χήρους και τις χήρες καθώς και στα ορφανά μέλη.

γ) Τα τρίκλινα δωμάτια θα διατίθενται στο ανδρόγυνο και σε παιδί ή παιδιά του Μέλους, εφόσον συντηρούνται παρ' αυτού και αναγράφονται στη φορολογική δήλωση. Μέγιστος αριθμός Μελών που θα καλύπτει η ΕΑΑΝ θα είναι άτομα τρία (3).

Επίσκεψη Συντονιστικού Συμβουλίου Ενώσεων Αποστράτων στον ΥΕΘΑ

Γράφει ο Αντιναύαρχος ε.α. ΣΠ. ΠΕΡΒΑΙΝΑΣ ΠΝ
Πρόεδρος ΕΑΑΝ

Ο ΥΕΘΑ κ. Ε. Βενιζέλος δέχτηκε στη μεγάλη αίθουσα του ΣΑΓΕ το Συντονιστικό Συμβούλιο των Ενώσεων Αποστράτων τη 10^η Μαρτίου και ώρα 11.00. Το Συντονιστικό αυτό όργανο αποτελείται από τους Προέδρους και τους Διευθύνοντες Συμβούλους των 3 Ενώσεων. Από πλευράς ΕΑΑΝ παρέστησαν ο Πρόεδρος Αντιναύαρχος ε.α. Σ. Περβαινάς ΠΝ και ο Διευθύνων Σύμβουλος, Αντιπλοίαρχος (ΠΥ) ε.α. Γ. Τζικάκης ΠΝ.

Από πλευράς Υπουργού συμμετείχαν ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Παν. Μπεγλίτης, ο Α/ΓΕΕΘΑ Πτχος (Ι) κ. Ιωάννης Γιάγκος, ο Α/ΓΕΣ Αντγος Φράγκος Φραγκούλης, ο Α/ΓΕΑ Απτχος (Ι) Βασίλειος Κλόκοζας, ο Υ/ΓΕΝ Υπνχος κ. Ιωάννης Κρυονερίτης, οι Διευθυντές Οικονομικών των τριών Κλάδων και άλλοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Καταρχήν μίλησε ο κ. Βενιζέλος, ο οποίος καλωσόρισε τους εκπροσώπους των αποστράτων και ανέπτυξε εν τάχει τις δραστηριότητες του Υπουργείου, ήτοι τη διακλαδικότητα, το νέο δόγμα και τη νέα δομή των Ενόπλων Δυνάμεων, τους εξοπλισμούς με διαφάνεια και τη μέριμνα του υπουργείου να μη θιγεί το οικονομικό status των αξιωματικών, λόγω της σημερινής καταστάσεως. Όλα αυτά —τόνισε ο κ. υπουργός— γίνονται αθόρυβα και χωρίς τυμπανοκρουσίες.

«Δυστυχώς —είπε ο κ. Βενιζέλος— η σημερινή συγκυρία δεν προσφέρεται για την αντιμετώπιση παγίων οικονομικών ζητημάτων των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων. Γίνεται όμως προσπάθεια να αντιμετωπιστούν τα άμεσα προβλήματα των Μετοχικών Ταμείων αναζητώντας πόρους από το Υπουργείο Οικονομικών και το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη». Εν συνεχεία ο λόγος εδόθη στους τρεις Προέδρους, οι οποίοι ανέπτυξαν τα θέματα της ατζέντας του Συντονιστικού Συμβουλίου ως εξής:

Αντιστράτηγος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΡΑΚΗΣ

Πρόεδρος ΕΑΑΣ

• **Μετοχικά Ταμεία Στρατού-Ναυτικού-Αεροπορίας.**

«Οι μέχρι τώρα λύσεις που έχουν δοθεί είναι εμβλασματικές και δεν απέδωσαν. Το αποτέλεσμα είναι όλα τα Μετοχικά Ταμεία να είναι ελλειμματικά με πρώτο το ΜΤΣ, το οποίο παράγει ετήσιο έλλειμμα 36.000.000 ευρώ.

Εισήγησή μας είναι —είπε ο κ. Κοράκης— να προχωρήσετε στο διαχωρισμό των στρατιωτικών από τους αστυνομικούς (ως γνωστόν στο ΜΤΣ υπάγονται και οι αξιωματικοί της τέως Χωροφυλακής) και την οριστική λύση του προβλήματος των Μετοχικών Ταμείων».

• **Νομοθετική Ρύθμιση των Αναδρομικών από την Εφαρμογή των Νόμων 2838 και 3016.**

«Η διαδικασία διεκδικήσεως των αναδρομικών είναι χρονοβόρα και εξαντλητική για τους συναδέλφους μας. Σήμερα στο Ελεγκτικό Συνέδριο εκκρεμούν 38.000 αιτήσεις αποστράτων, ο δε ρυθμός διεκπεραίωσης είναι 1.000 υποθέ-

σεις ετησίως. Ως εκ τούτου χρειάζεται νομοθετική ρύθμιση, ώστε και το Ελεγκτικό Συνέδριο να απαλλαγεί από τον δυσβάστακτο φόρτο εργασίας και οι απόστρατοι να πάρουν όσο είναι εν ζωή τα δικαιούμενα χρήματά τους».

• **Στεγαστικό Πρόγραμμα Αξιοματικών.**

«Πρέπει να γίνει προσπάθεια επίλυσης του προβλήματος στεγάσεως των αξιοματικών και ιδίως της διανομής των οικοπέδων του Πικερμίου, η οποία καθυστερεί λόγω αντιθέτων αποφάσεων του Συμβουλίου Επικρατείας».

• **Ηθική Αναγνώριση των Πολεμιστών της Κύπρου το 1974.**

«Παρά την παρέλευση 36 ετών, η Πολιτεία δεν έχει αναγνωρίσει ηθικά και όχι οικονομικά το θέμα όσων αξιοματικών πολέμησαν στην Κύπρο, κατά την τουρκική εισβολή τον Ιούλιο - Αύγουστο του 1974. Επειδή τούτο αποτελεί αίτημα πολλών συναδέλφων μας θα παρκαλούσαμε για την ικανοποίησή του».

Αντιπέρραρχος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΤΣΙΑΝΤΩΝΗΣ
Πρόεδρος ΕΑΑΑ

• **Νέο Μισθολόγιο Αξιοματικών.**

«Η ισχύουσα κατανομή των συντελεστών δεν ακολουθεί αναλογική ευθύγραμμη κλίμακα, με αποτέλεσμα να αδικεί κυρίως τους μεσαίους βαθμούς. Επίσης εμπεριέχει δέκα κλίμακα αντί των οκτώ, τα οποία παρεμβάλλονται μεταξύ των βαθμών Ανθυποσμηναγού και Αντιπτεράρχου. Το αποτέλεσμα είναι η διαφορά των 1,6 μονάδων της μισθολογικής διαφοράς μεταξύ εναρκτήριου και καταληκτικού βαθμού των αξιοματικών να διαιρείται δια 10, αντί του ορθού 8. Πάγιο αίτημα των Ενώσεων είναι η καθιέρωση νέου μισθολογίου με σχέση μισθού Ανθυποσμηναγού-Αντιπτεράρχου 1:3 και σταθερό συντελεστή αυξήσεως 0,25%. Για τους Γενικούς Επιθεωρητές - Αρχηγούς Γενικών Επιτελείων και Α/ΓΕΕΘΑ να θεσπιστεί ξεχωριστή μισθολογική κλίμακα».

• **Επέκταση των Νόμων 2838 και 3016 στο Μέρισμα.**

«Η καταβολή διαφορετικού μερίσματος μεταξύ των αποστρατευθέντων προ και μετά το 2000 κατέστησε μερισματούχους δύο ταχυτήτων. Τούτο είναι και άδικο και πρέπει να αρθεί».

• **Άρση Αδικιών από την Εφαρμογή των Νόμων 2838 και 3016.**

«Από την εφαρμογή των ως άνω νόμων προκύπτουν σοβαρές αδικίες σε βάρος των συναδέλφων, όπως από το χαρακτηρισμό της αποστρατείας «αυτεπαγγέλτως» ή «ευδοκίμως τερματίσας». Επίσης, οικονομικές διαφορές προκύπτουν για τους αξιοματικούς με τα αυτά χρόνια, αλλά με διαφορετική προέλευση. Αυτές και άλλες αδικίες, οι οποίες λόγω χρόνου δεν αναφέρονται, πρέπει να επιλυθούν».

Αντιναύαρχος ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΕΡΒΑΙΝΑΣ
Πρόεδρος ΕΑΑΝ

• **Αναθεώρηση Νομικού Πλαισίου Ενώσεων.**

«Για την εύρυθμη λειτουργία των Ενώσεων κρίνεται αναγκαία η τροποποίηση ορισμένων διατάξεων του νόμου 1171/72. Οι Ενώσεις επιμένουν ότι πρέπει να παραμείνουν Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και η εγγραφή των συναδέλφων υποχρεωτική. Το Συντονιστικό Συμβούλιο θα προχωρήσει στην εξέταση των υπό αναθεώρηση διατάξεων και θα εισηγηθεί σχετικά».

• **Συμμετοχή Εκπροσώπων των Ενώσεων σε Θέματα που αφορούν τους Αποστράτους.**

«Οι Ενώσεις διαθέτουν στελέχη με συσσωρευμένες γνώσεις και πείρα τόσο σε στρατιωτικά, όσο και σε άλλα θέματα. Ως εκ τούτου θα μπορούσαν να προσφέρουν πολύτιμες υπηρεσίες για την προετοιμασία σύνταξης νομοσχεδίων κ.λπ.».

• **Εκμετάλλευση Αποδεσμευμένων Στρατοπέδων.**

«Πολλά από τα αποδεσμευόμενα Στρατόπεδα περιέχονται στους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, οι οποίοι στις περισσότερες των περιπτώσεων δεν ξέρουν τι να τα κάνουν. Με κάποια νομοθετική ρύθμιση πολλά απ' αυτά θα μπορούσαν να περιέλθουν στον ΑΟΟΑ ή στις Ενώσεις των Αποστράτων, ώστε να αξιοποιηθούν επιλύοντας το οξύ στεγαστικό πρόβλημα των αξιοματικών των Ενόπλων Δυνάμεων».

• **Στρατιωτικά Νοσοκομεία.**

«Θεωρούμε, ότι τα Στρατιωτικά Νοσοκομεία

του Κέντρου (Αθηνών-Θεσσαλονίκης) έχουν εξαντλήσει τις δυνατότητές τους, όσον αφορά την προσφερόμενη νοσηλεία. Συνεπώς τυχόν άνοιγμα στον ΟΠΑΔ θα απέβαινε εις βάρος των προσφερομένων υπηρεσιών στους σημερινούς δικαιούχους».

Μετά την παρουσίαση των αιτημάτων των τριών Ενώσεων το λόγο πήρε ο **ΥΠΕΘΑ κ. Βενιζέλος**, ο οποίος είπε ότι «σε όσα θέματα μπορώ, θα δώσω τώρα απάντηση, σε όσα όχι, επιφυλάσσομαι να σας απαντήσω μετά τη σχετική μελέτη».

α. Μετοχικά Ταμεία

«Πρόθεσή μας είναι η ενοποίηση, αφού εξασφαλίσουμε τους αναγκαίους πόρους, οι οποίοι θα διασφαλίσουν τη βιωσιμότητά τους από τα Υπουργεία Οικονομικών και Προστασίας του Πολίτη». Μέχρι το καλοκαίρι θα έχει διαμορφωθεί λύση.

β. Νομοθετική Ρύθμιση των Αναδρομικών από την Εφαρμογή των Νόμων 2838 και 3016.

«Το θέμα θα μπορούσε να επιλυθεί αμέσως. Δυστυχώς όμως το δημοσιονομικό πρόβλημα που θα δημιουργηθεί, φοβούμαι ότι θα είναι δυσβάστακτο. Δώστε μου όμως το χρόνο να το δω και θα σας απαντήσω».

γ. Αναθεώρηση Νομικού Πλαισίου Ενώσεων.

«Δεν έχω αντίρρηση οι Ενώσεις να παραμείνουν Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και η εγγραφή των μελών υποχρεωτική. Προχωρήστε, λοιπόν, στην υποβολή προτάσεων για τις διατάξεις που χρήζουν αναθεωρήσεως και συζητούμε το θέμα όταν θα είστε έτοιμοι.

Δεν επιθυμώ οι Ενώσεις Αποστράτων να εκπροσωπούν και τους εν ενεργεία, γιατί αυτοί έχουν τη φυσική τους ηγεσία».

δ. Συμμετοχή Αποστράτων σε θέματα που σας αφορούν.

«Δεν έχουμε καμία αντίρρηση και θα στηρίξουμε τη συμμετοχή σας σε φορείς που εξεργάζονται θέματα που σας αφορούν».

ε. Στεγαστικό Πρόβλημα - ΑΟΟΑ - Πικέρμι.

«Καταρχήν στο θέμα των οικοπέδων του Πικερμίου θεωρώ ότι υπάρχει αδιέξοδος, διότι το ΣΤΕ αντιλαμβάνεται διαφορετικά τα πράγμα-

τα. Όμως θα επανεξετάσουμε το θέμα.

Ως προς το θέμα των αποδεσμευόμενων στρατοπέδων συμφωνούμε με τον Πρόεδρο της ΕΑΑΝ ότι πολλές φορές η Τοπική Αυτοδιοίκηση παίρνει τους χώρους των στρατοπέδων και δεν ξέρει τι να τους κάνει. Όμως, το θέμα δεν μπορεί να λυθεί αν δεν υπάρξει συμφωνία με τους φορείς αυτούς. Γι' αυτό θα επιδιώξουμε συμφωνίες, ώστε σε ορισμένα στρατόπεδα που αποδεσμεύονται να κτιστούν σπίτια για στέγαση αξιωματικών».

στ. Στρατιωτικά Νοσοκομεία.

«Καταρχήν πρέπει να γνωρίζετε ότι τα Στρατιωτικά Νοσοκομεία δεν είναι σε θέση να εξυπηρετήσουν όλες τις ανάγκες των δικαιούχων, διότι δεν διαθέτουν όλα τα κατάλληλα μηχανήματα. Πρόθεσή μας, λοιπόν, είναι να βελτιώσουμε την ποιότητα των υπηρεσιών και όχι να την υποβιβάσουμε. Εμείς δεν είπαμε να ανοίξουν οι πύλες των Στρατιωτικών Νοσοκομείων για να μπει όποιος θέλει. Το να παραχωρήσουμε όμως στους πολίτες που έχουν ανάγκη τις κλίνες που μένουν ακρισιμοποίητες είναι χρέος μας. Συνεπώς κάθε παράπονο ότι θα χάσετε κάτι από τα κεκτημένα σας είναι άτοπο. Σας διαβεβαιώ ότι δεν πρόκειται να χάσετε τίποτα.

Το να μπει όμως μια τάξη στα Στρατιωτικά Νοσοκομεία πρέπει να είναι και δικό σας αίτημα και όχι μόνο δικό μου. Η αδελφοποίηση των Στρατιωτικών Νοσοκομείων με εκείνα του ΕΣΥ που επιδιώκουμε, αποσκοπεί στη δυνατότητα των πρώτων να παρέχουν τριτοβάθμια νοσηλεία». Αυτά, λοιπόν, όσον αφορά τη συνάντηση.

Η συζήτηση για τα Νοσοκομεία είχε και μια σχετική ένταση, γιατί ο Πρόεδρος της ΕΑΑΝ υπερασπίστηκε με σθένος τις γνωστές θέσεις της ΕΑΑΝ αναφορικά με το ΝΝΑ. Για τα Στρατιωτικά Νοσοκομεία τελικά δεν λάβαμε σαφή απάντηση περί των προθέσεων του κ. Υπουργού.

Κλείνοντας την ενημέρωση αυτή θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον κ. Υπουργό, γιατί μας δέχθηκε σχετικά σύντομα και γιατί ήταν ενήμερος των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι απόστρατοι.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

**Γράφουν οι: Υποναύαρχος ΠΝ ε.α. ΝΙΚ. ΤΣΑΠΡΑΖΗΣ
Αντιπλοίαρχος (ΠΤ-ΗΝ) ΠΝ ε.α. ΓΡΗΓ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ**

✎ **Διορισμοί-** Εμείς... και εσείς· ιδύνων σχετικά με το κατόντημα της Οικονομίας είπε: «Εμείς διορίσαμε, εσείς διορίσατε...εμείς διορίζουμε». Η απάντηση έρχεται μόνη της. Τα κορόιδα πληρώνανε, τα κορόιδα θα ξαναπληρώσουν (διορισμούς, εδελουσίες εξόδους κ.λπ.).

✎ **Τα εν οίκω και εν δήμω-** Η σημερινή κρίση που βιώνουμε δεν είναι μόνον οικονομική, είναι ηθική και πολιτική. Εάν θέλανε οι Έλληνες και είχαν την ανάλογη παιδεία, θα βοηθούσαν το κράτος τους να αποπληρώσει το χρέος του και να μη γινόμαστε περίγελος του κόσμου. Ποιος παρακάλεσε τον ΑΒΕΡΩΦ όταν άνοιξε το πουγκί του και έδωσε τότε 10.000 λίρες χρυσές για την αγορά του θωρηκτού «ΑΒΕΡΩΦ» και τόσους άλλους ευεργέτες που βοήθησαν την Ελλάδα;

✎ **Ο κάθε Έλληνας αισθάνεται ότι μπορεί να κυβερνήσει την Ελλάδα-** Όλοι οι Έλληνες νοιώθουν ικανοί για όλα. Άρα 11 εκατομ. Έλληνες είμαστε εν δυνάμει πρωθυπουργοί. Αυτή η αλαζονεία και ο εγωκεντρισμός που μασιτίζει τους νεοέλληνες είναι που έχει δημιουργήσει το σημερινό αδιέξοδο, κοινωνικοπολιτικό. Επομένως, πάμε για πάτο; Όχι. Ν' αλλάξουμε μυαλό, για να γίνουν όλα ομαλά και ήρεμα όπως πριν. Αλλοιώτικα, την κάτσαμε τη βάρκα.

✎ **Παγκόσμια πρωτοτυπία-** Οι οικονομικοί νόμοι ορίζουν ότι σε μια χώρα όταν τα οικονομικά δεν πάνε καλά, ο κόσμος δεν έχει χρήματα (αγοραστική α-

ξία) και μειώνονται οι τιμές. Στην Ελλάδα μπορεί να δεις το αντίθετο. Όλα ακριβαίνουν. Βενζίνη, αυτοκίνητα, σπύια, οικόπεδα, τρόφιμα. Πού πάμε; Τρελάθηκε το σύστημα ή μας κοροϊδεύουν;

✎ **FYROM-** Το περιοδικό «Stafe» του Υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ σε άρθρο του ονομάζει τα Σκόπια «Το Μακεδονικό μαργαριτάρι των Βαλκανίων». Επίσης, ότι η «Αρχαία Μακεδονία» οικοδομεί μεταμονιέρνα δημοκρατία. Απορώ για τον αρθρογράφο. Δεν πήρε είδηση ότι (200) καθηγητές πανεπιστημίων όλου του κόσμου έστειλαν επιστολές στον Πρόεδρο Ομπάμα εξηγώντας του ότι με το να ονομάζουμε «Μακεδονία» τη FYROM πλαστογραφούμε την Ιστορία και ότι οι κάτοικοί της είναι Σλάβοι και όχι Μακεδόνες; Ήθελα στ' αλήθεια να ρωτήσω: Τα πιστεύουν αυτά οι Σκοπιανοί;

✎ **Η διαχρονική Ελλάδα-** Πώς ο Σουρής έβλεπε την Ελλάδα τον 19ο αιώνα. Αν κάτι έχει αλλάξει από τότε στα αλήθεια, βρείτε το μόνοι σας. Τίποτα. Τίποτα. Τίποτα.

Ποιος είδε κράτος λιγοστό σ' όλη τη γη μοναδικό, εκατό να εξοδεύει και πενήντα να μαζεύει;

Να τρέφει όλους τους αργούς να 'χει επτά πρωθυπουργούς, ταμείο δίχως χρήματα και δόξης τόσα μνήματα.

Να 'χει κλητήρες για φρουρούς και να σε κλέβουν φανεροί κι ενώ αυτοί σε κλέβουνε τον κλέφτη να γυρεύουνε;

Γ. Σουρής

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΕΑΑΝ

Παιδικές κατασκηνώσεις έτους 2010

1) Γνωρίζεται στα Μέλη μας ότι και το έτος 2010 θα υλοποιηθεί το πρόγραμμα των παιδικών κατασκηνώσεων για παιδιά Αξιωματικών ε.α. 2) Δικαίωμα συμμετοχής έχουν παιδιά ηλικίας από επτά (7) μέχρι δεκατεσσάρων (14) ετών. 3) Πληροφορίες στην επιμελητεία ΕΑΑΝ. Τηλ.: 210-3310430-31.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΑΑΝ

Επίσκεψη Νοσηλευομένων Μελών ΕΑΑΝ στο ΝΝΑ

Τη Μεγάλη Τρίτη, 30 Μαρτίου 2010, ο Πρόεδρος, Μέλη του Δ.Σ. και μέλη της Πρόνοιας ΕΑΑΝ επισκέφτηκαν τα νοσηλευόμενα μέλη αυτής στο ΝΝΑ, τους διένειμαν πασχαλινά δώρα και τους ευχήθηκαν σύντομη ανάρρωση και Καλή Ανάσταση.

Ανακοίνωση ΕΑΑΝ

Ενημερώνουμε τα μέλη της ΕΑΑΝ που κατέθεσαν δικαιολογητικά για την οκταήμερη επιδοτούμενη εκδρομή στην Αιδηψό, ότι θα πραγματοποιηθεί τη 1η Ιουνίου 2010 και για επιβεβαίωση θα πρέπει να επικοινωνήσουν στο 6946-132220. Για όσους αδυνατούν τη συγκεκριμένη ημερομηνία, θα μπορούν να δηλώσουν εναλλακτικά τη 15η Μαΐου.

Επίσκεψη Αξιωματικών στο Στόλο

Ανακοινώνεται ότι την 20.5.2010 ημέρα Πέμπτη θα πραγματοποιηθεί η επίσκεψη Αξιωματικών ε.α. στο Αρχηγείο και σε πλοία του Στόλου στο Ναύσταθμο Σαλαμίνας. Παρακαλούνται οι Αξιωματικοί ε.α. για την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συμμετοχή.

Πληροφορούμε τους Αξιωματικούς ε.α. που επιθυμούν να συμμετάσχουν ότι θα διατεθούν δύο λεωφορεία από Πλατεία Κλαυθμώνος με ώρα αναχώρησης στις 09.00 και ένα από το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, με ώρα αναχώρησης στις 09.00.

Όσοι θα μετακινηθούν με ιδιωτικά μέσα πρέπει να βρίσκονται στο Ν. Πέραμα όχι αργότερα από τις 09.50.

Περισσότερες πληροφορίες θα παρέχονται από τη Γραμματεία ΕΑΑΝ στις αρχές Μαΐου 2010 στα τηλ.: 210-3310431 και 210-3368657.

Το Δ.Σ./ΕΑΑΝ

Ανακοίνωση Δ.Σ. ΕΑΑΝ

Την 4.3.2010 το Δ.Σ. της ΕΑΑΝ συγκροτήθηκε σε σώμα με βάση το αποτέλεσμα της μυστικής ψηφοφορίας της 22ης Νοεμβρίου 2009, μετά και την απόφαση του υπουργού Εθνικής Άμυνας, η οποία δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως την 4.3.2010, ως ακολούθως:

- Πρόεδρος ο Αντιναύαρχος ε.α. **Σπυρίδων Περβαινάς** ΠΝ του Σταύρου.
- Αντιπρόεδρος ο Αντιναύαρχος ε.α. **Θεόδωρος Γερούκης** ΠΝ του Μάρκου.
- Μέλος ο Υποναύαρχος ε.α. **Βασίλειος Πατέλης** ΠΝ του Γεωργίου.
- Μέλος ο Αρχιπλοίαρχος (Δδ) **Ιωάννης**

Αγγελόπουλος ΠΝ του Μιχαήλ.

- Μέλος ο Υποναύαρχος (Μ) ε.α. **Δημήτριος Αποστολάκης** ΠΝ του Αποστόλου.
- Μέλος ο Υποναύαρχος (Ο) ε.α. **Νικόλαος Τσαπράζης** ΠΝ του Γεωργίου.
- Μέλος ο Υποναύαρχος (ΥΙ) ε.α. **Ανδρέας Παρασκευόπουλος** ΠΝ του Παναγιώτη.
- Μέλος ο Υποναύαρχος ΛΣ ε.α. **Δημήτριος Παπαζαφείρης** του Σπυρίδωνα.
- Μέλος ο Πλοίαρχος (ΠΥ) ε.α. **Χαράλαμπος Αϊδίνης** ΠΝ του Δημητρίου.
- Μέλος ο Αντιπλοίαρχος (ΠΤ) ε.α. **Γρηγόριος Γεωργακόπουλος** ΠΝ του Γεωργίου.
- Μέλος ο Αντιπλοίαρχος (ΠΥ) ε.α. **Γεώργιος Τζικάκης** ΠΝ του Ευσταθίου.

Το Δ.Σ. ΕΑΑΝ στη συνεδρίαση της 9.3.2010 επέλεξε με μυστική ψηφοφορία για τριετή θητεία ως Διευθύνοντα Σύμβουλο τον Αντιπλοίαρχο (ΠΥ) ε.α. **Γ. Τζικάκη** ΠΝ. Κατόπιν των ανωτέρω η νέα Διοίκηση της ΕΑΑΝ σχηματίζεται ως κατωτέρω:

- Πρόεδρος:
Αντιναύαρχος ε.α. **Σ. Περβαινάς** ΠΝ
- Αντιπρόεδρος:
Αντιναύαρχος ε.α. **Θ. Γερούκης** ΠΝ
- Διευθύνων Σύμβουλος:
Αντιπλοίαρχος (ΠΥ) ε.α. **Γ. Τζικάκης** ΠΝ
- Αναπλ. Δ.Σ.:
Πλοίαρχος (ΠΥ) ε.α. **Χ. Αϊδίνης** ΠΝ

37ο Στεγαστικό Πρόγραμμα χορήγησης 100 δανείων των 100.000 ευρώ

ΣΧΕΤ.: 1108/16/25.2.2010 απόφαση Δ.Σ./ΑΟΟΑ

1. Σας γνωρίζουμε ότι με την παραπάνω σχετική εγκρίθηκε το 37ο Στεγαστικό Πρόγραμμα διανομής 100 δανείων των 100.000 ευρώ στα μέλη του Α.Ο.Ο.Α.

Η σχετική εγκύκλιος θα κοινοποιηθεί περί το τέλος Μαΐου 2010.

Παρακαλούμε για την ενημέρωσή σας, την ενημέρωση των μελών σας και τη δημοσίευση της αναγγελίας του προγράμματος αυτού (ως παραπάνω παράγραφοι 1 και 2) στα έντυπα που εκδίδετε.

Αντγος ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΨΥΚΑΚΟΣ
Γεν. Δντής/Α.Ο.Ο.Α.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ (Α.Ο.Ο.Α.) Ν.Π.Δ.Δ.

Δελτίο Ενημέρωσης

(Καλυπτόμενο χρονικό διάστημα 21
Ιανουαρίου 2010 έως 5 Μαρτίου 2010)

Εξέλιξη θεμάτων

• Την 11, 12 Μαρτίου 2010 στη Λάρισα (Ιουστινιανού - Κομνηνών - Μιαούλη Γαλάτη) και την 16 Μαρτίου 2010 στα γραφεία του ΑΟΟΑ θα πραγματοποιηθεί η παράδοση των διαμερισμάτων της πρόσφατα κατασκευασθείσης πολυκατοικίας στους δικαιούχους του 34ου προγράμματος.

• Παραμένουν αδιάθετες 81 υπόγειες και 161 υπαίθριες θέσεις στάθμευσης στο Παπάγου. Η διανομή των υπολοίπων θέσεων συνεχίζεται με τις ίδιες προϋποθέσεις και όσα μέλη του ΑΟΟΑ επιθυμούν μπορούν να υποβάλουν τη σχετική δήλωση στον Οργανισμό. Με την 1.108/25.2.10 απόφαση του Δ.Σ./ΑΟΟΑ εγκρίθηκε η επέκταση του δικαιώματος απόκτησης θέσεων στάθμευσης με τους ίδιους όρους και για τα εξυπηρετηθέντα μέλη του ΑΟΟΑ και τους κληρονόμους αυτών.

• Ευρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία ολοκλήρωσης της μεταβίβασης των κοινόχρηστων χώρων της έκτασης στη Ν. ΧΛΗΗ Αλεξανδρούπολης στον οικείο Δήμο. Στη συνέχεια θα εγκριθεί η κωροθέτηση των εγκαταστάσεων (δεξαμενή ύδρευσης-χώρος επεξεργασίας λυμάτων) από το Δήμο και θα ενημερωθεί ο φάκελος της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων που έχει ήδη υποβληθεί στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (πρώην ΥΠΕΧΩΔΕ) για έγκρισή της.

• Με την υπ' αριθμ. 16 απόφαση της υπ' αριθμ. 1.108/25.2.10 συνεδρίασης του Δ.Σ./ΑΟΟΑ εγκρίθηκε η έκδοση του 37ου στεγαστικού προγράμματος (δάνεια μέχρι του ποσού των 100.000 ευρώ). Το σχετικό πρόγραμμα θα εξαγγελθεί και θα ανακοινωθεί στα μέλη κατά το 2ο δεκαπενθήμερο Μαΐου 2010, αφού τεθεί υπόψη του νέου Δ.Σ./ΑΟΟΑ.

• Κατά το αναφερόμενο χρονικό διάστημα και παρά την αποδοχή υπομνηστικού εγγράφου, δεν υπήρξε καμία εξέλιξη σε ό,τι αφορά την υποβληθείσα αλληλογραφία στο Υπουργείο Πε-

ριβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για τη διάλυση της ΖΑΑ Πικερμίου και την οικιστική ανάπτυξη των μη προβληματικών περιοχών της.

- Διενεργήθηκε ο Δημόσιος Διαγωνισμός για την αγορά οικοπέδων για ανέγερση κατοικιών στην περιοχή Παιανίας-Παλλήνης-Γλυκών Νερών-Γέρακα. Ο διαγωνισμός ακυρώθηκε για τυπικούς λόγους και θα επαναληφθεί εντός του μηνός Μαρτίου.

- Αναμένεται η έγκριση από ΓΕΣ/ΔΥΠΟ της διακήρυξης του διαγωνισμού που πρόκειται να διενεργηθεί για την ανέγερση πολυκατοικίας στην Καστοριά.

- Συνεχίζεται η μελέτη για την κατασκευή 46 διαμερισμάτων στα ΟΤ 267Α και 26Α στην περιοχή του Στρατοπέδου «Βελισσαρίου» στα Ιωάννινα.

- Εκδόθηκε η οικοδομική άδεια για την κατασκευή συγκροτήματος 3 πολυκατοικιών (27 διαμερίσματα) στην Καλαμαριά Θεσσαλονίκης και θα ξεκινήσει η σύνταξη των τευχών δημοπράτησης του έργου.

- Συνεχίζεται η διαδικασία για τη δημιουργία καταλόγου των μελών του Οργανισμού, στον οποίο θα περιέχονται στοιχεία (κινητό τηλέφωνο, ηλεκτρονική διεύθυνση, σταθερό τηλέ-

φωνο), ώστε να είναι δυνατή και άμεση η ηλεκτρονική ενημέρωση σε προσωπικό επίπεδο, ζητήθηκε δε από τα μέλη η υποβολή των στοιχείων σε εθελοντική βάση.

Περισσότερες πληροφορίες παρέχονται:

- Από το Γραφείο Ενημέρωσης, τηλ.: 210-6577401
- Από την ιστοσελίδα του Οργανισμού (www.aooa-mod.gr)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΑΑΝ/ΔΥΤ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Προβλεπόμενες εκδρομές

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

- Σάββατο 1/5 (Πρωτομαγιά) μονοήμερη εκδρομή στη Λίμνη Στυμφαλία.
- Σάββατο 15 και Κυριακή 16/5 διήμερη εκδρομή Βόλος-Πήλιο.
- 4-14/6, 11 ημέρες Μιλάνο, Γενεύη, Παρίσι, Νίκαια, Μόντε Κάρλο.
- 2-5/7, 4 ημέρες Βουλγαρία.
- 23-26/9, 4 ημέρες Γύρος Πελοποννήσου.

Περισσότερες πληροφορίες:

Κων/νος Καλογέρης, τηλ.: 6937-501511.

Συγχαρητήρια

Κύριε Πρόεδρε,

Ανακοινώσεις ΕΑΑΝ

Βρίσκεται σε εξέλιξη στη μηχανογράφηση η επεξεργασία των αποτελεσμάτων για τον παραθερισμό τόσο στα παραθεριστικά κέντρα του ΠΝ (ΘΑΝ, ΝΑΣΚΕ, ΦΑΡΟΙ), όσο και στα ιδιωτικά ξενοδοχεία.

Τα αποτελέσματα θα αναρτηθούν στο ισόγειο της ΕΑΑΝ το αργότερο μέχρι τις αρχές Μαΐου.

Οι υποβληθείσες αιτήσεις για τα παραπάνω προγράμματα είναι περίπου εννιακόσιες και αν προσθέσουμε τις αιτήσεις για την εγγραφή στο Μητρώο, έκδοση ταυτότητας ΕΑΑΝ, έκδοση δελτίων εισόδου στο ΘΑΝ και στον ΠΟΝ, το σύνολο αυτών πλησιάζει τις χίλιες διακόσιες, λαμβάνοντας υπόψη και την ενδιαμέση παροχή πληροφοριών. Το γραφείο εξυπηρεείται κυρίως από μία Σημαιοφόρο

(ΠΥ-ΔΙΑΧ) και περιστασιακά, εφόσον διατίθεται, από έναν ναύτη.

Ζητούμε την κατανόσή σας για τη μη εξυπηρέτησή σας σε μερικές λειτουργίες της ΕΑΑΝ τηλεφωνικά (λόγω βλάβης τηλεφωνικής γραμμής) και ουσιαστικά επειδή υπήρξε έλλειψη και απουσία προσωπικού λόγω σταδιοδρομικών σχολείων, νοσηλείας στο ΝΝΑ, αναρρωτικών αδειών και εορτών του Πάσχα, καθώς και μη αναπλήρωσης μετατεθέντος προσωπικού.

Για να έχουμε έγκαιρα αποτελέσματα δόθηκε προτεραιότητα στον παραθερισμό.

Για βελτίωση της παρούσας εικόνας έχουν αιτηθεί αναπλήρωση του προσωπικού που μετατέθηκε και αντικατάσταση του τηλεφωνικού κέντρου, ώστε να παρέχονται πληροφορίες αυτόματα και να υπάρξει εξοικονόμηση προσωπικού.

Με την ευκαιρία της αναλήψεως των καθηκόντων του νεοκλεγέντος Δ.Σ. της ΕΑΑΝ επιθυμώ να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου προς εσάς και τα λοιπά μέλη του νέου Δ.Σ. για την εκλογή σας.

Η σύνθεση του νέου Δ.Σ., στο οποίο συμμετέχουν ικανότατοι και με όρεξη για δουλειά συνάδελφοι, εγγυάται την ικανοποιητική προώθηση των θεμάτων που απασχολούν τους αποστράτους στο μέτρο του δυνατού.

Δεδομένου ότι η επίλυση πολλών από τα προβλήματα απαιτεί και την υποστήριξη της ηγεσίας του Π.Ν., νομίζω ότι οι εν ενεργεία με επικεφαλής τον Α/ΓΕΝ θα πρέπει να αναπτύξουν και ολίγο «συνδικαλιστικό πνεύμα» αναλογιζόμενοι ότι «Ο άρχων ουκ αεί άρχει».

Αρχιπλοίαρχος ΠΝ ε.α.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

Διαβίβαση ημερήσιας διαταγής παραλαμβάνοντος Α/ΓΕΝ

Σε εκτέλεση της υπ. αριθμόν 1 απόφασης του ΚΥΣΕΑ από 17 Φεβρουαρίου 2010, παραλαμβάνω σήμερα καθήκοντα αρχηγού Γενικού Επιτελείου Ναυτικού από τον Ναύαρχο Γεώργιο Καραμαλίκη ΠΝ.

Κύριε Υπουργέ

Συναισθανόμενος πλήρως την ευθύνη του ύπατου αυτού αξιώματος, θα ήθελα να ευχαριστήσω εσάς προσωπικά και στο πρόσωπό σας όλο το ΚΥΣΕΑ για την εξαιρετική αυτή τιμή και την εμπιστοσύνη που έδειξε στο πρόσωπό μου.

Σε μια πολύ δύσκολη για τη χώρα περίοδο, καλούμαστε να προσπαθήσουμε με όλες μας τις δυνάμεις να ανταποκριθούμε πλήρως και να φανούμε αντάξιοι της ιστορίας και της παράδοσής μας. Με αφετηρία πάντα αυτό, οι στόχοι μου ως ανώτατος αξιωματικός έγιναν οι σκοποί μου ως αρχηγός ΓΕΝ.

Πρωτίστως θα αξιοποιηθεί το ανθρώπινο δυναμικό, με κριτήριο τον επαγγελματισμό και την εκπαίδευσή του. Η εκπαίδευση θα πρέπει να είναι διαρκής και να εκμεταλλεύεται στο μέγιστο τα ήδη σύγχρονα, υψηλής τεχνολογίας, συστήματα που διαθέτει το Πολεμικό Ναυτικό, έχοντας ως κίνητρο την ολοκληρωτική κατάκτηση της γνώσης του κάθε τομέα, ώ-

Συνάντηση Τάξεως 1963 Σχολής Τεχνιτών

Την 7.3.2010 έγινε συνάντηση όλων των συμμαθητών μας σε κέντρο του Χαϊδαρίου.

Σε ευχάριστο κλίμα και για πρώτη φορά γιορτάσαμε τα 47 έτη της γνωριμίας μας, μετά των συζύγων μας, και δώσαμε υπόσχεση ότι καθ' έτος θα γίνεται πάντα συνάντηση.

Η άτυπη Συντονιστική Επιτροπή
Ι. ΜΑΛΑΚΗΣ, Α. ΠΑΓΚΟΣ

στε να καθιστά την αποτελεσματικότητα βέβαιη. Της ίδιας σημαντικότητας αποτελεί για μένα η διαθεσιμότητα αξιόμαχων μονάδων στην υπηρεσία της πατρίδας, καταδεικνύοντας με τον καλύτερο τρόπο την επιχειρησιακή ικανότητα του Ελληνικού Πολεμικού Ναυτικού και την ετοιμότητά του να αντιμετωπίζει αποτελεσματικά τις πολυδιάστατες απαιτήσεις ενός ευμετάβλητου γεωπολιτικού περιβάλλοντος.

Απαιτήσεις που έχουν διαφοροποιηθεί σε σχέση με το παρελθόν και μας οδηγούν να επιχειρούμε σε ευαίσθητες περιοχές, πέραν του ευρύτερου εθνικού μας ενδιαφέροντος, όπως στη Μεσόγειο, στο Κέρας της Αφρικής και αλλού, συμβάλλοντας έτσι στην αμυντική διπλωματία της χώρας.

Όλα τα παραπάνω για να επιτευχθούν και να αξιοποιηθούν στον καλύτερο δυνατό βαθμό, εξαρτώνται από τον κεντρικό πυρήνα, που ου-

σιαστικά είναι το έμπυχο δυναμικό του Πολεμικού Ναυτικού, γι' αυτό η αξιοκρατία, η ισότητα και ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα θα ορίζουν τις αποφάσεις μου.

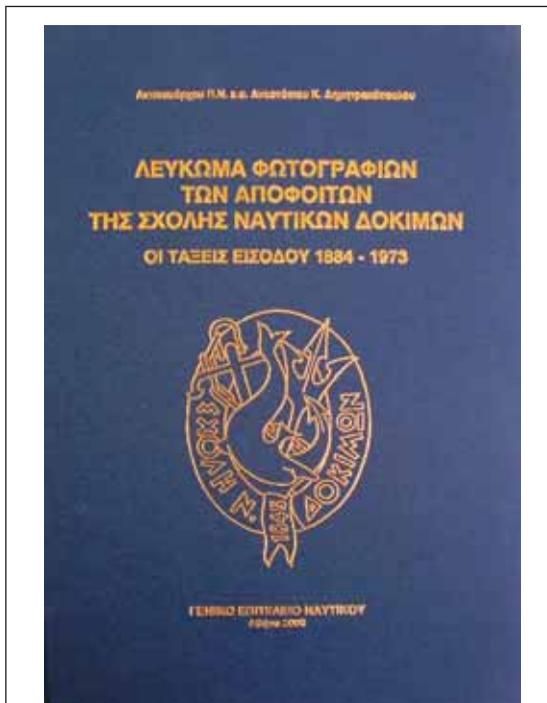
Είμαι βέβαιος ότι θα είστε αρωγοί μου, ώστε οι σκοποί μου να πραγματοποιούν, συνεχίζοντας να δίνετε τον καλύτερο σας εαυτό με υψηλό φρόνημα. Τότε και μόνο τότε θα ανταποκριθούμε όλοι επάξια στο λειτούργημα που επιτελούμε. Στον απερχόμενο Αρχηγό ΓΕΝ, Ναύαρχο Γεώργιο Καραμαλίκη ΠΝ, εύχομαι ολόψυχα υγεία, προσωπική και οικογενειακή ευτυχία.

Αντιναύαρχος Δ. ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΤΗΣ ΠΝ
Αρχηγός ΓΕΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΑΑΝ ΚΡΗΤΗΣ

Δελτίο Τύπου

Σας διαβιβάζουμε συνημμένα τα κείμενα που αφορούν τις ακόλουθες εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στη Λέσχη μας, μαζί με

Σύμφωνα με σχετικό σήμα του ΓΕΝ/ΔΕΔΗΣ, το βιβλίο θα είναι διαθέσιμο από τις 26 Ιανουαρίου 2010 στην ΥΙΝ, τον ΠΟΝ, τον ΠΟΒ/Κρήτης και το ΑΒέρωφ, έναντι 8,5 €. Επίσης, κατόπιν συνεννόησης του ΓΕΝ/ΔΕΔΗΣ, με τους οικείους φορείς, και στην ΕΑΑΝ, το ΝΜΕ και το ΝΜ Κρήτης.

Α. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

τις σχετικές φωτογραφίες.

• Διανομή δώρων σε τέκνα-εγγόνια Αποστράτων • Κοπή πίτας 2010

Ο Πρόεδρος
Αντιπλοίαρχος ε.α. Χ. ΔΡΑΚΑΚΗΣ ΠΝ
Ο Γραμματέας
Αντιπλοίαρχος ε.α. Π. ΔΟΥΚΑΣ ΠΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΑΑΝ ΚΡΗΤΗΣ

Εκδήλωση κοπής πίτας

Στις 13 Ιανουαρίου 2010 έγινε η κοπή της πίτας στη Λέσχη Αποστράτων Αξιωματικών Ναυτικού Κρήτης, με αθρόα προσέλευση συναδέλφων. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι: Γενικός Επιθεωρητής Ναυτικού Αντιναύαρχος (Μ) Π. Κόλλιας ΠΝ με τους επιτελείς του, Υποναύαρχο (Μ) Φ. Χατζηδάκη ΠΝ και Πλοίαρχο (Μ) Α. Μιχάλαρο ΠΝ, Διοικητής ΝΚ Αρχιπλοίαρχος Κ. Χριστίδης ΠΝ, Διοικητής ΚΕΝΑΠ Αρχιπλοίαρχος Μαζαράκης ΠΝ, Διοικητής ΝΑΣΚΡΗ Πλωτάρχης Αρβανιτάκης ΠΝ και Διευθυντές Ναυσταθμού Κρήτης, όπως και ο επίτιμος πρόεδρος Αντιναύαρχος ε.α. Κ. Μανιουδάκης ΠΝ.

Τα δώρα που πρόσφεραν η ΕΑΑΝ, ο Αρχιπλοίαρχος (Μ) ε.α. Ε. Πετράκης ΠΝ και το πρακτορείο ταξιδιών «ELYROS», έτυχαν στα κομμάτια της βασιλόπιτας των Αντιναύαρχου (Μ) Π. Κόλλια, Αντιπλοίαρχου ε.α. Σκευοφύλακα ΠΝ, Ανθυποπλοίαρχου ε.α. Ι. Κοτσιφάκη ΠΝ και στο Σημαιοφόρο ε.α. Χατζημικάλη ΠΝ.

Ο Πρόεδρος Αντιπλοίαρχος ε.α. Χ. Δρακάκης ΠΝ, αφού ευχαρίστησε όλους για την παρουσία τους και ιδιαιτέρως το Ναύαρχο κ. Κόλλια, το Διοικητή Ναυστάθμου Κρήτης, το Διοικητή ΚΕΝΑΠ, τους Διευθυντές ΝΚ και τον Αρχιπλοίαρχο ε.α. Ε. Πετράκη ΠΝ για τη συμβολή του στην επιτυχία της εκδήλωσης, ευχήθηκε υγεία και ο καινούργιος χρόνος να είναι ευλογημένος και έκλεισε με την ευχή του χρόνου η πίτα μας να κοπεί στην ιδιόκτητη Λέσχη μας.

Επίσης, το Δ.Σ. ευχαριστεί τον Αρχιπλοίαρχο ε.α. Ε. Πετράκη ΠΝ για την αμέριστη συμπαράσταση στην οργάνωση της εκδήλωσης.

Ο Πρόεδρος
Αντιπλοίαρχος ε.α. Χ. ΔΡΑΚΑΚΗΣ ΠΝ
Ο Γραμματέας
Αντιπλοίαρχος ε.α. Π. ΔΟΥΚΑΣ ΠΝ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΕΑΑΝ

Η ΕΑΑΝ στα πλαίσια της αναβάθμισης των υπηρεσιών της προς τα Μέλη της, εφαρμόζει από το παρόν τεύχος ερωτηματολόγιο με το οποίο κάθε Μέλος θα μπορεί να εκφέρει τις απόψεις του. Το ερωτηματολόγιο, αφού συμπληρωθεί, θα πρέπει να αποκοπεί από το περιοδικό και να σταλεί στην ΕΑΑΝ ή ταχυδρομικά ή με παράδοσή του στη Γραμματεία της ΕΑΑΝ. Μπορεί να είναι επώνυμο ή ανώνυμο. Διευκρινίζεται ότι ισχύ-

ει μόνο το έντυπο του περιοδικού και όχι φωτοτυπία.

Τα αποτελέσματα και τα ευρήματα θα γνωστοποιηθούν σε επόμενο τεύχος. Προτρέπουμε όλους τους συναδέλφους να λάβουν μέρος στην έρευνα αυτή και να συμπληρώσουν, εάν θέλουν, και την ηλεκτρονική τους διεύθυνση για καλύτερη επικοινωνία.

Ο Πρόεδρος ΕΑΑΝ

Αντιναύαρχος ε.α. Σ. ΠΕΡΒΑΙΝΑΣ ΠΝ

1. ΓΕΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΑΑΝ

Παρατηρήσεις

.....

2. ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΕΑΑΝ

Παρατηρήσεις

.....

3. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΙ ΑΠΟΗΧΟΙ.....

Παρατηρήσεις

.....

4. ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΣ Θ.Α.Ν.....

Παρατηρήσεις

.....

5. ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΣ ΣΕ ΙΔ. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Παρατηρήσεις

.....

6. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΥ ΕΑΑΝ

Παρατηρήσεις

.....

7. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΕΠΙ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΑΑΝ.....

Παρατηρήσεις

.....

8. SITE ΕΑΑΝ

Παρατηρήσεις

.....

.....

9. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Παρατηρήσεις
.....
.....

10. Ν.Ν.Α.....

Παρατηρήσεις
.....
.....

11. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΑΑΝ ΜΕ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ
ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ Π.Ν. ΚΑΙ Λ.Σ.

Παρατηρήσεις
.....
.....

12. ΣΤΗΡΙΞΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ Λ.Σ.

Παρατηρήσεις
.....
.....

13. ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΚΛΟΓΩΝ Δ.Σ. ΕΑΑΝ

Παρατηρήσεις
.....
.....

14. ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ Δ.Σ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Παρατηρήσεις
.....
.....

15. ΓΕΝΙΚΕΣ Ή ΛΟΙΠΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Παρατηρήσεις
.....
.....
.....
.....

Τόπος Ημερομηνία.....

Όνοματεπώνυμο Βαθμός.....

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1. Σε κάθε τετραγωνάκι τίθεται η κατωτέρω βαθμολογία: 0=κακή, 1=μέτρια, 2=καλή, 3=πολύ καλή, x=δεν γνωρίζω, δεν απαντώ
2. Το ερωτηματολόγιο μπορεί να συμπληρωθεί και να σταλεί επώνυμα ή και ανώνυμα.
3. Εάν οι υπάρχουσες γραμμές δεν επαρκούν για τη συ-

μπλήρωση των «παρατηρήσεων», τότε αυτό γίνεται και σε λευκή κόλλα χαρτιού.

4. Τα αποτελέσματα θα ανακοινωθούν εν καιρώ.

5. Τα ερωτηματολόγια μπορούν να παραδοθούν στην ΕΑΑΝ σε ειδικό κουτί που θα υπάρχει στο Εντευκτήριο ή να σταλούν ταχυδρομικώς στη Διεύθυνση Ι. Παπαρηγοπούλου και Π.Π. Γερμανού, Πλ. Κλαυθμώνος 105 61 Αθήνα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Επειδή πρόκειται να γίνει επανεξέταση των χρήσιμων πληροφοριών σε σχέση με την ύλη του περιοδικού και του χώρου που καταλαμβάνουν σε αυτό, παρακαλούμε και ενημερώνουμε τα μέλη που ενδιαφέρονται να μας στείλουν τις πληροφορίες - ανακοινώσεις πιο σύντομες, μέχρι 23 λέξεις. Με περισσότερες από 23 λέξεις δεν θα δημοσιεύονται. Έτσι θα γίνεται πλήρης εκμετάλλευση του χώρου του περιοδικού, αλλά και να καλύπτονται όλοι οι ενδιαφερόμενοι, διότι υπό την παρούσα μορφή υπάρχει πρόβλημα. Οι «χρήσιμες πληροφορίες» θα δημοσιεύονται εναλλάξ μέχρι τρεις φορές το χρόνο.

Ιατροί συμβεβλημένοι με το Δημόσιο

Δέχονται τους ασφαλισμένους μόνο με τα βιβλιάρια ασθενείας, χωρίς άλλη οικονομική επιβάρυνση:

- Ο ιατρός χειρουργός ορθοπαιδικός-τραυματολόγος **Δημήτριος Γεωρ. Δανομάρας**, γιος συναδέλφου, δέχεται ασφαλισμένους του Δημοσίου στο ιατρείο του Μαυρομικάλη 21, Αγ. Ανάργυροι, τηλ.: 210-2625695, κιν.: 6976-245918.

- Η **Χρυσούλα Γαλανάκη**, ρευματολόγος, κόρη συναδέλφου, διατηρεί ιατρείο στην οδό Ελευθερίου Βενιζέλου 103, Αγ. Βαρβάρα. Δεκτά ταμεία. Τηλ.: 210-5443134.

Διάφορα

- Ο Φυσικοθεραπευτής **Γεώργιος Α. Βασιλόπουλος**, γιος συναδέλφου, διατηρεί φυσικοθεραπευτήριο στους Αμπελόκηπους, στην οδό Έσλιν 16-18 (πλησίον σταθμού METRO). Δεκτά ταμεία. Τηλ.: 210-6451891, κιν.: 6977-074212.

- Δρ **Σπύρος Χρυσικόπουλος**, γιος συναδέλφου, χειρουργός Οδοντίατρος DDS-PHD, απόφοιτος Χαϊδελβέργης και διδάκτωρ AACHEN. Εμφυτευματολογία, αισθητική προσθετική, laser, πανοραμική ακτινογραφία. Π. Νιρβάνα 9, Ν. Ψυχικό, τηλ.: 210-6771040.

- Ο ορθοδοντικός Δρ **Παύλος Τσίμας**, Αρχιπλοίαρχος ΠΝ ε.α., δέχεται με ειδικές τιμές οικογένειες συναδέλφων στο ιατρείο του, Ρέππα 34, Παπάγου, τηλ.: 210-6526829.

- Ο γαμπρός του συναδέλφου Σίμου Ματζηρίδη διατηρεί κατάστημα επιγραφών-σφραγίδων-εντύπων-διαφημ. δώρων, οδός Πρωτοπαπαδάκη 5 (κάθοδος), Γαλάτσι. **Χρήστος Χωριανόπουλος - XNX SIGNS**.

- Ο **Σωτήρης Αϊδίνης**, γιος συναδέλφου, διατηρεί κατάστημα επίπλων κουζίνας και ηλεκτρικών συσκευών. Έκθεση: Δεκελείας 169, Ν. Φιλαδέλφεια, τηλ.: 210-2514062, κιν.: 6932-257175.

- Ο γιος του συναδέλφου μας **Βασιλόπουλου Ταβουλάρη, Νικόλαος**, διατηρεί Γραφείο Τελετών. Τηλ.: 210-6549208, κιν.: 6972-416761.

Τιμές χαμηλές για την οικογένεια ΠΝ.

- Η **Βαϊτσα-Μαρία Ν. Μέλλου**, κόρη αξιωματικού ε.α. παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα Γερμανικών στη Δυτική Αττική. Τηλ.: 6978-994563. Ειδικές τιμές σε τέκνα συναδέλφων.

- Ο αξιωματικός ε.α. Βασίλειος Σπηλιωτόπουλος διατηρεί συνεργασία με την εταιρεία ΝΕΟPLAN-ΑΙΧΜΗ (έπιπλα κουζίνας και ντουλάπες υπνοδωματίων) με εκπτώσεις για όλους τους συναδέλφους. Τηλ.: 210-2137444, 6943-482771.

Πωλούνται οικόπεδα στον οικισμό ΟΣΜΑΝ - Αγ. Ιωάννη Ευβοίας

- Ο.Τ. 263 οικ. 7, με εξαιρετική θέα, τηλ.: 210-8611486, 6944-844886.

- Ο.Τ. 187 οικ. 3, αμφιθεατρικό, τιμή: 30.000 ευρώ, τηλ.: 6973-809309.

- Ο.Τ. 233 οικ. 1, 680 τ.μ., γωνιακό, ζώνη Δ', τιμή: 32 ευρώ, τηλ.: 210-6894771, 6936-613231.

- Ο.Τ. 193 οικ. 6, 680 τ.μ., προνομιούχο, εγγύς παραλίας, τηλ.: 210-4640151, 6943-486436.

- Ο.Τ. 215 οικ. 10, 625 τ.μ., με απεριόριστη θέα, τιμή 40.000 ευρώ, τηλ.: 210-9493703, 6932-270747.

- Ο.Τ. 183 οικ. 4, με εξαιρετική θέα, ζώνη Β', τηλ.: 6973-380858.

- Ο.Τ. 230 σε χαμηλή τιμή, Ν. Γενοβέλης, 6944-508100.

Ενοικιάζονται δωμάτια

- Στην **Κέρκυρα**, ενοικιάζονται διαμερίσματα δύο μέχρι έξι ατόμων εξοπλισμένα, τιμές σύμφωνα με το πρόγραμμα της ΕΑΑΝ. Πληρ.: Ανδρέας Μαζαράκης, τηλ.: 210-6721558, 6944-820055.

- Στην **Αγ. Μαρίνα Αίγινας** ενοικιάζονται δωμάτια από Μάιο έως Σεπτέμβριο με έκπτωση 40% για συναδέλφους του ΠΝ. Πληρ.: Αθαν. Σοφράς Πιχης ε.α. Πληρ.: 6947-721561.

Ξενοδοχείο ΓΑΛΗΝΗ

- Στην Αιδηψό δίπλα στη θάλασσα προσφέρουμε στα μέλη ΕΑΑΝ δίκλινα δωμάτια με 60 ευρώ (πρωινό). Τηλ.: 22260-22160, 6946-132220.

Ελληνο-Γερμανικές σχέσεις

Αθήνα, 22 Μαρτίου 2010

Ναύαρχος ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΠΑΣ ΠΝ
Επίτιμος Αρχηγός Γενικού Επιτελείου Ναυτικού

Οι πρόσφατες επανειλημμένες προσβλητικές για την Ελλάδα θέσεις και απαράδεκτα σχόλια της Γερμανίδας καγκελαρίου κυρίας Merkel, επιβάλλουν μια σύντομη αναδρομή στις Ελληνο-Γερμανικές σχέσεις, με ιδιαίτερη έμφαση στις ελληνικές αγορές γερμανικού κύριου αμυντικού υλικού τις τελευταίες δεκαετίες.

Πριν από τον Β' Π.Π. Ελλάδα και Γερμανία είχαν άριστες εμπορικές σχέσεις, κυρίως με ανταλλαγές προϊόντων (clearing).

Κατά τον Β' Π.Π. ο Χίτλερ αναγνώρισε την επτάμηνη ηρωική άμυνα των Ελλήνων στις επθέσεις της Ιταλίας και Γερμανίας, αφενός δηλώνοντας στο Reichstag στις 4 Μαΐου 1941 ότι «Η ιστορική δικαιοσύνη με υποχρεώνει να διαπιστώσω ότι από όλους τους αντιπάλους που αντιμετώπισαμε, ο Έλληνας στρατιώτης πολέμησε με ύψιστο ηρωισμό και αυτοθυσία και συνθηκολόγησε μόνο όταν η εξακολούθηση της αντιστάσεως δεν ήταν δυνατή και δεν είχε κανένα νόημα. Ο Ελληνικός λαός αγωνίστηκε τόσο γενναία, ώστε και αυτοί οι εχθροί του δεν μπορούν να αρνηθούν την προς αυτόν εκτίμηση. Εξ όλων των αντιπάλων που μας αντιμετώπισαν, μόνον ο Έλληνας στρατιώτης πολέμησε με παράτολμο θάρρος και ύψιστη περιφρόνηση προς το θάνατο» και αφετέρου δηλώνοντας το 1944 στη διάσημη Γερμανίδα κινηματογραφίστρια Leni Riefenstahl και επαναλαμβάνοντας στην πολιτική του Διαθήκη πριν αυτοκτονήσει τον Απρίλιο του 1945 ότι: «Η είσοδος της Ιταλίας στον πόλεμο αποδείχτηκε καταστροφική για μας. Εάν οι Ιταλοί δεν είχαν επιτεθεί στην Ελλάδα και δεν χρειάζονταν τη βοήθειά μας, ο πόλεμος θα είχε πάρει διαφορετική τροπή. Θα είχαμε προλάβει να κατακτήσουμε το Λένινγκραντ και τη Μόσχα πριν μας πιάσει το Ρωσικό ψύχος».

Επίσης, κατά τον Β' Π.Π., σε αντίθεση προς τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη που η Γερμανία είχε κατακτήσει πριν επιτεθεί στην Ελλάδα για να αντιμετωπίσει την ήττα του Μουσολίνι από τις Ελληνικές Ε.Δ., ο Χίτλερ μετά την κατάληψη της Ελλάδας δεν κράτησε Έλληνες αιχμαλώτους, ε-

πέτρεψε στους Έλληνες Αξιωματικούς να αποχωρήσουν με τον σπλισμό τους και επέτρεψε το σχηματισμό Ελληνικής Κυβερνήσεως.

Αμέσως μετά τον Β' Π.Π. Έλληνες εφοπλιστές με πρώτο τον Αριστοτέλη Ωνάση έδωσαν παραγγελίες κατασκευής εμπορικών πλοίων στα τότε ανασυγκροτούμενα από τις τεράστιες καταστροφές Γερμανικά Ναυπηγεία του Κιέλου. Ακολούθως το Ελληνικό ΠΝ εμπιστεύτηκε το 1967 την κατασκευή στα ίδια Ναυπηγεία 4 Υποβρυχίων Γερμανικής σχεδίασεως, νέου τύπου 209, που δεν είχαν ξανακατασκευαστεί. Με τη συμπαράσταση του Ελληνικού ΠΝ ο τύπος αυτός Υποβρυχίων εξελίχτηκε με επιτυχία και η Γερμανία πούλησε περί τα 70 συνολικά Υποβρύχια τύπου 209 σε διάφορα ΠΝ. Το Ελληνικό ΠΝ παρήγγειλε αμέσως μετά τη μεταπολίτευση το 1974 άλλα 4 Υποβρύχια ίδιου τύπου.

Το 2000 το Ελληνικό ΠΝ παρήγγειλε στα ίδια Γερμανικά Ναυπηγεία ακόμη 4 Υποβρύχια νέου τύπου 214, που δεν είχαν ξανακατασκευαστεί και ήταν επακόλουθο να παρουσιάσουν τεχνικά προβλήματα, λόγω των οποίων μόλις πριν από λίγες ημέρες αποφασίστηκε η παραλαβή τους καθώς και η αύξηση του αριθμού τους από 4 σε 6. Αμέσως μετά ακολούθησαν οι σκληρές επικρίσεις και άδικες θέσεις της κυρίας Merkel σε βάρος της Ελλάδας.

Για να μην επεκταθώ και σε άλλες πρόσφατες παραγγελίες σημαντικής αξίας Γερμανικού υλικού από την Ελλάδα, όπως αρμάτων μάχης κ.λπ., περιορίζομαι μόνο να αναφέρω την κατασκευή 4 φρεγατών τύπου MEKO για το Ελληνικό ΠΝ.

Μετά τα περιληπτικά προαναφερθέντα γίνεται καταφανές ότι η Ελλάδα αποτελεί σταθερά σημαντικό εμπορικό εταίρο της Γερμανίας και της οφείλεται καλύτερη αντιμετώπιση και σεβασμός από την κυρία Merkel.

Περί ελλειμμάτων Δημοκρατίας

Προς το Δ.Σ. της ΕΑΑΝ

Υποναύαρχος ΠΝ ε.α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

Κύριοι συνάδελφοι,

Κατά τις αρχαιρεσίες της 22.11.2009, όπως κάθε φορά, ψήφισε το ένα πέμπτο περίπου των

μελών της Ενώσεως, ενώ η συντριπτική πλειοψηφία τους γύρισε την πλάτη στην κορυφαία αυτή πράξη της ΕΑΑΝ.

Το γεγονός εκτιμώ ότι δεν πρέπει να σας προβλημάτιζε όπως δεν προβλημάτιζε και όλα τα προηγούμενα Δ.Σ. Οι συνάδελφοι που τα συγκρότησαν και ανέχθηκαν και επιδίωξαν την ελαχιστοποίηση των συμμετεχόντων στις εκάστοτε αρχαιρεσίες γιατί αυτό βοηθούσε τις επιδιώξεις τους.

Οι μάχιμοι απόστρατοι ανώτατοι αξιωματικοί κατάφεραν σταδιακά να μετατρέψουν την Ένωση σε ένα ασήμαντο «Κλαμπ». Την κατάντησαν μια παρεούλα και δείχνουν σαν να μην το αντιλαμβάνονται. Τους είναι αδιανόητο να δεχθούν ότι είναι άλλο το ΠΝ και άλλο, τελείως άλλο, ο συνδικαλισμός. Ένας άξιος κατά τα άλλα μάχιμος, μηχανικός και εσχάτως ένας άξιος οικονομικός δεν σημαίνει ότι είναι και καλός συνδικαλιστής.

Οι συνάδελφοι επιβάλλεται επιτέλους να αποδεχθούν ότι σαν απόστρατοι αξιωματικοί είμαστε όλοι, χωρίς εξαίρεση, απλοί πολίτες με τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις. Κάποτε ήμασταν Ναύαρχοι, Πλοίαρχοι, Σημαιοφόροι. Τώρα δεν είμαστε ούτε Ναύαρχοι ούτε Πλοίαρχοι ούτε Σημαιοφόροι. Οι βαθμοί μας έχουν μόνο ιστορική και συνταξιοδοτική αξία. Ακόμη δεν είμαστε πια ούτε μάχιμοι ούτε μηχανικοί ούτε οικονομικοί ούτε γιατροί, όπως επιμένει η Ένωση να μας χαρακτηρίζει όταν αλληλογραφεί μαζί μας.

Με αυτή την προϋπόθεση τα μέλη της Ενώσεως δικαιούνται να εκλέγουν και να εκλέγονται σε όλες τις θέσεις του Δ.Σ. χωρίς καμία εξαίρεση. Για παράδειγμα ένας απόστρατος σημαιοφόρος δικαιούται να θέτει υποψηφιότητα για τη θέση του προέδρου. Η εκλογή του βέβαια θα εξαρτηθεί από το κατά πόσον η πλειοψηφία των συναδέλφων θα τον κρίνει καταλληλότερο από άλλους, ακόμη και ναυάρχους και τον τιμήσει με τον ψήφο της. Αυτό σημαίνει Ισοτιμία, αυτό σημαίνει Ισονομία, αυτό τελικά σημαίνει Δημοκρατία. Με ποια λογική τού αποκλείεται αυτό το δικαίωμα.

Την πλήρη κατάργηση της अपαράδεχτης και αναχρονιστικής ισχύουσας νομοθεσίας πρότεινα με επιστολή μου την 5.6.2006 στον τότε Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Ευάγγελο Μείμα-

ράκη, χωρίς να λάβω καμία απάντηση. Επανήλθα στις 9.8.2006. Στις 4.8.2006 από το γραφείο διευθυντού Υ.ΕΘ.Α. μου εστάλη απαντητικό έγγραφο απλά για να κλείσει το θέμα χωρίς να ασχοληθεί καθόλου με την ουσία. Την απaráδεχτη στάση του Υ.ΕΘ.Α. την επισήμανα με την επιστολή μου της 4.9.2006.

Στις 19.9.2006 έλαβα απάντηση στις επιστολές μου 5.6.2006 και 4.9.2006 και από την ΕΑΑΝ με την οποία, όπως αναμενόταν άλλωστε, υπερασπίστηκε με πάθος «το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο των αρχαιρεσιών». Όθεν εστί μεθερμηνεύμενο «μην ενοχλείτε τα κακώς κείμενα».

Περιττόν να πω ότι ούτε παράγραφος από τις επιστολές μου δεν δημοσιεύθηκε στο επίσημο περιοδικό της Ενώσεως, εκτιμώ λόγω των καινών «δαιμονίων» που εισηγούμην και αφορούσαν στον τρόπο εκλογής του Προέδρου, Αντιπροέδρου και των μελών του Δ.Σ. της Ένωσης. Το ίδιο εκτιμώ ότι θα κάνετε και εσείς. Μακάρι να διαψευσωτώ.

Οι επιστολές μου με τις οποίες πρότεινα να τεθεί σε συζήτηση «το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο των αρχαιρεσιών» και όπως ήταν επόμενο χαλούσαν το πάρτι κυρίως των μάχιμων συναδέλφων, οι οποίοι ακόμη και στην αποστρατεία τους εξακολουθούν να πιστεύουν στη διαφορετικότητά τους σε σχέση με τους συναδέλφους των άλλων κλάδων και ειδικοτήτων, πετάχτηκαν στο καλάθι των αχρήστων.

Έχετε υποχρέωση να ξεκινήσετε από τώρα ενέργειες για την πλήρη κατάργηση «του υφισταμένου πλαισίου», ώστε οι επόμενες αρχαιρεσίες να γίνουν με δημοκρατικό τρόπο. Εάν βέβαια υπάρξει νόμος προ της συμπλήρωσεως της τριετούς θητείας σας να παραιτηθείτε και να προκηρύξετε αμέσως εκλογές. Η παρούσα κατάσταση δεν πάει άλλο και δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντά μας.

Διευκρινίζω ότι τα ανωτέρω δεν σημαίνουν κατά κανένα τρόπο ότι πρέπει να ξεχάσουμε ποιο είμαστε. Οφείλουμε να συνεχίσουμε να αλληλοεκτιμούμεθα και να σεβόμαστε και να τιμούμε ο ένας τον άλλο και βέβαια εκείνους που σεβόμαστε και εκτιμούσαμε όταν ήμασταν ακόμη στο Σώμα.

Με εκτίμηση
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΑΡΒΕΡΗΣ
Υποναύαρχος ΠΝ ε.α.

ΕΝΩΣΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Προς: Υποναύαρχο ε.α. Π. Βαρβέρη ΠΝ,
Λ. Μεσογείων 214, 155 61 Χολαργός

26 Φεβρουαρίου 2011

Αρ. πρωτ.: 123

Αξιότιμε Ναύαρχε Π. Βαρβέρη

Διάβασα την από 18.1.2010 επιστολή σας, με την οποία αποδεικνύετε το έμπρακτο ενδιαφέρον σας για την ΕΑΑΝ. Σε ορισμένα θέματα έχετε δίκιο, σε άλλα όμως όχι.

Βεβαίως και με προβληματίσει η μεγάλη αποχή από τις αρχαιρεσίες της 22.11.09. Έχετε δίκιο ότι πολλοί απόστρατοι έχουν γυρίσει την πλάτη στην ΕΑΑΝ και κυρίως οι εκ της ΣΝΔ προερχόμενοι. Με έχει προβληματίσει πολύ το γεγονός αυτό και ήδη, παρόλο που η θητεία μου ως Προέδρου της ΕΑΑΝ αρχίζει την 2.3.10 έχω ξεκινήσει αγώνα για να πυκνώσουν όλοι τις γραμμές της ΕΑΑΝ, δεν σας κρύβω δε ότι βρήκα μεγάλη ανταπόκριση στο θέμα του ΝΝΑ από τους αποστράτους.

Βεβαίως ένας σημαντικός παράγων μη προσέλευσης στις Αρχαιρεσίες είναι και ότι πολλοί συναδέλφοι, της επαρχίας κυρίως, δεν ψηφίζουν γιατί δεν υπάρχει παράρτημα της ΕΑΑΝ στην περιοχή τους. Ήδη εργάζομαι προς την κατεύθυνση θέσπισης ηλεκτρονικής ή επιστολικής ψήφου.

Όσα αναφέρετε για τους μαχίμους νομίζω ότι είναι άδικο, όπως τα παρουσιάζετε, για τον απλούστατο λόγο ότι οι μαχίμοι «σνομπάρουν» την ΕΑΑΝ και εδώ και καιρό δεν μπορούν να καταλάβουν τις 2 θέσεις στο Δ.Σ. που είναι κοινές (μάχιμος ή διδάσκαλος), στο δε Δ.Σ. που λήγει η θητεία του δεν υπάρχει μάχιμος μέλος.

Όσον αφορά τη μη ύπαρξη των βαθμών, αυτό είναι άποψή σας, σεβαστή, αλλά η μεγάλη πλειοψηφία απαιτεί τη μνημόνευση του βαθμού ακόμη και στις επιστολές του ΜΤΝ και της ΕΑΑΝ. Η αναγνώριση, μεταξύ μας, των βαθμών, αποτελεί παράδοση του ΠΝ. Είναι η παράδοση που δεν μας αφήνει εύκολα, να μιλήσουμε στον ενικό στον έστω και κατά μία τάξη αρχαιότερό μας.

Αυτά που επικαλείσθε για την εκλογή σηματοφόρου στη θέση του προέδρου, δεν είναι αποδεκτά από την πλειοψηφία των μελών της ΕΑΑΝ γιατί ο Ναύαρχος πρόεδρος δίνει άλλη αίγλη και μπορεί να επιλύσει πιο εύκολα τα προβλή-

ματα.

Πάντως είναι υπό εξέταση το νομικό πλαίσιο λειτουργίας και αρχαιρεσιών των Ενώσεων, αλλά όχι ως προς αυτό το σημείο.

Ως πρόεδρος της ΕΑΑΝ δεν έχω λόγο να μη δεχθώ την κριτική του οποιουδήποτε μέλους της και ούτε αναστολές για τη δημοσίευση επιστολών του στους «Θαλασσινούς Απόηχους». Δράττομαι της ευκαιρίας να σας πληροφορήσω ότι η από 18.1.10 επιστολή σας μαζί με την παρούσα απάντηση θα δημοσιευθεί στο επόμενο τεύχος των «Θαλασσινών Αποήχων».

Τέλος, ήθελα να σας πληροφορήσω ότι από το επόμενο τεύχος των «Θ.Α.» θα υπάρχει ερωτηματολόγιο, όπου οι απόστρατοι θα γνωστοποιούν στην ΕΑΑΝ με άμεσο τρόπο τα παράπονά τους και τις προτάσεις τους.

Το γραφείο μου είναι ανοικτό για εσάς, όπως και για τα υπόλοιπα μέλη της ΕΑΑΝ, για εποικοδομητικό διάλογο.

Η τελευταία παράγραφος της επιστολής σας με βρίσκει σύμφωνο σε όλα.

Με εκτίμηση

Αντιναύαρχος ε.α. Σ. ΠΕΡΒΑΙΝΑΣ ΠΝ
Αντιπρόεδρος Δ.Σ./ΕΑΑΝ

Μάχιμα πλοία του ΠΝ

Κύριε Διευθυντά,

Με αφορμή πρόσφατες ανακοινώσεις περί προσκλήσεως, για το Πολεμικό μας Ναυτικό (ΠΝ) 6 νέων φρεγατών τύπου Fremm, εκτοπίσματος κάθε μιας 6.000 τόνων, που ήδη ναυπηγούνται από και για το Γαλλικό και Ιταλικό Ναυτικό, έναντι αρχικής δαπάνης 2,4 δισ. ευρώ, η οποία μέχρι την παράδοση των πλοίων θα αυξηθεί σημαντικά, θα είναι ίσως χρήσιμη η ακόλουθη παρουσίαση ορισμένων συναφών εμπειριών, που απέκτησα κατά τη σχεδόν σαράνταχρονη υπηρεσία μου σε καίριες θέσεις στο ΠΝ. Τις επισημάνσεις αυτές τις κάνω, χωρίς να γνωρίζω τι έχει διαμειφθεί στις μέχρι τώρα διαπραγματεύσεις και τις τυχόν δεσμεύσεις που ήδη υπάρχουν.

Είναι γνωστό ότι η ολική τιμή για την πρόσκτηση ενός μάχιμου πλοίου, είναι περίπου ανάλογη προς το εκτόπισμά του. Έτσι τα πλοία που επιλέγονται, δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερα απ' ό,τι επιβάλλουν οι συνθήκες των θαλασσών όπου κυρίως θα επιχειρούν και τα ο-

πλικά συστήματα που θα φέρουν. Είναι επίσης προφανές ότι το κόστος για τη λειτουργία και συντήρηση του μεγάλου πλοίου είναι ανάλογα πολύ μεγαλύτερο. Είναι ακόμη καταφανές ότι ένα μεγάλο πολεμικό πλοίο αποτελεί στόχο μεγάλης αξίας (High value Target) και η κατά προτεραιότητα στοχοποίησή του και η πιθανή απώλειά του, θα αποτελέσει βαρύτατο πλήγμα για το ΠΝ, του οποίου το θέατρο επιχειρήσεων είναι κυρίως η περιορισμένη, αλλά άκρως επικίνδυνη περιοχή του Αιγαίου.

Στο ΠΝ, παρά το ότι η κυρίαρχη περιοχή άμυνας είναι το Αιγαίο, επικρατεί από παλαιά, καθώς κατά την κρίση και εμπειρία μου, η προτίμηση σε μεγάλα πλοία, που έχουν και μεγάλες απαιτήσεις και επιβαρύνσεις κάθε είδους. Ενδεικτική είναι η μετά τον Β' ΠΠ απόκτηση του εκτοπίσματος 10.000 τόνων Καταδρομικού «Ελλη», που πήραμε στα πλαίσια Ιταλικών επανορθώσεων, το οποίο χρησιμοποιήθηκε μόνο για μεταφορές αρχηγών κρατών, που επισκέπτοντο επίσημα την Ελλάδα.

Στα τέλη του 1970, η Ηγεσία του ΠΝ επιθυμούσε την πρόσκτηση Φρεγατών εκτοπίσματος 3.600 τόνων, που κατασκευάζοντο στην Ολλανδία για το Ολλανδικό Ναυτικό, το οποίο είχε οικονομικά συμφέροντα μέχρι τον Ειρηνικό Ωκεανό και ήθελε να τα διασφαλίσει. Τότε, ως Διοικητής Αντιτορπιλικών που ήμουνα, κλήθηκα από τον ΥΠΕΘΑ, αείμνηστο Ευάγγελο Αβέρωφ, μαζί με τους ανώτερους Αξιωματικούς Διοικητές των άλλων στολίσκων του ΠΝ, για να παρουσιάσουμε τις απόψεις μας, παρουσία του Α/ΓΕΝ και Επιτελών του. Ως αρχαιότερος Διοικητής μίλησα εκ μέρους και των άλλων Διοικητών και ανέπτυξα πολλά βασίμα επιχειρήματα για τα πλεονεκτήματα των μικρότερου εκτοπίσματος Φρεγατών, κατάλληλων για το Αιγαίο, αλλά δυστυχώς δεν εισακουστήκαμε.

Το 1983, όταν ήμουνα Α/ΓΕΝ ανατέθηκε στη Ναυπηγική Σχολή του ΕΜΠ η συγκριτική μελέτη συμπεριφοράς στο Αιγαίο της τότε νεότευκτης Ολλανδικής κατασκευής Φρεγάτας «Λήμνος», εκτοπίσματος 3.600 τόνων και ενός παλαιού Αντιτορπιλικού συνοδείας τύπου «Αετός», Αμερικανικής κατασκευής του 1944, που είχε το μισό περίπου εκτόπισμα. Συμπέρασμα της μελέτης ήταν, ότι η διπλάσιου εκτοπίσματος Φρεγάτα «Λήμνος», ήταν επιχειρησιακά μόλις 7,5%

πιο αξιοποιήσιμη υπό τις αντίξοες καιρικές συνθήκες, που συνήθως επικρατούν στο Αιγαίο, από το μισού περίπου εκτοπίσματος Αντιτορπιλικό «Αετός».

Συμπερασματικά και για πολλούς ακόμη σοβαρούς λόγους, που δεν συνιστάται να αναλύσω και να επεκταθώ εδώ, το ΠΝ πρέπει να προτιμάει φρεγάτες κατάλληλες κυρίως για το Αιγαίο, εκτοπίσματος περίπου 1.800 τόνων, που να διαθέτουν πλήρη σύγχρονη αντιαεροπορική και αντιβληματική αυτοάμυνα.

Μετά τιμής
Ναύαρχος ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΠΑΣ Π.Ν.
Επίτιμος Αρχηγός
Γενικού Επιτελείου Ναυτικού

Προς: ΟΣΜΑΝ

Κοιν.: ΕΓΑ/ΓΕΝ, ΕΑΑΝ

Δικαιούχοι προγράμματος «ΚΟΡΑΚΙΑ»

Κύριοι,

Στη συνέχεια επιστολής μου από 20.5.2009 και μετά από λεπτομερή προσωπικό έλεγχο με αφορμή βάσιμες αμφιβολίες που έχουν εγερθεί με βάση νέα οικονομικά στοιχεία που προέκυψαν από το πρακτικό 60/7.11.85 που πρόσφατα ανευρέθη και μου ετέθη υπόψη, παρότι αυτά δεν είναι απόλυτα σαφή και ξεκάθαρα, είμαι υποχρεωμένος να ανασκευάσω την άποψη που έχω διατυπώσει μέχρι σήμερα, περί δικαιώματος συμμετοχής και των 380 νέων μελών 1985-6 ισότιμα με τα παλαιά μέλη στο πρόγραμμα «ΚΟΡΑΚΙΑ».

Συγκεκριμένα, με αναλυτικό υπολογισμό των τόκων με βάση το επιτόκιο κάθε έτους επί των εισφορών και τόκων προηγούμενων ετών, αρχής γενομένης από το έτος 1970 έως το τέλος του 1985, συνυπολογιζομένων των εξόδων αγοράς και εξυπηρέτησης του προγράμματος θέματος, προκύπτει ποσό συμμετοχής των αρχικών μελών άνω των 165.000 δρχ., ποσό σχεδόν τριπλάσιο του συνόλου των ετήσιων εισφορών (56.400 δρχ.), γεγονός που διαφοροποιεί την κατάσταση ως κατωτέρω:

α) Η σχέση τόκων προς σύνολο εισφορών δεν είναι 100-108% όπως εμφανίζεται στους ισολογισμούς ΟΣΜΑΝ ετών 1984-1986 αλλά πολύ υψηλότερη, λόγω των υψηλών επιτοκίων της ε-

ποχής. Η διαφορά οφείλεται στο ότι στους ισολογισμούς του ΟΣΜΑΝ αλλά και στους μέχρι σήμερα υπολογισμούς μας δεν περιλαμβάνονται —αναφέρονται σαν μετρητά τα έξοδα προγράμματος μέχρι το 1986, αλλά εμφανίζεται η αγορασθείσα έκταση σαν περιουσιακό στοιχείο. Με το σκεπτικό αυτό η καταβολή των 114.000 δρχ. από τα νεοεισερχόμενα μέλη στις αρχές του 1986 αντιστοιχούσε με τις εισφορές και τόκους που προέκυπταν με βάση το ταμείο της 31.12.85, δεν κάλυπτε όμως τις εισφορές και αντίστοιχους τόκους που είχαν διατεθεί μέχρι τότε για αγορά της έκτασης (συμβολαιογραφικά, Εφορία και λοιπά έξοδα προγράμματος).

β) Συμπερασματικά επίσης προκύπτει ότι το ποσό των 114.000 δρχ. των νέων μελών αντιστοιχεί στα 2/3 των εισφορών και τόκων των παλαιών μελών που μεταφέρθηκαν το 1986 στο νέο πρόγραμμα «ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗ», ενώ το 1/3 που αντιστοιχούσε σε 51.000 δρχ. περίπου είχε διατεθεί στο αρχικό πρόγραμμα «ΚΟΡΑΚΙΑ». Τα μέλη που ανεγράφησαν στα έτη 1976, 1978, 1979 θα πρέπει να συμμετείχαν με μικρότερο ποσό, διότι δεν κατέβαλαν τόκους από το 1970 έως την ημερομηνία εγγραφής τους, παρά μόνο εισφορές παλαιών μελών.

γ) Ενώ έτσι δεν υπάρχει θέμα εξομοίωσης οικονομικής νέων και παλαιών μελών, γεννάται θέμα οικονομικής διαφοροποίησης δικαιωμάτων επί προγράμματος «ΚΟΡΑΚΙΑ», των παλαιών μελών (σήμερα 40) που παρέμειναν στο πρόγραμμα αποκλειστικά με το σύνολο των εισφορών και τόκων (165.000 δρχ. περίπου) και των παλαιών μελών που μετέφεραν τα 2/3 (114.000 δρχ.) της συμμετοχής τους στο πρόγραμμα «ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗ» και παραμένουν με το 1/3 (51.000 δρχ.) αυτών στο αρχικό πρόγραμμα.

δ) Σε περίπτωση αξιοποίησης της έκτασης «ΚΟΡΑΚΙΑ» προκύπτει θέμα αναπλήρωσης από τους 633 δικαιούχους αμφοτέρων των προγραμμάτων, έντοκα των 114.000 δρχ. που μεταφέρθηκαν στο πρόγραμμα «ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ», πέραν της έντοκης αναπλήρωσης εισφορών προγράμματος «ΚΟΡΑΚΙΑ» από 1.1.1986 έως 31.12.2005. Σε αντίθετη περίπτωση μη αναπλήρωσης το δικαίωμα συμμετοχής, στο προϊόν αξιοποίησης Κορακιάς θα αντιστοιχεί στο 1/3 της μερίδας των 40 μελών που παρέμειναν μέχρι σήμερα στο αρχικό πρόγραμμα ή και σε μικρό-

τερο ποσοστό, εάν προκύψει ότι τα έξοδα από 1986 έως 2005 έχουν καλυφθεί από τη συμμετοχή των 40 δικαιούχων «μόνο ΚΟΡΑΚΙΑ». Θα πρέπει να εξεταστεί εάν τα μετέπειτα έξοδα προγράμματος «ΚΟΡΑΚΙΑ» από 1986 μέχρι 2005 που σταμάτησε η παρακράτηση εισφορών, καλύπτονται από τις εισφορές και τόκους των 40 μελών προγράμματος «ΚΟΡΑΚΙΑ», συν τους τόκους των 51 διαγραφέντων, από 1986 μέχρι σήμερα, οπότε δεν θα υπάρχει και θέμα συμμετοχής στα μετέπειτα έξοδα των παλαιών μελών που συμμετείχαν και στον «ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗ». Τα ανωτέρω ισχύουν με βάση οικονομική προσέγγιση του θέματος και όχι νομική.

Η όλη παρανόηση και η πεποίθηση περί οικονομικής εξομοίωσης των νέων μελών με τα παλαιά του έτους 1970, οφείλεται στην ατυχή και κατηγορηματική έκφραση στη σχετική αλληλογραφία του ΟΣΜΑΝ (επιστολή-πρόσκληση της 7.11.1985 και σήματος 080936/ΝΟΕ/85) για τη συμμετοχική τους εισφορά των 114.000 δρχ. ως ποσό «που αντιστοιχεί στο ποσό και τους τόκους που έχουν καταβάλει τα εγγεγραμμένα μέχρι σήμερα μέλη», ενώ θα έπρεπε να συμπληρώνετο-ακολουθείτο από την φράση «αφαιρουμένων του μέρους αυτών που έχουν διατεθεί για τα έξοδα προγράμματος Κορακιάς».

Είναι σήμερα φανερό ότι η απόλυτη-κατηγορηματική έκφραση αυτή σε συνδυασμό με το ποσό των εισφορών και τόκων του ισολογισμού ΟΣΜΑΝ προκάλεσε ισχυρή πεποίθηση περί άδικου και αδικαιολόγητου αποκλεισμού από το πρόγραμμα Κορακιάς, τόσο στην κατηγορία των μελών έτους 1986 που υπέγραψαν τον Αύγουστο 2007 σχετική επιστολή διαμαρτυρίας - διεκδίκησης ισότιμης συμμετοχής, όσο και στον Νομ. Σύμβουλο ΟΣΜΑΝ, ο οποίος δύο φορές (21.9.2007 και 9.6.2009) γνωμάτευσε υπέρ αυτής χωρίς να ζητήσει πρόσθετα οικονομικά στοιχεία, αλλά και στους Προέδρους και μέλη Δ.Σ./ΟΣΜΑΝ και ΕΣ/ΟΣΜΑΝ. Όσοι μέχρι σήμερα διατύπωσαν επιφυλάξεις και ενστάσεις στην οικονομική εξομοίωση των νέων μελών, δεν είχαν παρουσιάσει πειστικά επιχειρήματα εντοπίζοντας την ουσία της διαφοράς. Οπωσδήποτε όμως σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποδοθεί σε κανέναν κακή πρόθεση, υστεροβουλία ή πολύ περισσότερο δόλος, παρά μόνο

συγγνωστή πλάνη «περί τα γεγονότα».

Όσον αφορά το πρόσωπό μου και τις αυξημένες ευθύνες που μου αναλογούν, αισθάνομαι την υποχρέωση να απολογηθώ, για την όποια συμμετοχή μου στην όλη αναστάτωση που προκλήθηκε άθελά μου στον κύκλο των δικαιούχων και μη και ιδιαίτερα να ζητήσω συγνώμη από τον Πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ./ΟΣΜΑΝ της περιόδου εκείνης, διότι συνετέλεσα στην αμφισβήτηση της ορθής διαδικασίας και του ακριβοδίκαιου τρόπου καθορισμού του ποσού συμμετοχής των νέων μελών 1986.

Με βάση τις ως άνω διαπιστώσεις προκύπτει ασφαλώς κατά τη γνώμη μου το συμπέρασμα ότι πραγματικοί δικαιούχοι προγράμματος «ΚΟΡΑΚΙΑ» είναι τα παλαιά μέλη που σήμερα ανέρχονται στον αριθμό των 673 (633 αμφότερα τα προγράμματα και 40 μόνο Κορακιά), ενώ τα νέα μέλη εγγραφέντα το 1985-86 δικαιούνται επιστροφής έντοκα της συμμετοχής τους στα έξοδα προγράμματος «ΚΟΡΑΚΙΑ» στο ποσό που θα προσδιορισθεί. Επίσης, όταν αξιοποιηθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο η έκταση της Κορακιάς θα πρέπει να προσδιορισθεί το ποσό που θα απαιτηθεί για οικονομική εξομοίωση συμμετοχής των 633 δικαιούχων αμφοτέρων των προγραμμάτων προς τη συμμετοχή των 40 δικαιούχων μόνο «ΚΟΡΑΚΙΑ» ως ανωτέρω παράγρ. 2 ή άμεση οικονομική εξομοίωση των δύο κατηγοριών δικαιούχων με τη νομιμότοκη επιστροφή της επιπλέον συμμετοχής των 40 δικαιούχων.

Φρονώ ότι ο ΟΣΜΑΝ θα πρέπει να τροποποιήσει ανάλογα την εσφαλμένη απόφαση της 3.6.2008, με λήψη νέας απόφασης Δ.Σ./ΟΣΜΑΝ ή και αντίστοιχης ΑΝΣ, εφόσον εισαχθεί το θέμα προς συζήτηση, προβλέποντας και τον τρόπο τακτοποίησης της διαφοράς στη συμμετοχή εκάστης κατηγορίας των παλαιών μελών ως ανωτέρω.

Σε κάθε περίπτωση θεωρώ επιβεβλημένη την

αναθέωση της στάσης του ΓΕΝ περί μη εμπλοκής του ΑΝΣ στα σοβαρά θέματα του ΟΣΜΑΝ που έχει διατυπωθεί με έγγραφο ΓΕΝ/ΓΡΑΜ. ΑΝΣ Φ. 002.11.12.2008, από 20 Μαρτίου 2008. Δεν είναι δυνατό να αποστασιοποιηθεί από το θεσμικό του ρόλο με βάση το Ν.Δ. 505/69 σε συνδυασμό με το άρθρο 25 Π.Δ. 93/87, όπου και ορίζεται ο ρυθμιστικός και ελεγκτικός ρόλος του Α/ΓΕΝ ως εξουσιοδοτημένο όργανο του ΥΕΘΑ, αλλά κυρίως και ο βαρύνων ρόλος του ΑΝΣ ως δευτεροβάθμιο όργανο διοίκησης του ΟΣΜΑΝ στη θέση της προβλεπόμενης για πολιτικούς συνεταιρισμούς Γεν. Συνελεύσεως Μελών.

Ο ΟΣΜΑΝ στην τελευταία φάση των δύο τελευταίων ετών έχει μείνει στην ουσία ανενεργός, αφού καμιά σοβαρή πρόταση, συμπεριλαμβανομένης και αυτής για εκποίηση της έκτασης «ΚΟΡΑΚΙΑ» εισήχθη για να συζητηθεί στο ΑΝΣ. Παράλληλα δεν έχουν αναληφθεί ενέργειες αλλαγής του Νομικού Πλαισίου, ώστε να απεμπλακεί το ΓΕΝ και το ΑΝΣ με παράλληλη ενεργοποίηση της Γεν. Συνελεύσεως των μελών. Ο ΟΣΜΑΝ βέβαια έχει υποβάλει πρακτικό με απόψεις περί του αντιθέτου, εκπροσώπων των τριών Στρατιωτικών Οικοδομικών Συνεταιρισμών με έγγραφο ΟΣΜΑΝ Φ. 956/107/08/23.6.2008.

Οποσδήποτε, όμως, μέχρι της τυχόν απόφασης αλλαγής του θεσμικού πλαισίου, θα πρέπει το ΑΝΣ να επιλαμβάνεται των σοβαρών θεμάτων που αφορούν τον ΟΣΜΑΝ, ο οποίος θα πρέπει να λειτουργεί για μεγάλο ακόμα χρονικό διάστημα αν ληφθεί μάλιστα υπόψη ότι και από το ολοκληρωθέν πρόγραμμα «Αγ. Ιωάννη» δεν μπορεί ακόμα θεσμικά και πραγματικά ο συνεταιρισμός να αποστασιοποιηθεί-απαλλαγεί.

Αθήνα, 16 Απριλίου 2010

Αντιναύαρχος (Ο) Ν. ΛΙΟΥΝΤΡΗΣ ΠΝ
πρώην Πρόεδρος ΟΣΜΑΝ

Επικήδειοι ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΠΑΛΙΑΚΟΥ

Από τον Πλοίαρχο (Μ) ε.α. ΠΝ
ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟ

Φίλε Νίκο,

Συγκλονισμένοι από το θάνατό σου, συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ, η αγαπημένη σου σύζυγος Δανάη και τα άξια παιδιά σου ο Στάθης και ο Βασίλης, συγγενείς, συμμαθητές, συνάδελφοι και φίλοι για να σου απευθύνουμε το τελευταίο αντίο μέσα από την καρδιά μας γι' αυτό το μεγάλο ταξίδι της αιώνιας γαλήνης.

Ήσουν πάντα σεμνός, αξιοπρεπής, γεμάτος με πηγαία καλοσύνη και αφήνεις πίσω μόνο φίλους.

Σε όλη τη ζωή σου αφοσιώθηκες σ' ό,τι αγάπες και ιδιαίτερα στην οικογένειά σου.

Θα μείνει μόνο η ανάμνηση του άκακου χαρακτήρα σου.

Χρόνια πολλά ζούσες πολεμώντας τη συνεχή επιδείνωση της υγείας σου με θάρρος, δύναμη, καρτερία και ελπίδα και πάντα με τη βοήθεια και τη συμπαράσταση της Δανάης σου και των παιδιών σου.

Το κουράγιο σου δεν σε εγκατέλειψε ούτε στις πιο δύσκολες στιγμές της ζωής σου.

Κανείς δεν έχει να θυμηθεί κάτι κακό για το Νικολάκη, όπως σε λέγαμε από παιδιά.

Εμείς οι συμμαθητές και φίλοι σε αποχαιρετούμε σήμερα με οδύνη. Πενθούμε το συνάδελφο και φίλο και θα σε θυμόμαστε πάντα με αγάπη.

Δεν θα πάψεις ποτέ να βρίσκεσαι ανάμεσά μας, στην οικογένειά σου, τους συγγενείς σου

αλλά και σε όλους εκείνους που σε γνώρισαν και σε αγάπησαν.

Εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια και ευχόμαστε ο Θεός να τους δίνει δύναμη και κουράγιο για να αντέξουν τη θλίψη που τους προκαλεί το κενό που αφήνεις πίσω σου.

Καλό ταξίδι φίλε.

Ας είναι αιωνία η μνήμη σου.

Από τον Αρχιμανδρίτη ΝΙΚΟΛΑΟ ΤΖΙΒΑ

Θλιβερό καθήκον και πικρή τιμή μου επιφυλάχθηκε σήμερα να απευθύνω τον τελευταίο καιρетиισμό στον λαμπρότατο ναύαρχο του Πολεμικού Ναυτικού Νικόλαο Παπαλιάκο.

Ο χαμός σας προκάλεσε βαθύτατη οδύνη σε όλους όσοι είχαν την ευτυχία να σας γνωρίσουν και να σας αγαπήσουν.

Η επικήδειος ιστόρηση της προσωπικότητάς σας εκφεύγει των περιθωρίων του χρόνου.

Υπήρξατε πάντοτε για όλους μας ένα άριστο παράδειγμα προς μίμηση στους περισσότερους τομείς της δράσης σας.

Χάρη στις έμφυτες ικανότητές σας και στην απaráμιλλη υπομονή και επιμονή σας, κατορθώσατε να σπουδάσετε στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων και να διακριθείτε στα ανώτατα αξιώματα του Πολεμικού Ναυτικού.

Με τη σύζυγό σας Δανάη αποκτήσατε δύο υπέροχους γιους και αξιωθήκατε να τους καμαρώσετε επιστήμονες.

Σε όλα τα χρόνια της καριέρας σας υπήρξατε ακούραστος μαχητής.

Έντιμος και δίκαιος υποστηρικτής για τα ιδεώδη της πατρίδας μας, που με τόσο πάθος υπηρετήσατε.

Ειλικρινής σε όλους, πιστός στα καθήκοντά σας και συμπονετικός στους έχοντες ανάγκη.

Όταν υπηρετούσατε ως διοικητής ΞΑΝ ποικιλοτρόπως βοηθήσατε και εμένα προσωπικά τη αρωγή του εκλεκτού αντιναυάρχου και φίλου σας, κ. Ηλία Καβούκη, δίνοντάς μου τη δυνατότητα να εργαστώ, κάτι το οποίο είχα ιδιαίτερη ανάγκη.

Συμπαθής και σεμνός, ευγενής και με ήθος απολαμβάνατε την αγάπη και την εκτίμηση όλων των συναδέλφων σας στο Πολεμικό Ναυτικό καθώς και των δοκίμων σπουδαστών σας.

Απέρχεσθε εκ του πρόσκαιρου κόσμου τούτου, έχοντας ήσυχη τη συνειδήσή σας ότι εκπληρώσατε στο ακέραιο το καθήκον σας προς την πατρίδα και την κοινωνία.

Ευχαριστίες

Θερμές ευχαριστίες προς το Γενικό Επιτελείο Ναυτικού, την Ένωση Αποστράτων Ναυτικού, το Σύνδεσμο Αποφοίτων της Σχολής Ναυτικών Δοκίμων, το Ναυτικό Νοσοκομείο Αθηνών και όλους τους συναδέλφους και φίλους για τη συμμετοχή τους στο πένθος μας για το θάνατο του αγαπημένου μας συζύγου και πατέρα, Ναυάρχου Χρήστου Δουζίνα.

Η σύζυγος: Χριστίνα Δουζίνα

Τα τέκνα: Κώστας και Ελένη

Θρηνεί σήμερα σύσσωμο το Πολεμικό Ναυτικό. Θρηνούμε και εμείς τον εκλεκτό συνάδελφο και φίλο, τον υπέροχο άνθρωπο, τον θαυμάσιο σύζυγο, πατέρα και παππού.

Πονάμε για την απώλειά σας, αλλά θα ζείτε στις σκέψεις και στις καρδιές όλων μας, διότι η μνήμη είναι η ζωή.

Επικήδειος Αντιναυάρχου ε.α. ΙΩΑΝΝΗ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ ΠΝ

Από τον Αντιπρόεδρο ΕΑΑΝ, Αντιναύαρχο
ε.α. ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΠΕΡΒΑΙΝΑ ΠΝ

Η ΕΑΑΝ αποχαιρετά σήμερα τον επί σειρά ετών αρχαιότερο επιζώντα Αξιωματικό του ΠΝ και Βετεράνο του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου, Ναύαρχο Ιωάννη Κοντογιάννη.

Ο Ναύαρχος Ιωάννης Κοντογιάννης, ήρωας του 2ου Π.Π., έχων υπηρετήσει σε πλοία επιφανείας και υποβρύχια, μας δίδαξε πόσο μεγάλοι ήταν αυτοί που πολέμησαν για την πατρίδα και ταυτόχρονα πόσο σεμνοί.

Ανήκε στην κάστα των ανθρώπων που η καρδιά τους ήταν τόσο σκληρή για να αντεπεξέλθουν στις συνθήκες του πολέμου, αλλά και τόσο μεγάλη για να χωρέσει την αγάπη για τους συμπολεμιστές και τους συναδέλφους.

Ίσως η επί 2 ημέρες παραμονή του ως ναυαγός σε σχεδία τον Μάρτιο του 1943 έξω από το Ντάρμπαν τον έφερε σε επαφή με το Θεό και του σφυρηλάτησε τον χαρακτήρα που όλοι γνωρίσαμε, της ήπιας δύναμης. Ένας άνθρωπος φοβερά δυ-

Ομιλία του Αντιναυάρχου Δ. ΔΟΥΣΗ στην κηδεία του Αντιναυάρχου ΙΩΑΝΝΗ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ

Με μεγάλη συγκίνηση συγκεντρωθήκαμε στον ιερό αυτό χώρο, για να αποχαιρετίσουμε ένα λαμπρό συνάδελφο και εξαίρετο κύριο, τον Αντιναύαρχο Ι. Κοντογιάννη.

Τις στιγμές αυτές η σκέψη μου γυρίζει πολλά χρόνια πίσω, τον καιρό που συνδέθηκα με τον αγαπητό τότε Αντιπλοίαρχο Κοντογιάννη.

Το 1952 τοποθετήθηκε Υπαρχός του στο εκπαιδευτικό πλοίο των Ν. Δοκίμων.

Όλοι όσοι ζήσαμε την εποχή εκείνη στον

Με τη συναίσθηση της πενιχρότητας των λόγων μου, εναποθέτω ευλαβικά στη σεπτή σοφία σας τα ειλικρινή και βαθιά μου συναισθήματα ως φόρο τιμής σε σας που θα ευγνωμονώ για όλη μου τη ζωή.

Αιώνια σας η μνήμη αλψομόνυτε και αγαπητέ ναύαρχε.

νατός, με ψυχή λιονταριού και καλοσύνη αμνού.

Κάθε χρόνο τον Οκτώβριο ο Ναύαρχος Ιωάννης Κοντογιάννης κατέθετε στεφάνι στο ετήσιο μνημόσυνο για τους πεσόντες στο βωμό του καθήκοντος εν πολέμω και εν ειρήνη άνδρες του ΠΝ, ως ο Αρχαιότερος Βετεράνος του 2ου Π.Π. Ήταν πάντα εκεί, αγέρωχος αλλά με ένα κρυφό δάκρυ να αναβλύζει από τα μάτια του για τους χαμένους συναδέλφους, συμπολεμιστές και φίλους.

Ο Ναύαρχος Ιωάννης Κοντογιάννης δεν θα καταθέσει άλλη φορά στεφάνι, αλλά θα είναι πλέον δίπλα στο Λάσκο, στον Χατζηκωνσταντή, στον Αρσλάνογλου, στον Μέρλιν, στο Ρουσσέν και σε όλους τους συμπολεμιστές του και θα μας αγναντεύει από ψηλά.

Κλείνουμε ευλαβικά το γόνυ στο μεγάλο αυτό άντρα.

Εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στην οικογένειά του και ευχόμεθα ο Θεός να της δώσει δύναμη για να ξεπεράσει την απώλειά του.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάσει σε λίγο.

Καλό ταξίδι, Ναύαρχε Ιωάννη Κοντογιάννη.

«Αρματολό», θα θυμόμαστε την άψογη εμφάνιση του Κυβερνήτη μας, τους ωραίους χειρισμούς του πλοίου, τη ναυτοσύνη του και τις απέραντες γνώσεις του τις οποίες προσπαθούσε να μεταδώσει στους Αξιωματικούς, τους Ν. Δοκίμους και το πλήρωμα.

Δεν ξενώ πόσο αισθανόμεθα υπερήφανοι ενώ και οι Αξιωματικοί του πλοίου όταν σε επαφές με ξένους Αξιωματικούς στα λιμάνια της Μεσογείου και του Ατλαντικού που επισκεπτόμεθα, σχολίαζαν με θαυμασμό «Your captain is a gentleman».

Στα μακρινά αυτά ταξίδια, μας διηγείτο με τη σεμνότητα που τον διέκρινε γεγονότα από τη συμμετοχή του στον πόλεμο στα Αντιτορπιλικά

και Υποβρύχια, τη βύθιση στον Ατλαντικό του μεταγωγικού που ταξίδευε ως επιβάτης και σώθηκε ως εκ θαύματος, τη συμμετοχή μας στην καταστολή του κινήματος στην Αλεξάνδρεια και τις τελευταίες περιπολίες με τον «Παπανικολή» στο Γιβραλτάρ, όπου υπηρετούσε ως Ύπαρχος.

Τα υπόλοιπα χρόνια που περάσαμε στο Ναυτικό, ήμασταν σε στενή επαφή και άριστες υπηρεσιακές και φιλικές σχέσεις.

Πάντα μας έδινε τις σοφές του συμβουλές και εμείς παρακολουθούσαμε τη λαμπρή του εξέλιξη.

Δυστυχώς μεσολάβησε το κίνημα του Δεκ. 1967. Ο Αρχιπλοίαρχος τότε Κοντογιάννης ετάχθη κατά των δικτατόρων. Αποστρατεύθηκε και

στη συνέχεια απετάχθη.

Αποκατεστάθηκε με τιμές μετά την πτώση της δικτατορίας.

Τα τελευταία χρόνια, απόστρατοι πλέον, είχαμε πολύ στενές φιλικές σχέσεις.

Πάντα θα θυμόμαστε οι παλιοί του φίλοι και συνάδελφοι τις ευγενικές προσκλήσεις του Ναυάρχου και τις εξαιρετικές συζήσεις του Ράνιας και τις περιποιήσεις τους στο ωραίο τους σπίτι στην Κηφισιά...

Ο Ναύαρχος Κοντογιάννης υπήρξε πολύ αγαπητός σε μας τους νεότερους, διότι ήταν πάντοτε υπόδειγμα λαμπρού Αξιωματικού και κυρίου. Είμαστε ευτυχείς που μας τίμησε με τη φιλία του.

Αιωνία σου η μνήμη, αγαππητέ Κυβερνήτα.

Έφυγε ο Γιάννης Δρακόπουλος

Του Αντιναυάρχου ΠΝ ε.α. ΣΠΥΡΟΥ ΣΤΙΝΗ

Αφιέρωμα στη μνήμη του ευπατρίδη Αξιωματικού και Ιατρού που με την παρουσία του και τις πράξεις του τίμησε τον Υγειονομικό κλάδο του ΠΝ του Αρχιπλοίαρχου (ΥΙ) ε.α. Π.Ν. Ι. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Την 30.1.2010, ημέρα Σάββατο, ο γνωστός σε όλο το Ναυτικό «ΜΑΧΙΜΟΣ ΙΑΤΡΟΣ», που τόσο πολύ του άρεσε έτσι να αναγνωρίζεται, πέρασε στο χώρο της αιώνιας γαλήνης.

Δυστυχώς, δεν το πληροφορήθηκα εγκαίρως για να παραστώ στην κηδεία του ή έστω στο 4οήμερο μνημόσυνο για να του απευθύνω από καρδιάς τον ύστατο χαιρετισμό.

Γ' αυτό το λόγο αισθάνομαι την υποχρέωση να του αφιερώσω τις παρακάτω γραμμές ως ελάχιστο φόρο τιμής σ' έναν εξαιρετικό συνάδελφο που με τιμούσε με την αγνή αγάπη και τη φιλία του.

Τον γνώρισα από κοντά και πιο στενά στο Ναύσταθμο Κρήτης το τετράμηνο Νοε.1978-Φεβρ. 1979 όταν υπηρετούσε εκεί σαν Διευθυντής του Ναυτικού Νοσοκομείου Κρήτης (NNK). Το παραπάνω τετράμηνο που προσωπικά υπηρετούσα ως Κυβερνήτης του Π/Φ Αρεθούσα και που το πλοίο ευρίσκετο σε περίοδο επισκευής. Μια πολλή δύσκολη περίοδο της ναυτικής μου σταδιοδρομίας με σκληρή δουλειά και μακριά από την οικογενειακή μου εστία.

Σε όλη αυτή την περίοδο γνώρισα από πολύ

κοντά τον Διευθυντή του νοσοκομείου σαν άνθρωπο και μεγαλύτερο αδερφό. Με την παρουσία της αγαπημένης του συντρόφου Έφης είχα επανειλημμένα φιλοξενηθεί στο σπίτι και στο Συνοικισμό του Ν.Κ. και ιδιαίτερα την περίοδο των Χριστουγέννων, όπου οι δύσκολες ώρες της απομάκρυνσης του Αξιωματικού από τα αγαπημένα του πρόσωπα και την οικογενειακή του εστία γίνονταν πολύ πιο εύκολες, χάρη στη ζεστασιά, την ανθρωπιά και την αγνή φιλοξενία του ζεύγους Δρακοπούλου.

Είχε το προτέρημα του λόγου που πείθει και επίσης του άρεσε πάρα πολύ να δίνει χρήσιμες συμβουλές προς νεότερους συναδέλφους. Εγώ τότε πολύ νεότερός του, απορρόφησα σαν «σφουγγάρι» τις ηθικές, ωφέλιμες και πάντα σωστές συμβουλές του. Τις έβαλα βαθιά μέσα στην καρδιά μου και της εφάρμοσα πάντα κατά τη διάρκεια της πολύχρονης σταδιοδρομίας μου στο ΠΝ.

Δεν μπορώ να ξεχάσω ποτέ αυτό που μου έλεγε, ότι δηλαδή ο μόνιμος Αξιωματικός Ιατρός του Π.Ν., όταν είναι εν ενεργεία, δεν πρέπει ποτέ να διατηρεί «ΙΑΤΡΕΙΟ» στο οποίο να απασχολείται τις απογευματινές ώρες. Ήταν ο λόγος και το πιστεύω ενός σπάνιου Αξιωματικού και ενός ανθρώπου με αρχές, από τις οποίες δεν παρεξέτινε σε όλη του τη ζωή «εν ενεργεία» αλλά και ως απόστρατος.

Καλό ταξίδι αγαππητέ Γιάννη Δρακόπουλε και ας είναι ελαφρύ το χώμα που σε σκεπάζει. Εμείς οι νεότεροί σου δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ. Αιωνία η μνήμη σου.

Νεκρολογία κατά την επικήδεια ακολουθία στις 7.4.2010 του Αντιναυάρχου ΤΖΑΝΝΗ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗ ΠΝ ε.α.

Από τον Αντιναύαρχο
ΧΡΗΣΤΟ ΤΣΟΥΤΣΑΝΗ ΠΝ ε.α.

Έχει πολύς κόσμος συναθροιστεί τώρα εδώ. Η οικογένεια, συγγενείς, φίλοι, πολιτικοί, συνεργάτες και θαυμαστές του Τζαννή Τζαννετάκη.

Ανάμεσα σε όλους είναι και μια ομάδα που συγκροτούσε το 1965 το πλήρωμα του Υ/Β «ΤΡΙΑΙΝΑ» με Κυβερνήτη τον Τζαννή Τζαννετάκη. Είμαστε εδώ, εγώ, ο τότε Υπαρχος του Υ/Β, αρκετοί Αξιωματικοί και πολλοί Υπαξιωματικοί. Ήρθαμε να αποχαιρέτισουμε και να ξεπροβοδίσουμε τον Κυβερνήτη μας.

Ο Τζαννής Τζαννετάκης ήταν ένας εξαιρετός, ένας διαλεχτός άνθρωπος. Ως Κυβερνήτης του Υ/Β ήταν αυστηρός, αλλά δίκαιος, απαιτητικός, αλλά σωστός, ελεγκτής αλλά συνάμα οδηγός και καθοδηγητής. Για εμάς τους πιο μεγάλους, αδερφός και φίλος και για τους νέους παράδειγμα και πατέρα.

Όλοι εμείς τότε παραλάβαμε το Υ/Β «ΤΡΙΑΙΝΑ» από το SAN FRANCISCO των ΗΠΑ και μετά ένα πολυήμερο ταξίδι φθάσαμε στην Ελλάδα ολοκληρώνοντας την αποστολή μας.

Μετά από αρκετό καιρό ο Τζαννής μου παρέδωσε καθήκοντα κυβερνήτου και αποχωρήσας από το Π. Ναυτικό ακολούθησε άλλες επιλογές, πάντα στο δρόμο της τιμής και του καθήκοντος, που τον οδήγησαν ψηλά φθάνοντας στα ύψιστα αξιώματα της Πολιτείας. Αλλά και τότε δεν ξέχασε το πλήρωμά του. Στα χρόνια που ακολούθησαν ήταν πάντοτε πρόθυμος να συναντήσει, να ακούσει και να συμπαρασταθεί σε όσους ζητούσαν τη βοήθειά του στην επίλυση των προβλημάτων τους.

Σήμερα ξεκίνησε για το τελευταίο του ταξίδι. Εκεί που πάει θα συναντήσει την αγαπημένη του Μαρία και θα αναπαυθεί στον κόσμο της αιώνιας γαλήνης, όμως στο ταξίδι του αυτό δεν θα είναι μόνος. Θα τον συνοδεύουν η σκέψη μας, οι ευχές μας και η αγάπη μας.

Σε χαιρετούμε και σου ευχόμαστε: Καλό σας Ταξίδι, Κύριε Κυβερνήτα.

Νεκρολογία για τον Αντιναύαρχο Τ. ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗ ΠΝ και πρώην πρωθυπουργό

Από τον Αντιναύαρχο και
Πρόεδρο της ΕΑΑΝ Σ. ΠΕΡΒΑΙΝΑ ΠΝ

Ο Ναύαρχος Τζαννής Τζαννετάκης υπηρέτησε με επιτυχία σ' όλες τις θέσεις που του εμπιστεύτηκε η Πολιτεία και ο ελληνικός λαός.

Στο πέρασμά του από το ΠΝ, που διακόπηκε απότομα με την παραίτησή του από αυτό μετά την εγκαθίδρυση της δικτατορίας λόγω αντίθεσής του προς το καθεστώς της, ξεδίπλωσε όλες τις αρετές με τις οποίες τον προίκισε η φύση. Λεβέντης, ευπατρίδης, λόγιος, ναυτικός, δίκαιος, ευφυής αλλά πάνω απ' όλα άνθρωπος. Πάντα φρόντιζε για τις ανάγκες και τα προβλήματα των υφισταμένων του. Διατήρησε δε τους δεσμούς του με το ΠΝ και τους συνεργάτες του σε αυτό, ειδικά από τον χώρο των Υ/Β και μετά την αποστρατεία του. Για όσους είχαμε την τύχη να υπηρετήσουμε υπό τις διαταγές του, μεταξύ των οποίων και ο υποφαινόμενος στα Υ/Β, υπήρξε το παράδειγμα που θέλαμε όλοι να ακολουθήσουμε. Κυβερνήτης αγέρωχος, τολμηρός, αποφασιστικός, ψύχραιμος, γνώστης μέχρι και της τελευταίας λεπτομέρειας του Υ/Β, αντιμετώπισε όλες τις δύσκολες καταστάσεις με το χαμόγελο στο στόμα και με το χιούμορ που πάντα τον χαρακτήριζε.

Ενώ μπορούσε να έχει μια θαυμάσια καριέρα στο ΠΝ μέχρι τις ανώτατες βαθμίδες λόγω των προσόντων του, ο Ναύαρχος Τζαννής Τζαννετάκης τα θυσίασε όλ' αυτά για να δείξει την αντίθεσή του στο καθεστώς και την άρνησή του να υπηρετήσει υπό τις διαταγές του αλλά και για να αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση από άλλους συναδέλφους του.

Η μοίρα του όμως ήταν για πολύ μεγαλύτερα πράγματα. Μετά την αποκατάσταση της Δημοκρατίας ανέβηκε όλα τα σκαλιά της πολιτικής ζωής του τόπου με αποκορύφωμα την ανάληψη των καθηκόντων του πρωθυπουργού το 1989.

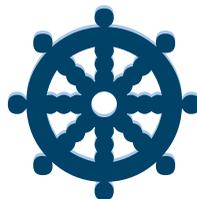
Η πολιτική του σταδιοδρομία έδωσε αίγλη και στο ΠΝ, γιατί ένα στέλεχος του διεκρίθη σε όλ' αυτά τα υψηλά αξιώματα.

Ο Ναύαρχος Τζαννής Τζαννετάκης θα παραμείνει στη μνήμη μας πέραν των άλλων και ως ένας Αξιωματικός του ΠΝ, που έγινε και πρωθυπουργός. Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Αυτοί που έφυγαν

ΕΚΤΕΛΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΛΙΒΕΡΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΔΥΣΑΡΕΣΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

<u>ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009</u>	<u>Βαθμός</u>	<u>Ημερ. Θανάτου</u>	<u>Χρ. Γέννησης</u>
ΧΕΛΙΩΤΗΣ Ηλίας	Αντιπλοίαρχος (ΠΥ) ε.α.	28-12-09	1935
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2010	Βαθμός	Ημερ. Θανάτου	Χρ. Γέννησης
ΠΕΖΑΡΟΣ Δημήτριος	Αρχ/τής ε.α.	13-1-10	1917
ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΛΗΣ Δημήτριος	Υποναύαρχος (ΥΙ) ε.α. ΠΝ	20-1-10	1925
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2010	Βαθμός	Ημερ. Θανάτου	Χρ. Γέννησης
ΚΟΛΙΑΚΟΣ Αναστάσιος	Σημαιοφόρος (ΠΤ) ε.α.	5-2-10	1919
ΔΟΥΖΙΝΑΣ Χρήστος	Αντιναύαρχος ε.α.	9-2-10	1930
ΜΑΡΤΙΟΣ 2010	Βαθμός	Ημερ. Θανάτου	Χρ. Γέννησης
ΒΟΣΣΟΣ Σπυρίδων	Ανθυποπλοίαρχος ε.α.	5-3-10	1927
ΣΙΑΦΑΚΑΣ Αθανάσιος	Σημαιοφόρος (ΠΥ) ε.α.	7-3-10	1911
ΠΛΟΥΜΙΔΗΣ Εμμανουήλ	Ναύτης	8-3-10	1922
ΡΟΗΣ Νικόλαος	Πλωτάρχης ε.ε.	8-3-10	1960
ΠΑΠΑΛΙΑΚΟΣ Νικόλαος	Αρχιπλοίαρχος (Μ) ε.α.	9-3-10	1933
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Νικόλαος	Υποπλοίαρχος ε.α.	26-3-10	1933
ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης	Αρχιπλοίαρχος ε.α.	30-3-10	1933
ΤΣΕΚΜΕΣ Ιωάννης	Κελευστής ε.ε.	31-3-10	1982
ΤΖΑΝΟΣ Νικόλαος	Πλωτάρχης (ΠΤ) ε.α.	31-3-10	1917
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010	Βαθμός	Ημερ. Θανάτου	Χρ. Γέννησης
ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ Τζαννήμπεης	Αντιναύαρχος ε.α.	1-4-10	1927
ΑΛΙΜΠΕΡΤΗΣ Εμμανουήλ	Σημαιοφόρος (ΠΥ) ε.α.	4-4-10	1944
ΠΑΠΠΑΣ Δημήτριος	Πλωτάρχης (ΠΥ) ε.α.	5-4-10	—
ΜΗΛΛΑΚΑΣ Αθανάσιος	Αντιπλοίαρχος ε.α.	9-4-10	1936

ΧΡΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΑΝ ΥΠΕΡ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΕΑΑΝ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Αρ. Λογ.: 654/702646-34

<u>ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ</u>	<u>ΒΑΘΜΟΣ</u>	<u>ΠΟΣΟ ΣΕ €</u>
Κων/νος Ζωγράφος	Αντιναύαρχος ΠΝ ε.α.	100

Πάτρα 11.2.2010. Ο χορός των Αποστράτων στο κέντρο "Κοράλι"

Από τη βραδιά BINGO Μελών της ΕΑΑΝ Παράρτημα Κρήτης, με την παρουσία του Αντιπροέδρου ΕΑΑΝ Αντιναύαρχου ε.α. Σ. Περβανά ΤΡΝ μετά της συζύγου του

Από τη Χοροεσπερίδα 2010 Μελών ΕΑΑΝ Παράρτημα Κρήτης

Σταθμότυπο από κοπή πίτας Παραρτήματος ΕΑΑΝ Σαλαμίνας

**ΕΝΩΣΗ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ
ΑΕ/ΚΩΝ ΝΑΥΤΙΚΟΥ
Ν.Π.Δ.Δ.**

**Ι. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ & Π.Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ Τ.Κ. 10561
ΤΗΛ. 210-3310430, 210-3310431 - FAX 210-3310429**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΤΟ INTERNET:

<http://www.eaan.gr>

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΤΑΧΥΔΡ. ΘΥΡΙΑΔΑ:

- e-mails: 1) eean@eean.gr
2) info@eean.gr
3) chairman@eean.gr**

ΠΑΡΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τοχ. Γραφείο
ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Αδείας
517/92
ΚΩΔΙΚΟΣ 2037

